

II

(Muut kuin lainsäätämismääräyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

KOMISSION ASETUS (EU) N:o 702/2014,

annettu 25 päivänä kesäkuuta 2014,

tiettyjen maa- ja metsätalouden ja maaseutualueiden tukimuotojen toteamisesta sisämarkkinoille soveltuviksi Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 108 artiklan 4 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 107 ja 108 artiklan soveltamisesta tiettyihin valtion monialaisen tuen muotoihin 7 päivänä toukokuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 994/98 ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 1 artiklan 1 kohdan a ja b alakohdan,

on julkaissut tämän asetuksen luonnoksen asetuksen (EY) N:o 994/98 6 artiklan ja 8 artiklan 2 kohdan mukaisesti,

on kuullut neuvoa-antavaa valtioneuvostokomiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa vahvistetut perusteet täyttävä valtion rahoitus on valtiontukea, josta on ilmoitettava komissiolle perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan nojalla. Perussopimuksen 109 artiklan nojalla neuvosto voi kuitenkin määrittää tukimuodot, joihin ilmoitusvelvollisuutta ei sovelleta. Perussopimuksen 108 artiklan 4 kohdan mukaan komissio voi antaa tällaisia tukimuotoja koskevia asetuksia. Asetuksella (EY) N:o 994/98 annetaan komissiolle valtuudet katsoa perussopimuksen 109 artiklan mukaisesti, että tietyt tukimuodot voidaan vapauttaa perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdassa määrätystä ilmoitusvelvollisuudesta. Komissio hyväksyi mainitun asetuksen perusteella komission asetuksen (EY) N:o 1857/2006 ⁽²⁾, jota sovelletaan 30 päivään kesäkuuta 2014.
- (2) Asetusta (EU) N:o 994/98 muutettiin 22 päivänä heinäkuuta 2013 neuvoston asetuksella (EU) N:o 733/2013 ⁽³⁾ niin, että komissio valtuutettiin ulottamaan ryhmäpoikkeus uusiin sellaisiin tukimuotoihin, joiden osalta selkeät soveltuvuusedellytykset voidaan määrittää. Tällaisiin uusiin tukimuotoihin olisi maatalous- ja metsäalalla kuuluttava luonnon- ja kulttuuriperinnön säilyttämiseksi myönnettävä tuki, luonnonmullistusten aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen tarkoitettu tuki ja metsätalouden tuki, ja ne voidaan tiettyin edellytyksin vapauttaa perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesti ilmoitusvelvollisuudesta.

⁽¹⁾ EYVL L 142, 14.5.1998, s. 1.

⁽²⁾ Komission asetus (EY) N:o 1857/2006, annettu 15 päivänä joulukuuta 2006, perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta maataloustuotteiden tuottamisen alalla toimiviin pieniin ja keskisuuriin yrityksiin sekä asetuksen (EY) N:o 70/2001 muuttamisesta (EUVL L 358, 16.12.2006, s. 3), sellaisena kuin se on muutettuna komission asetuksella (EU) N:o 1114/2013, annettu 7 päivänä marraskuuta 2013, asetuksen (EY) N:o 1857/2006 muuttamisesta sen soveltamisen keston osalta (EUVL L 298, 8.11.2013, s. 34).

⁽³⁾ Neuvoston asetus (EU) N:o 733/2013, annettu 22 päivänä heinäkuuta 2013, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 92 ja 93 artiklan soveltamisesta tiettyihin valtion monialaisen tuen muotoihin annetun asetuksen (EY) N:o 994/98 muuttamisesta (EUVL L 204, 31.7.2013, s. 11).

- (3) Perussopimuksen 42 artiklan mukaan maataloustuotteiden tuotantoon ja kauppaan sovelletaan kilpailusääntöjä vain siltä osin kuin Euroopan parlamentti ja neuvosto määrittävät. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1308/2013⁽¹⁾ 211 artiklan 1 kohdassa säädetään, että valtioneukisääntöjä sovelletaan tietyin poikkeuksin tukeen, jota myönnetään maataloustuotteiden tuotantoon ja maataloustuotteilla käytävään kauppaan. Asetuksen (EU) N:o 1308/2013 211 artiklan 2 kohdan mukaan valtioneukisääntöjä ei sovelleta tukeen, jota jäsenvaltiot myöntävät mainitussa asetuksessa säädettyihin toimenpiteisiin, jotka unioni rahoittaa osittain tai kokonaan, eikä tukeen, jota jäsenvaltiot myöntävät mainitun asetuksen 213–218 artiklaan sisältyviin toimenpiteisiin. Valtioneukisääntöjä ei myöskään sovelleta jäsenvaltioiden Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1305/2013⁽²⁾ mukaisesti suorittamiin maksuihin eikä kansalliseen lisärahoitukseen perussopimuksen 42 artiklan soveltamisalan puitteissa. Tällaisten maksujen, joilla tarjotaan kansallista lisärahoitusta perussopimuksen 42 artiklan soveltamisalan puitteissa, on täytettävä asetuksen (EU) N:o 1305/2013 vaatimukset, jotta komissio voisi hyväksyä ne osana tietyn jäsenvaltion maaseudun kehittämisohjelmaa. Valtioneukisääntöjä sovelletaan kuitenkin niin Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) osarahoitettavaan osuuteen kuin kansalliseen lisärahoitukseen, kun tukea myönnetään perussopimuksen 42 artiklan soveltamisalan ulkopuolelle jääviin toimenpiteisiin.
- (4) Koska tuen taloudelliset vaikutukset eivät ole riippuvaisia siitä, osallistuuko unioni tuen rahoittamiseen vai rahoitetaan jäsenvaltio sen kokonaan itse, komission valtioneukisiin soveltaman valvontapolitiikan olisi oltava johdonmukaista ja yhteneväistä niiden tukien kanssa, jotka myönnetään osana unionin yhteistä maatalouspolitiikkaa ja maaseudun kehittämispolitiikkaa.
- (5) Sen vuoksi tämän asetuksen soveltamisala olisi sovitettava yhteen asetuksen (EU) N:o 1305/2013 soveltamisalan kanssa erityisesti kun kyseessä on metsätalouden tuki ja maaseutualueilla toimivien mikroyritysten sekä pienten ja keskiuurten yritysten (pk-yritysten) hyväksi myönnettävä tuki. Tätä asetusta olisi sovellettava metsätalouden hyväksi toteutettaviin tukitoimenpiteisiin ja maaseutualueilla toimivien pk-yritysten hyväksi toteutettaviin tukitoimenpiteisiin, jotka eivät kuulu perussopimuksen 42 artiklan soveltamisalaan mutta jotka kuuluvat asetuksen (EU) N:o 1305/2013 soveltamisalaan, ainoastaan siltä osin kuin kyseiset toimenpiteet on sisällytetty maaseudun kehittämisohjelmiin ja niihin saa maaseuturahaston osarahoitusta. Tätä asetusta ei toisaalta tulisi soveltaa tukeen, jota myönnetään maaseutualueilla toimiville yrityksille sellaisten toimintojen hyväksi, jotka jäävät perussopimuksen 42 artiklan soveltamisalan ulkopuolelle, eikä metsätaloudella myönnettävään tukeen, jos toimenpiteillä ei ole suoraa yhteyttä maaseudun kehittämisohjelmiin eikä niitä osarahoiteta maaseuturahastosta. Tietämyksen siirtoa ja tiedotusta koskeviin toimiin metsätaloudella tarkoitettua tukea ja neuvontapalveluihin metsätaloudella tarkoitettua tukea olisi kuitenkin voitava myöntää maaseudun kehittämisohjelmien ulkopuolella jäsenvaltioiden kokonaan rahoittamana tukena, edellyttäen, että tuet täyttävät tässä asetuksessa säädetty asianomaiset soveltuvuusedellytykset.
- (6) Jäsenvaltioiden käyttöön olisi asetettava yksinkertaistettu menettely, kun niiden on haettava valtioneukien hyväksymistä niin osarahoitettavalle osalle kuin kansallisten maaseudun kehittämisohjelmien lisärahoitukselle, kuten asetuksen (EU) N:o 1305/2013 81 artiklan 1 kohdassa säädetään. Tässä suhteessa tällainen tuki olisi vapautettava perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta edellyttäen, että se täyttää tässä asetuksessa säädettyt asianomaiset soveltuvuusedellytykset.
- (7) Komissio käynnisti valtioneukiuudistuksesta 8 päivänä toukokuuta 2012 Euroopan parlamentille, neuvostolle, Euroopan talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle antamallaan tiedonannolla⁽³⁾ valtioneukisääntöjen laaja-alaisen tarkistuksen. Tämän valtioneukiuudistuksen päätavoitteena on i) kestävä, älykäs ja osallistava kasvu kilpailuun perustuvilla sisämarkkinoilla ja jäsenvaltioiden tukeminen toimissa julkisten varojen käytön tehostamiseksi; ii) keskittää komission suorittama valtioneukitoimenpiteiden ennakoarviointi tapauksiin, joilla on suurin vaikutus sisämarkkinoilla, ja tiivistää jäsenvaltioiden yhteistyötä valtioneukisääntöjen täytäntöönpanossa; ja iii) yksinkertaistaa sääntöjä ja tehdä kattavampien tietojen perusteella nopeammin määrätietoisempia päätöksiä, jotka perustuvat selkeisiin taloudellisiin perusteisiin, yhteisiin toimintaperiaatteisiin ja selkeisiin velvoitteisiin.
- (8) Tämän asetuksen avulla valvontatoimet olisi voitava priorisoida paremmin, yksinkertaistamista olisi voitava lisätä ja asetuksen olisi lisättävä läpinäkyvyyttä sekä valtioneukisääntöjen noudattamisen tehokasta arviointia ja valvontaa kansallisella ja unionin tasolla säilyttäen samalla komission ja jäsenvaltioiden toimivaltuudet. Suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tarpeen näiden tavoitteiden saavuttamiseksi.

(1) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1308/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, maataloustuotteiden yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 922/72, (ETY) N:o 234/79, (EY) N:o 1037/2001 ja (EY) N:o 1234/2007 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 671).

(2) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1305/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahasto) tuesta maaseudun kehittämiseen ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 487).

(3) COM(2012) 209 final.

- (9) Komissio on soveltanut perussopimuksen 107 ja 108 artiklaa maataloustuotteiden tuotannon, jalostuksen ja kaupan pitämisen alalla toimiviin pk-yrityksiin useissa tapauksissa, erityisesti seuraavissa yhteyksissä: asetus (EY) N:o 1857/2006, komission asetus (EY) N:o 800/2008 ⁽¹⁾ ja maa- ja metsätalouden valtiontukea koskevat yhteisön suuntaviivat vuosiksi 2007–2013 ⁽²⁾. Se on näin ollen saanut tältä alalta paljon kokemusta. Saamansa kokemuksen perusteella komissio on yhtäältä voinut määritellä paremmin edellytykset, joiden nojalla tiettyjen tukimuotojen voidaan katsoa soveltuvan sisämarkkinoille, ja laajentaa ryhmäpoikkeuksen soveltamisalaa. Kokeemukset ovat toisaalta osoittaneet, että on tarpeen lisätä läpinäkyvyyttä, tehostaa valvontaa ja arvioida asianmukaisesti suurten tukijärjestelmien vaikutuksia kilpailuun sisämarkkinoilla.
- (10) Tämän asetuksen yleiset soveltamisedellytykset olisi määriteltävä sellaisten yhteisten periaatteiden nojalla, joilla varmistetaan, että tuki on yhteisen edun mukaista, sillä on selkeä kannustava vaikutus, se on asianmukaista ja oikeasuhteista, se on myönnetty täysin läpinäkyvästi ja siihen kohdistuu valvontaa ja säännöllistä arviointia, eikä se häiritse kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla.
- (11) Tuki, joka täyttää kaikki tässä asetuksessa asetetut yleiset edellytykset ja tietyt tukimuotoja koskevat erityiset edellytykset, olisi vapautettava perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdassa asetetusta ilmoitusvelvollisuudesta. Tehokkaan valvonnan varmistamiseksi ja hallinnon yksinkertaistamiseksi heikentämättä kuitenkaan komission harjoittamaa seuranta- ja poikkeuksen saaneeseen tukeen (tukijärjestelmät ja yksittäiset tuet) olisi liityttävä nimenomainen viittaus tähän asetukseen.
- (12) Perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valtiontuki, joka ei kuulu tämän asetuksen soveltamisalaan, kuuluu edelleen perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisen ilmoitusvelvollisuuden piiriin. Tällä asetuksella ei rajoiteta jäsenvaltioiden mahdollisuutta ilmoittaa tuesta, jonka tavoitteet vastaavat tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvia tavoitteita.
- (13) Suurten tukijärjestelmien mahdollisten kauppaa ja kilpailua vääristävien suurempien vaikutusten vuoksi tukijärjestelmien, joiden keskimääräinen vuotuinen valtiontukibudjetti ylittää absoluuttiseen arvoon perustuvan kynnysarvon, olisi periaatteessa oltava valtiontukiarvioinnin kohteena. Arvioinnissa olisi pyrittävä tarkistamaan, onko tukijärjestelmän sisämarkkinoille soveltuvuuden taustalla olevat oletukset ja edellytykset täytetty, sekä vahvistamaan tukitoimenpiteen tehokkuus sen yleisten ja erityisten tavoitteiden perusteella ja annettava viitteitä järjestelmän vaikutuksesta kilpailuun ja kauppaan. Tasapuolisen kohtelun varmistamiseksi valtiontukiarviointi olisi suoritettava komission hyväksymän arviointisuunnitelman perusteella. Tällainen suunnitelma olisi tavallisesti laadittava järjestelmän suunnittelun yhteydessä ja hyväksyttävä hyvissä ajoin ennen järjestelmän voimaantuloa, mutta tämä ei ehkä ole mahdollista kaikissa tapauksissa. Jotta ei viivytettäisi tällaisten järjestelmien voimaantuloa, tätä asetusta sovelletaan niihin enintään kuuden kuukauden ajan. Komissio voi päättää pidentää tätä ajanjaksoa hyväksytyään arviointisuunnitelman. Tätä varten arviointisuunnitelma olisi ilmoitettava komissiolle 20 työpäivän kuluessa järjestelmän voimaantulosta. Komissio voi myös poikkeuksellisesti päättää, että arviointi ei ole tarpeen asian erityispiirteiden vuoksi. Komission olisi saatava jäsenvaltiolta arviointisuunnitelman arvioinnissa tarvittavat tiedot ja pyydettävä lisätietoja viipymättä, jotta jäsenvaltio voi täydentää puuttuvia tietoja, joita komissio tarvitsee päätöksen tekemiseksi. Tämän menettelyn uutuuden vuoksi komissio antaa erillisessä asiakirjassa yksityiskohtaisia ohjeita, jotka koskevat niiden kuuden kuukauden aikana, joiden kuluessa arviointisuunnitelma on hyväksyttävä, sovellettavaa menettelyä ja niitä malleja, joita käyttäen arviointisuunnitelmat on toimitettava. Arvioitavina oleviin järjestelmiin tehtävät muutokset, lukuun ottamatta muutoksia, jotka eivät voi vaikuttaa tukijärjestelmän soveltuvuuteen sisämarkkinoille tämän asetuksen nojalla tai eivät voi merkittävästi vaikuttaa hyväksytyyn arviointisuunnitelman sisältöön, olisi arvioitava ottaen huomioon tällaisen arvioinnin tulos ja ne olisi jätettävä tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle. Muun muassa puhtaasti muodollisten muutosten, hallinnollisten muutosten tai EU:n yhteisrahoittamiin toimenpiteisiin liittyvien muutosten ei periaatteessa pitäisi katsoa vaikuttavan merkittävästi hyväksytyyn arviointisuunnitelman sisältöön.
- (14) Tätä asetusta ei tulisi soveltaa tukeen, jolla suositaan kotimaisia tuotteita tuontituotteiden kustannuksella, eikä vientiin liittyvään toimintaan myönnettävään tukeen. Sitä ei varsinkaan tulisi soveltaa tukeen, jolla rahoitetaan jakeluverkon perustamista ja toimintaa jossakin toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa. Messujen osallistumiskustannuksiin tai sellaisista selvityksistä tai konsulttipalveluista aiheutuviin kustannuksiin myönnettävää tukea, joita tarvitaan uuden tai olemassa olevan tuotteen tuomiseksi uusille markkinoille toisessa jäsenvaltiossa tai kolmannessa maassa, ei yleensä katsota vientitueksi.

⁽¹⁾ Komission asetus (EY) N:o 800/2008, annettu 6 päivänä elokuuta 2008, tiettyjen tukimuotojen toteamisesta yhteisämarkkinoille soveltuviksi perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan mukaisesti (yleinen ryhmäpoikkeusasetus) (EUVL L 214, 9.8.2008, s. 3).

⁽²⁾ EUVL C 319, 27.12.2006, s. 1.

- (15) Komission olisi varmistettava, ettei hyväksytyt tuki haittaa kaupankäynnin edellytyksiä yleisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla. Sen vuoksi tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle olisi jätettävä tuki tuensaajalle, jolle on annettu sellaiseen komission aikaisempaan päätökseen perustuva maksamaton perintämääräys, jossa tuki on todettu sääntöjenvastaiseksi ja sisämarkkinoille soveltumattomaksi, lukuun ottamatta tiettyjen luonnonmullistusten aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen tarkoitettua tukea.
- (16) Tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle olisi jätettävä vaikeuksissa oleville yrityksille myönnettävä tuki, koska kyseistä tukea olisi arvioitava valtiontuesta vaikeuksissa olevien yritysten pelastamiseksi ja rakenneuudistukseksi annettujen suuntaviivojen⁽¹⁾ tai asian osalta myöhemmin annettujen suuntaviivojen perusteella, jotta voidaan välttää suuntaviivojen kiertäminen, lukuun ottamatta tietyin edellytyksin luonnonmullistusten, luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen taikka eläintautien tai kasvintuhoojien aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen tarkoitettua tukea sekä tulipaloista, luonnonmullistuksista, epäsuotuisista sääoloista, taudeista, tuholaisista, muista katastrofeista ja ilmastonmuutoksen liittyvistä ilmiöistä metsille aiheutuneiden vahinkojen korjaamiseen tarkoitettua tukea, kuten tässä asetuksessa säädetään. Kun kyseessä ovat tuki eläintautien hävittämisestä aiheutuneisiin kustannuksiin ja tuki kuolleiden eläinten poistamiseen ja hävittämiseen, yrityksen taloudellisen tilanteen osalta ei tietyin edellytyksin pitäisi kansanterveyden suojelemiseen liittyvistä syistä tehdä hätätilanteessa eroa. Oikeusvarmuuden takaamiseksi on aiheellista vahvistaa selkeät arviointiperusteet, jotka eivät edellytä yrityksen tilanteen kaikkien erityispiirteiden arviointia sen määrittämiseksi, katsotaanko yritys vaikeuksissa olevaksi yritykseksi tätä asetusta sovellettaessa.
- (17) Jos valtiontuki tai sen ehdot (mukaan lukien rahoitusmenetelmä, kun se kuuluu erottamattomasti valtiontukeen) rikkovat erottamattomasti unionin lainsäädäntöä, tukea ei voida pitää sisämarkkinoille soveltuvana. Tätä asetusta ei sen vuoksi tulisi soveltaa tukeen, joka rikkoo erottamattomasti unionin lainsäädäntöä.
- (18) Valtiontukisääntöjen täytäntöönpanon valvonta perustuu pitkälti yhteistyöhön jäsenvaltioiden kanssa. Tämän vuoksi jäsenvaltioiden olisi toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet, joilla varmistetaan tämän asetuksen noudattaminen, myös silloin, kun yksittäisiä tukia myönnetään ryhmäpoikkeuksen saaneista järjestelmistä.
- (19) Koska kaupankäynnin edellytysten muuttumisen riski on suuri myönnettäessä suuria yksittäisiä tai kasautuneita tukimääriä, komission olisi arvioitava ne ilmoituksen perusteella. Sen vuoksi eräille tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluville investointituen muodoille olisi vahvistettava tuen enimmäismäärinä ilmaistut kynnsarvot sellaiselle tasolle, jossa otetaan huomioon asianomainen tukimuoto ja sen mahdolliset vaikutukset kaupankäynnin edellytyksiin. Kynnsarvot ylittävien tukien olisi kuuluttava myös jatkossa perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdassa määrätyn ilmoitusvaatimuksen piiriin. Tässä asetuksessa vahvistettuja kynnsarvoja ei pitäisi kiertää jakamalla tukijärjestelmät tai tukihankkeet keinotekoisesti useisiin tukijärjestelmiin tai hankkeisiin, joiden piirteet, tavoitteet tai tuensaajat ovat samanlaiset. Muihin tukimuotoihin ei pitäisi katsoa liittyvän suurta kaupankäynnin edellytysten muuttumisen riskiä sikäli kuin ne täyttävät tässä asetuksessa vahvistetut soveltuvuusedellytykset ja tuen enimmäisintensiteetit tai tuen enimmäismäärät.
- (20) Läpinäkyvyyden, tasapuolisen kohtelun ja tehokkaan valvonnan varmistamiseksi tätä asetusta olisi sovellettava ainoastaan tukeen, jonka osalta on mahdollista laskea etukäteen tarkka bruttoavustusekvivalentti tarvitsematta tehdä riskinarviointia (läpinäkyvä tuki).
- (21) Tiettyjen tukivälineiden, kuten lainojen, takausten, verotoimenpiteiden ja erityisesti takaisinmaksettavien ennakkojen osalta tässä asetuksessa olisi määriteltävä edellytykset, joiden täytyessä tällaisia toimenpiteitä voidaan pitää läpinäkyvinä. Takauksista koostuva tuki olisi katsottava läpinäkyväksi, jos bruttoavustusekvivalentti on laskettu kyseisenkaltaiselle yritykselle vahvistettujen safe harbour -maksujen perusteella. Esimerkiksi pk-yritysten tapauksessa komission tiedonannossa EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta valtiontukiin takauksina⁽²⁾ määritetään vuosimaksun tasot, joiden ylityessä valtion takauksia ei katsottaisi tueksi. Tällainen tuki olisi katsottava läpinäkyväksi myös silloin, jos komissiolle on ilmoitettu ennen toimenpiteen toteuttamista tuki-intensiteetin laskennassa käytetyistä menetelmistä ja komissio on ne hyväksynyt EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta valtiontukiin takauksina annetun komission tiedonannon mukaisesti. Tämän asetuksen soveltamiseksi riskirahoitustoimenpiteistä tai pääomapanoksista koostuvaa tukea ei tulisi katsoa läpinäkyväksi tueksi.

⁽¹⁾ EUVL C 244, 1.10.2004, s. 2.

⁽²⁾ EUVL C 155, 20.6.2008, s. 10.

- (22) Jos tuki muutoin kuuluisi tämän asetuksen soveltamisalaa muttei ole läpinäkyvää, siitä olisi aina ilmoitettava komissiolle. Jos tuki ei ole läpinäkyvää, komission olisi arvioitava sitä koskevat ilmoitukset erityisesti maa- ja metsätalouden ja maaseutualueiden valtiontukea koskevissa vuosien 2014–2020 Euroopan unionin suuntaviivoissa ⁽¹⁾ vahvistettujen perusteiden mukaisesti tai muiden asiaan liittyvien kehysten, suuntaviivojen, tiedonantojen ja ilmoitusten mukaisesti.
- (23) Jotta varmistetaan, että tuki on tarpeen ja kannustaa kehittämään edelleen tiettyjä toimintoja tai hankkeita, tätä asetusta ei pitäisi soveltaa sellaisiin toimintoihin tai hankkeisiin myönnettävään tukeen, jotka tuensaaja toteuttaisi joka tapauksessa myös ilman tukea. Mitään tukea ei saisi myöntää takautuvasti toimintoihin tai hankkeisiin, jotka tuensaaja on jo toteuttanut. Tuki olisi tämän asetuksen nojalla vapautettava perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta vain siinä tapauksessa, että toiminta tai tuettuun hankkeeseen liittyvät työt aloitetaan vasta sen jälkeen kun tuensaaja on toimittanut kirjallisen tukihakemuksen.
- (24) Kun tämän asetuksen soveltamisalaa kuuluvan tapauskohtaisen tuen saaja on suuri yritys, jäsenvaltion olisi varmistettava pk-yrityksiin sovellettavien kannustavaa vaikutusta koskevien edellytysten lisäksi myös se, että tuensaaja on analysoinut sisäisessä asiakirjassa tuettavan hankkeen tai toiminnan elinkelpoisuutta tuen kanssa ja ilman tukea. Jäsenvaltion olisi tarkistettava, että tällä sisäisellä asiakirjalla osoitetaan, että tuen seurauksena hankkeen tai toiminnan soveltamisala on merkittävästi laajempi, tuensaajan hankkeen tai toiminnan toteuttamiseen käyttämä kokonaismäärä kasvaa merkittävästi taikka hankkeen tai toiminnan toteutusvauhtia nopeutetaan merkittävästi. Olisi myös oltava mahdollista osoittaa kannustava vaikutus sillä perusteella, ettei investointihanketta tai toimintaa olisi toteutettu sellaisenaan ilman tukea kyseisellä maaseutualueella.
- (25) Automaattisesti sovellettavilta veroetuksista perustuvilta järjestelmiltä olisi jatkossakin edellytettävä erityistä kannustinvaikutusta, koska näistä tukijärjestelmistä peräisin oleva tuki myönnetään eri menettelyjä noudattaen kuin muut tukimuodot. Tämä erityisedellytys merkitsee, että kyseiset tukijärjestelmät olisi hyväksyttävä ennen toiminnan tai tuettuun hankkeeseen/toimintaan liittyvien töiden aloittamista. Tätä edellytystä ei tulisi kuitenkaan soveltaa myöhemmin käyttöön otettaviin verojärjestelmiin edellyttäen, että toiminta kuului jo aikaisempien veroetuksiin perustuvien verojärjestelmien soveltamisalaa. Tällaisten tukijärjestelmien kannustavan vaikutuksen arvioinnin kannalta ratkaiseva ajankohta on se, jolloin verotoimenpide otettiin käyttöön ensimmäistä kertaa alkuperäisessä järjestelmässä, joka korvataan sen jälkeen myöhemmin käyttöön otettavalla verojärjestelmällä.
- (26) Kun kyseessä on tuki tilusjärjestelyihin, tuki menekinedistämistoihin, jotka toteutetaan julkaisuina, joiden tarkoituksena on lisätä suuren yleisön tietoisuutta maataloustuotteista, tuki luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevista epäsuotuisista sääoloista aiheutuneiden menetysten korvaamiseen, tuki eläintautien ja kasvintuhoojien hävittämisestä aiheutuvien kustannusten korvaamiseen ja kyseisten eläintautien ja kasvintuhoojien aiheuttamien menetysten korvaamiseen, tuki kuolleiden eläinten poistamiseen ja hävittämiseen, tuki tutkimus- ja kehitysohjelmiin, tuki luonnonmullistusten maatalousalalla aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen tai tuki maatilalla kulttuuri- ja luonnonperinnön säilyttämiseksi tehtäviin investointeihin, kannustavaa vaikutusta ei pitäisi vaatia tai tuella olisi oletettava olevan kannustava vaikutus, jos näille tukimuodoille tässä asetuksessa asetetut erityisedellytykset täyttyvät.
- (27) Jotta voidaan varmistaa, että tuki on oikeasuhteista ja rajattu välttämättömään määrään, tuen enimmäismäärät olisi mahdollisuuksien mukaan ilmaistava tukikelpoisiin kustannuksiin suhteutettuina tuki-intensiteetteinä. Jos tuen enimmäisintensiteettiä ei voida määrittää, koska tukikelpoisia kustannuksia ei pystytä osoittamaan, tai jotta voidaan käyttää yksinkertaisempia välineitä pienten määrien tapauksessa, tuen enimmäismäärien nimellisarvot olisi määritettävä tuen oikeasuhteisuuden varmistamiseksi. Tuki-intensiteetti ja tuen enimmäismäärät olisi komission kokemuksen perusteella vahvistettava tasolle, jolla minimoidaan kilpailun vääristyminen tuetuilla alalla ja samalla tarkoituksenmukaisella tavalla pyritään tavoitteeseen eli helpotetaan maataloudessa, maaseutualueilla tai metsätalousalalla toimivien tuensaajien taloudellisen toiminnan kehittämistä. Jotta säilytettäisiin johdonmukaisuus unionin rahoittamien maaseudun kehittämistoimenpiteiden kanssa, enimmäismäärät olisi yhdenmukaistettava asetuksessa (EU) N:o 1305/2013 vahvistettujen enimmäismäärien kanssa siltä osin kuin se on valtiontukiperiaatteiden mukaista.
- (28) Tuki-intensiteettiä laskettaessa olisi otettava huomioon vain tukikelpoiset kustannukset. Asetuksella ei tulisi myöntää poikkeusta tuelle, joka ylittää sovellettavan tuki-intensiteetin sen seurauksena, että huomioon on otettu sellaisia kustannuksia, jotka eivät ole tukikelpoisia. Tukikelpoiset kustannukset olisi osoitettava selkeillä, eritellyillä ja ajantasaisilla asiakirjoilla. Kaikki käytetyt luvut olisi ilmaistava ennen verojen tai muiden maksujen vähentämistä. Useammassa erässä maksettava tuki olisi diskontattava tuen myöntämispäivän arvoon. Myös tukikelpoiset

⁽¹⁾ EUVL C 204, 1.7.2014, s. 1.

kustannukset olisi diskontattava tuen myöntämispäivän arvoon. Diskonttauksessa ja muussa muodossa kuin avustuksena myönnettävän tuen määrän laskemisessa korkokantana olisi käytettävä tuen myöntämispäivänä sovellettavaa diskonttokorkoa ja viitekorkoa, joka määritellään viite- ja diskonttokorkojen määrittämisessä sovellettavan menetelmän tarkistamisesta annetun komission tiedonannon⁽¹⁾ mukaisesti. Jos tukea myönnetään muussa muodossa kuin avustuksena, tuen määrä olisi ilmaistava bruttoavustusekvivalenttina. Jos tuki myönnetään veroetuuksina, tukierät olisi diskontattava veroetuuksien voimaantuloajankohtina sovellettavien diskonttokorkojen perusteella. Takaisinmaksettavina ennakkoina myönnettävän tuen käyttöä olisi edistettävä, koska tällaiset riskinjakovälineet vahvistavat tuen kannustavaa vaikutusta. Tämän vuoksi olisi aiheellista säätää, että kun tuki myönnetään takaisinmaksettavana ennakkona, tämän asetuksen mukaan sovellettavia tuki-intensiteettejä voidaan korottaa.

- (29) Jos tuki myönnetään tulevia veroja koskevana veroetuuksina, sovellettava diskonttokorko ja tukierien täsmällinen määrä eivät välttämättä ole tiedossa ennakkoon. Tällöin jäsenvaltioiden olisi ennakolta määritettävä tuen diskontatulle arvolle yläraja sovellettavan tuki-intensiteetin rajoissa. Kun tietyn ajankohdan tukierään sisältyvän tuen määrä saadaan myöhemmin selville, diskonttaus voidaan suorittaa kyseisenä ajankohtana sovellettavan diskonttokoron perusteella. Jokaisen tukierän diskontattu arvo olisi vähennettävä yhteenlasketusta ylärajasta (enimmäisraja).
- (30) Jotta voidaan määritellä, noudatetaanko tässä asetuksessa säädettyjä erillisiä ilmoituskynnysarvoja sekä tuen enimmäisintensiteettejä tai tuen enimmäismääriä, olisi otettava huomioon tuettuun toimintaan tai hankkeeseen myönnettävän valtiontuen kokonaismäärä. Lisäksi tässä asetuksessa olisi määritettävä olosuhteet, joissa eri tukimuotojen kasautuminen voidaan hyväksyä. Tämän asetuksen nojalla ilmoitusvaatimuksesta vapautettu tuki ja muu jonkin toisen asetuksen nojalla poikkeuksen saanut tai komission hyväksymä sisämarkkinoille soveltuva tuki voivat kasautua, kunhan kyseiset tukitoimenpiteet koskevat yksilöitävissä olevia eri tukikelpoisia kustannuksia. Jos eri lähteistä peräisin oleva tuki liittyy samoihin — osittain tai täysin päällekkäisiin — yksilöitävissä oleviin tukikelpoisiin kustannuksiin, kasautumisen pitäisi olla sallittua suurimpaan tuki-intensiteettiin tai tukimäärään, jota voidaan tämän asetuksen mukaisesti soveltaa kyseiseen tukeen. Tässä asetuksessa olisi myös vahvistettava erityissäännöt, jotka koskevat tuen kasautumista sellaisen tuen kanssa, jonka kohteena on tai ei ole yksilöitävissä olevia tukikelpoisia kustannuksia, ja kasautumista vähämerkityksisen tuen kanssa. Vähämerkityksistä tukea ei usein myönnetä tai voida kohdentaa tiettyihin yksilöitävissä oleviin tukikelpoisiin kustannuksiin. Tällöin vähämerkityksisen tuen olisi mahdollista kasautua vapaasti tämän asetuksen nojalla poikkeuksen saavan valtiontuen kanssa. Kuitenkin kun kyseessä on vähämerkityksinen tuki, joka myönnetään samoihin yksilöitävissä oleviin kustannuksiin kuin tämän asetuksen nojalla poikkeuksen saava valtiontuki, kumulointuminen olisi sallittava ainoastaan tämän asetuksen III luvussa vahvistettuun tuen enimmäisintensiteettiin asti.
- (31) Unionin toimielinten, virastojen, yhteisyritysten tai muiden elinten keskitetysti hallinnoima unionin rahoitus, joka ei kuulu suoraan tai välillisesti jäsenvaltioiden määräysvaltaan, ei ole valtiontukea. Kun tällaista rahoitusta myönnetään yhdessä valtiontuen kanssa, ainoastaan valtiontuki olisi otettava huomioon määritettäessä, onko ilmoituskynnysarvoja ja tuen enimmäisintensiteettejä tai tuen enimmäismääriä noudatettu, edellyttäen että samoihin tukikelpoisiin kustannuksiin myönnetyn julkisen rahoituksen kokonaismäärä ei ylitä sovellettavissa unionin lainsäädännön säännöissä vahvistettua suurinta mahdollista rahoitusastetta.
- (32) Koska perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu valtiontuki on periaatteessa kiellettyä, on tärkeää, että kaikilla osapuolilla on mahdollisuus tarkastaa, onko tuki myönnetty sovellettavia sääntöjä noudattaen. Tämän vuoksi valtiontuen läpinäkyvyys on olennaista perussopimuksen sääntöjen asianmukaisen soveltamisen kannalta ja edistää sääntöjen noudattamista, vastuuvuorollisuutta, vertaisarviointeja ja tehostaa viime kädessä julkisten varojen käyttöä. Läpinäkyvyyden varmistamiseksi jäsenvaltioita olisi vaadittava perustamaan alueellisella tai kansallisella tasolla kattavat valtiontuen verkkosivustot, joilla julkaistaan yhteenvedo jokaisesta tämän asetuksen nojalla poikkeuksen saaneesta tukitoimenpiteestä. Tämän veloitteen noudattaminen olisi asettava edellytykseksi sille, että yksittäinen tuki soveltuu sisämarkkinoille. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2013/37/EU⁽²⁾ vahvistetun tietojen julkaisemista koskevan tavanomaisen käytännön mukaisesti olisi käytettävä vakiomuotoa, joka mahdollistaa tietojen hakemisen, lataamisen ja helpon julkaisemisen internetissä. Linkit kaikkien jäsenvaltioiden valtiontukisivustoille olisi julkaistava komission verkkosivustolla. Asetuksen (EY) N:o 994/98, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EU) N:o 733/2013, 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti jokaisesta tämän asetuksen nojalla poikkeuksen saaneesta tukitoimenpiteestä olisi julkaistava yhteenvedo komission verkkosivustolla.

⁽¹⁾ EUVL C 14, 19.1.2008, s. 6.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/37/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, julkisen sektorin hallussa olevien tietojen uudelleenkäytöstä annetun direktiivin 2003/98/EY muuttamisesta (EUVL L 175, 27.6.2013, s. 1).

- (33) Yksittäisen tuen myöntämistä koskevien tietojen julkaisemisen osalta on asianmukaista vahvistaa kynnysarvot, joiden ylittyessä kyseistä julkaisemista voidaan pitää oikeasuhteisena tuen suuruus huomioon ottaen. Komissio on vahvistanut keskimääräiseksi tukimääräksi 59 596 euroa tuensaajaa kohden. Laskelma on tehty maatalouden alkutuotannon alan investointitukijärjestelmien arvioinnin perusteella. Kyseisiä järjestelmiä voidaan pitää muita tukimuotoja vääristävämpänä, ja niiden vuotuiset menot olivat vuoden 2013 vuosikertomuksessa ilmoitetuista suurimmat. Sen vuoksi on jäsenvaltioiden hallinnollisen taakan rajoittamiseksi asianmukaista vahvistaa maatalouden alkutuotannon harjoittajille myönnettävää yksittäistä tukea koskevien tietojen julkaisemiselle kynnysarvoksi 60 000 euroa. Koska maataloustuotteiden jalostaminen ja kaupan pitäminen on samanlaista kuin teollisuustuotteiden, kynnysarvo, jota sovelletaan tuensaajille myönnettävää yksittäistä tukea koskevien tietojen julkaisemiseen kyseisillä alasektoreilla ja metsäalalla sekä niiden toimien osalta, jotka eivät kuulu perussopimuksen 42 artiklan soveltamisalaan, on aiheellista vahvistaa samaksi kuin komission asetuksessa (EU) N:o 651/2014 ⁽¹⁾ vahvistettu kynnysarvo.
- (34) Tehokkaan seurannan varmistamiseksi on asetuksen (EY) N:o 994/98 3 artiklan 2 kohdan mukaisesti aiheellista laatia vakiomalli, jonka mukainen yhteenveto jäsenvaltion on toimitettava komissiolle aina, kun tämän asetuksen mukaisesti otetaan käyttöön tukijärjestelmä tai myönnetään tukijärjestelmään kuulumaton yksittäinen tuki. Komission asetuksen (EY) N:o 794/2004 ⁽²⁾ 5 artiklan ja asetuksen (EY) N:o 994/98 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti on lisäksi aiheellista vahvistaa säännöt, jotka koskevat jäsenvaltioiden komissiolle vuosittain esittämiä kertomuksia tuesta, joka on tämän asetuksen edellytysten mukaisesti vapautettu perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, mukaan lukien erityiset tiettyjä tukimuotoja koskevat vaatimukset.
- (35) Koska tarvittava teknologia on laajalti saatavilla, yhteenvedon ja vuosikertomuksen olisi oltava sähköisessä muodossa ja ne olisi toimitettava komissiolle komission sähköisten järjestelmien välityksellä.
- (36) Lisäksi on aiheellista asetuksen (EY) N:o 994/98 3 artiklan 3 kohdan mukaisesti vahvistaa säännöt niistä tiedoista, jotka jäsenvaltioiden on säilytettävä tuesta, joka on tämän asetuksen nojalla vapautettu perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, kun otetaan huomioon neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 ⁽³⁾ 15 artiklassa vahvistettu vanhentumisaika.
- (37) Jotta voidaan lisätä tässä asetuksessa vahvistettujen soveltuvuusedellytysten vaikuttavuutta, komission olisi voitava peruuttaa ryhmäpoikkeuksesta johtuva etu tulevien tukitoimenpiteiden osalta, jos näitä vaatimuksia ei noudateta. Komission olisi voitava rajata ryhmäpoikkeuksesta johtuvan edun peruuttaminen koskemaan vain tiettytyypistä tukea, tiettyjä tuensaajia tai tiettyjen viranomaisten toteuttamia tukitoimenpiteitä, jos tämän asetuksen noudattamatta jättäminen vaikuttaa ainoastaan rajoitettuun määrään toimenpiteitä tai tiettyihin viranomaisiin. Tällaisen kohdennetun peruuttamisen pitäisi tarjota oikeasuhteinen korjaustoimenpide, joka liittyy suoraan tämän asetuksen havaittuun noudattamatta jättämiseen. Jos I ja III luvussa asetettuja yleisiä soveltuvuusedellytyksiä ei täytetä, myönnetty tuki ei kuulu tämän asetuksen soveltamisalaan ja tämän vuoksi kyseessä on sääntöjenvastainen tuki, jonka komissio tutkii asetuksessa (EY) N:o 659/1999 tarkoitettua asianmukaista menettelyä noudattaen. Jos II luvussa esitettyjä vaatimuksia ei noudateta, ryhmäpoikkeuksesta johtuvan edun peruuttaminen tulevien tukitoimenpiteiden osalta ei vaikuta siihen, että tätä asetusta noudattaville aikaisemmille toimenpiteille myönnettiin ryhmäpoikkeus.
- (38) Kun otetaan huomioon perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohta, tuen ainoana vaikutuksena ei saisi olla sellaisten toimintakustannusten jatkuva tai määräaikainen vähentäminen, joista tuensaaja tavallisesti joutuu vastaamaan, ja tuen olisi oltava suhteutettu haittoihin, jotka on korjattava unionin edun mukaisiksi katsottujen sosioekonomisten etujen turvaamiseksi. Yksipuolinen valtiontuki, jonka ainoana tarkoituksena on parantaa tuottajien taloudellista tilannetta mutta joka ei edistä lainkaan alan kehittymistä, ja etenkin tuki, joka myönnetään yksinomaan hinnan, määrän, tuotantoyksikön tai tuotantovälineyksikön perusteella, olisi katsottava toimintatueksi, joka ei sovellu sisämarkkinoille. Lisäksi tällainen tuki todennäköisesti vaikuttaa myös yhteisten markkinajärjestelyjen mekanismeihin, jos se myönnetään maatalousalalla. Sen vuoksi on aiheellista rajata tämän asetuksen soveltamisala tiettyihin tukityyppeihin.

⁽¹⁾ Komission asetus (EU) N:o 651/2014 annettu 17 päivänä kesäkuuta 2014, tiettyjen tukimuotojen toteamisesta sisämarkkinoille soveltuviksi perussopimuksen 107 ja 108 artiklan mukaisesti (EUVL L 187, 26.6.2014, s. 1).

⁽²⁾ Komission asetus (EY) N:o 794/2004, annettu 21 päivänä huhtikuuta 2004, Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 täytäntöönpanosta (EUVL L 140, 30.4.2004, s. 1).

⁽³⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 659/1999 Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä (EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1).

- (39) Pk-yrityksillä on ratkaiseva asema työpaikkojen luomisessa ja yleisemmin yhteiskunnallisen vakauden ja talouden elinvoimaisuuden edistäjinä. Markkinahäiriöt voivat kuitenkin jarruttaa niiden kehitystä ja aiheuttaa pk-yrityksille tyypillisiä haittoja. Pk-yritysten on usein vaikea saada pääomaa tai lainoja; tämä johtuu tiettyjen rahoitusmarkkinoiden pyrkimyksestä välttää riskinottoa ja siitä, että pk-yritykset voivat tarjota vakuuksia vain rajoitetusti. Niiden resurssien vähäisyys voi myös rajoittaa niiden mahdollisuuksia hankkia tietoja varsinkin uudesta teknologiasta ja mahdollisista markkinoista. Pk-yritysten taloudellisen toiminnan kehittämisen helpottamiseksi tällä asetuksella olisi sen vuoksi vapautettava tietyt pk-yritysten hyväksi myönnettävät tukimuodot perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta.
- (40) Kilpailunvääristymiä mahdollisesti aiheuttavien erojen poistamiseksi, pk-yrityksiä koskevien unionin ja kansallisten aloitteiden yhteensovittamisen helpottamiseksi ja hallinnollisen selkeyden ja oikeusvarmuuden vuoksi tässä asetuksessa käytettävän pk-yrityksen määritelmän olisi perustuttava komission suosituksessa 2003/361/EY⁽¹⁾ esitettyihin määritelmiin.
- (41) Jotta varmistettaisiin johdonmukaisuus maaseudun kehittämissä politiikan kanssa ja yksinkertaistettaisiin sääntöjä sen kokemuksen perusteella, jonka komissio on jo saanut asetusten (EY) N:o 1857/2006 ja (EY) N:o 800/2008 soveltamisesta, on aiheellista myöntää vapautus perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta eri tukimuodoille, joita myönnetään maatalouden alkutuotannon, maataloustuotteiden jalostuksen tai maataloustuotteiden kaupan pitämisen alalla toimivien pk-yritysten hyväksi.
- (42) Näihin tukimuotoihin olisi erityisesti sisällyttävä investointituki, kuten investoinnit aineelliseen tai aineettoman omaisuuteen tai maatarakennusten siirtämiseen uuteen paikkaan, tuki yritysten perustamiseen ja liiketoimintamahdollisuuksiin, kuten nuorten viljelijöiden ja pientilojen tuki, tuottajaryhmien tuki ja laatujärjestelmiin osallistumiseen tarkoitettu tuki, tuki liiketoiminnan kehittämiseksi, kuten tuki tietämyksen siirtoa ja tiedotusta koskeviin toimiin, tuki neuvontapalveluihin, tuki menekinedistämiseen ja tuki maatilojen lomituspalveluihin, tuki riskin- ja kriisinhallintaan, kuten tuki luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevista epäsuotuisista sääoloista aiheutuneiden menetysten korvaamiseen, tuki eläintautien ja kasvintuhojen ennaltaehkäisyyn ja hävittämiseen ja tuki vakuutusmaksuihin, sekä kotieläintuotannon tuki julkisen politiikan tavoitteiden saavuttamiseksi, kuten perimän laadun säilyttämiseksi sekä eläinten terveyden ja kansanterveyden suojelemiseksi. Tuella olisi erityisesti pyrittävä lisäämään koko maatalousalan kilpailukykyä ja kannattavuutta.
- (43) Maaseutualueilla toimivien pk-yritysten hyväksi myönnettävät tuet olisi myös vapautettava tämän asetuksen nojalla perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta. Näin ollen ja jotta varmistettaisiin johdonmukaisuus maaseuturahastosta osarahoitettujen maaseudun kehittämistoimenpiteiden ja kansallisena lisärahoituksena rahoitettujen toimenpiteiden välillä, tässä asetuksessa vahvistetuilla säännöillä olisi mahdollisimman pitkälti varmistettava täydellinen johdonmukaisuus asetuksessa (EU) N:o 1305/2013 vahvistettujen sääntöjen ja mainitun asetuksen nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä ja täytäntöönpanosäädöksissä vahvistettujen sääntöjen kanssa.
- (44) Muita tukimuotoja, kuten tuki maa- ja metsätalousalan tutkimus- ja kehitystyöhön, tuki luonnonmullistusten maatalousalalla aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen, tuki maatilalla kulttuuri- ja luonnonperinnön säilyttämiseksi tehtäviin investointeihin ja metsätalousalan tuki, joka myönnetään niin pk-yrityksille kuin suurille yrityksille, olisi vapautettava perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta. Kun kyseessä on metsätalousalan tuki ja jotta varmistettaisiin johdonmukaisuus maaseuturahastosta osarahoitettujen maaseudun kehittämistoimenpiteiden ja kansallisena lisärahoituksena rahoitettujen toimenpiteiden tai puhtaasti valtiontuella rahoitettujen välillä, tässä asetuksessa vahvistetuilla säännöillä olisi erityisesti mahdollisimman pitkälti varmistettava täydellinen johdonmukaisuus asetuksessa (EU) N:o 1305/2013 sekä delegoiduissa säädöksissä ja täytäntöönpanosäädöksissä vahvistettujen sääntöjen kanssa.
- (45) Tuki pk-yrityksille, jotka toimivat maatalouden alkutuotannon, maataloustuotteiden jalostuksen tai maataloustuotteiden kaupan pitämisen alalla, tuki tutkimus- ja kehitystyöhön, metsätalousalan tuki tai tuki maaseutualueiden pk-yritysten hyväksi toimintaan, joka jää perussopimuksen 42 artiklan soveltamisalan ulkopuolelle, voidaan myös vapauttaa perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta komission asetuksessa (EU) N:o 651/2014 säädettyjen edellytysten mukaisesti. Jäsenvaltiot voivat vaihtoehtoisesti myöntää edellä mainittuihin tukimuotoihin kuuluvaa tukea asetuksessa (EU) N:o 651/2014 säädettyjen edellytysten mukaisesti, jos ne

(¹) Komission suositus 2003/361/EY mikroyritysten sekä pienten ja keskiuurten yritysten määritelmästä (EUVL L 124, 20.5.2003, s. 36).

pitävät sitä tarkoituksenmukaisempina. Jäsenvaltiot voivat erityisesti valintansa mukaan myöntää seuraavaa tukea asetuksessa (EU) N:o 651/2014 säädettyjen edellytysten mukaisesti: alueellinen toimintatuki maatalouden alkutuotannon alalla toimiville pk-yrityksille korvaamaan muita lisäkustannuksia kuin kuljetuskustannuksia syrjäisimmillä alueilla, tuki pk-yritysten riskirahoitustukea koskeviin konsulttipalveluihin, tuki tutkimus- ja kehitystyöhön, pk-yritysten innovaatiotuki, ympäristötuki, koulutustuki ja epäedullisessa asemassa olevien työntekijöiden osalta maksettava tuki. Tämän vuoksi ja jotta voitaisiin selvittää tämän asetuksen ja asetuksen (EU) N:o 651/2014 soveltamisalan välistä suhdetta, olisi pantava merkille, että näiden kahden asetuksen tavoitteet, tukimuodot ja tukiehdot ovat erilaiset, vaikka edunsaajat saattavat olla samantyyppisiä.

- (46) Näiden tavoitteiden saavuttamista edistäviin, aineelliseen tai aineettomaan omaisuuteen tehtäviin investointeihin olisi myönnettävä tukea, jotta parannettaisiin maatalousalalla toimivien pk-yritysten taloudellista tilannetta sekä ympäristönsuojelun tasoa ja tehokkuutta, huolehdittaisiin maatalouden kehittämisen edellyttämästä infrastruktuurista ja tuettaisiin ympäristötavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavia ei-tuotannollisia investointeja. Kyseisten investointien olisi oltava unionin lainsäädännön ja asianomaisen jäsenvaltion ympäristönsuojelua koskevan kansallisen lainsäädännön mukaisia. Lisäksi kun kyseessä ovat investoinnit, joista on Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2011/92/EU⁽¹⁾ mukaan tehtävä ympäristövaikutusten arviointi, tuen edellytyksenä olisi oltava, että tällainen arviointi on tehty ja että asianomaiselle investointihankkeelle on myönnetty lupa yksittäisen tuen myöntämispäivää.
- (47) Maatalouden alkutuotannon alan kohdennetusta investointituesta johtuvan kilpailun vääristymien riskin vuoksi tämän asetuksen nojalla perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta vapautettu investointituki ei saisi rajoittua tiettyyn maataloustuotteeseen. Tämä edellytys ei saisi estää jäsenvaltiota jättämästä joitakin maataloustuotteita tietyn tuen ulkopuolelle, erityisesti jos tuotteille ei ole tavanomaisia markkinointikanavia. Tiettyjen investointityyppien tuki ei myöskään saisi sinällään johtaa tämän asetuksen nojalla perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta myönnettävään vapautukseen.
- (48) Sen varmistamiseksi, että saavutetaan sopiva tasapaino kilpailun vääristymisen minimoinnin ja energia- ja resurssitehokkuuden edistämisen välille, tässä asetuksessa olisi maatalouden alkutuotantoon tehtävien investointien osalta säädettävä, että tukea voidaan myöntää vain investointeihin, jotka liittyvät biopolttoaineiden tuotantoon tai energian tuotantoon uusiutuvista energialähteistä maataloilla, ja vain jos tuotanto ei ylitä maatilan keskimääräistä vuotuista polttoaineen tai energian kulutusta. Biopolttoaineille myönnettävä tuki olisi tällöin katettava ainoastaan, jos se myönnetään kestäville biopolttoaineille Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/28/EY⁽²⁾ mukaisesti.
- (49) Jotta kannustettaisiin siirtymistä kehittyneempien biopolttoaineiden tuotantoon horisontaalisten ympäristö- ja energia-alan valtiontukisääntöjen mukaisesti, ravintokasveista tuotetut biopolttoaineet olisi suljettava tämän asetuksen soveltamisalan ulkopuolelle, jos kyseessä ovat maataloustuotteiden jalostuksen yhteydessä tehtävät investoinnit.
- (50) Jotta edistettäisiin ja helpotettaisiin nuorten viljelijöiden toiminnan aloittamista ja taloudellisesti elinkelpoisiksi arvioitujen pientilojen kehittämistä, perustamistuki on aiheellista vapauttaa perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta. Jotta varmistettaisiin hiljattain aloitetun maataloustoiminnan elinkelpoisuus, tuen edellytykseksi olisi asetettava liiketoimintasuunnitelman esittäminen. Perustamistuen olisi katettava vain yritystoiminnan alkuvaiheet, eikä se saisi muuttua toimintatueksi.
- (51) Jotta maatalousala pystyisi kohtaamaan haasteet, joita kiristynyt kilpailu ja tuotantoketjun loppupään markkinoiden keskittyminen aiheuttavat maataloustuotteiden kaupan pitämiselle, myös paikallisilla markkinoilla, olisi kannustettava tuottajaryhmien ja -organisaatioiden perustamiseen. Tuottajaryhmien ja -organisaatioiden perustamistuki on sen vuoksi aiheellista vapauttaa perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta. Tukea olisi myönnettävä vain pk-yritysten määritelmän mukaisille tuottajaryhmille ja -organisaatioille. Sen varmistamiseksi, että tuottajaryhmästä tai -organisaatiosta tulee elinkelpoinen yksikkö, liiketoimintasuunnitelman esittäminen toimivaltaiselle viranomaiselle olisi asetettava ehdoksi sille, että jäsenvaltio hyväksyy tuottajaryhmän virallisesti. Jotta vältettäisiin toimintatuen myöntäminen ja säilytettäisiin tuen kannustava vaikutus, tuen enimmäiskesto olisi rajoitettava viiteen vuoteen.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2011/92/EU, annettu 13 päivänä joulukuuta 2011, tiettyjen julkisten ja yksityisten hankkeiden ympäristövaikutusten arvioinnista (EUVL L 26, 28.1.2012, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/28/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2009, uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämiseksi sekä direktiivien 2001/77/EY ja 2003/30/EY muuttamisesta ja myöhemmästä kumoamisesta (EUVL L 140, 5.6.2009, s. 16).

- (52) Markkinamahdollisuuksien lisäämiseksi ja lisäarvon saamiseksi asianomaisille maataloustuotteille on aiheellista kannustaa pk-yrityksiä osallistumaan unionin tai kansallisiin laatujärjestelmiin, ja sen vuoksi laatujärjestelmiin osallistumiseen tarkoitettu tuki olisi vapautettava perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta. Koska pk-yrityksille aiheutuu tällaisiin laatujärjestelmiin liittymisen aikaan ja ensimmäisinä osallistumisvuosina lisäkustannuksia ja velvollisuuksia, joista ei saada markkinoilla täyttä korvausta, tuensaajalle myönnettävä suora tuki olisi rajoitettava ensimmäiseen liittymiseen, ja sen olisi katettava enintään viiden vuoden ajanjakso. Tukea olisi myös myönnettävä tuettujen palvelujen muodossa laatujärjestelmiin liittyvien pakollisten valvontatoimenpiteiden kustannuksiin, markkinatutkimuksista aiheutuviin kustannuksiin tai unionin laatujärjestelmien hyväksymishakemusten valmisteluun.
- (53) Kilpailukyvyyn ja resurssitehokkuuden parantamiseksi ja pk-yritysten ympäristönsuojelun tason, kestävän hallinnon ja kokonaistoiminnan parantamiseksi on aiheellista vapauttaa perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta tietämyksen siirtoon, tiedotustoimiin, maatilojen neuvontapalveluihin ja menekinedistämistoimin tarkoitettu tuki.
- (54) Hyvä riskien- ja kriisinhallinta on keskeinen väline kestävän ja kilpailukykyisen maatalousalan kannalta. Maatalouden alkutuotanto altistuu erityisille luontoon, ilmastoon ja terveyteen liittyville riskeille ja kriiseille. Riskin- ja kriisinhallinnan tukea ja kotieläintuotannon tukea olisi sen vuoksi myönnettävä vain maatalouden alkutuotannossa toimiville pk-yrityksille. Luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen aiheuttamien tappioiden korvaamiseen tarkoitettu valtiontuki, eläintautien ja kasvintuhoojien torjumiseen tarkoitettu tuki sekä vakuutusmaksujen suorittamiseen tarkoitettu tuki olisi rajoitettava auttamaan ainoastaan tuensaajia, joilla on erityisiä ongelmia huolimatta siitä, että he ovat mahdollisuuksiensa mukaan pyrkineet minimoimaan tällaiset riskit. Valtiontuki ei saisi kannustaa tuensaajia ottamaan tarpeettomia riskejä. Maatalouden alkutuotannossa toimivien pk-yritysten olisi itse vastattava tuotantomenetelmien tai tuotteiden harkitsemattomista valinnoista aiheutvista seurauksista.
- (55) Komissio on soveltanut perussopimuksen 107 ja 108 artiklaa luonnon- ja kulttuuriperinnön säilyttämiseen tarkoitettuun tukeen useaan otteeseen, erityisesti maa- ja metsätalouden valtiontukea koskevien vuosien 2007–2013 yhteisön suuntaviivojen ja asetuksen (EY) N:o 1857/2006 puiteissa. Perinteisten maisemien ja rakennusten säilyttämiseksi pk-yrityksille myönnettävä investointituki oli vuosina 2007–2013 vapautettu ilmoitusvelvollisuudesta asetuksen (EY) N:o 1857/2006 nojalla, kun taas perinteisten maisemien ja rakennusten säilyttämiseksi suurille yrityksille myönnettävään investointitukeen sovellettiin ilmoitusvelvollisuutta, ja komissio hyväksyi tällaisen tuen maa- ja metsätalouden valtiontukea koskevien vuosien 2007–2013 yhteisön suuntaviivojen mukaisesti. Komissio arvioi kyseisellä ajanjaksolla yli 87 investointitukea, jotka oli tarkoitettu maatiloilla sijaitsevien perinteisten maisemien ja rakennusten säilyttämiseen. Luonnon- ja kulttuuriperinnön säilyttämishankkeet eivät yleensä aiheuta kilpailun huomattavaa vääristymistä, vaikka ne toteuttaisivatkin suuri yritys. Sen vuoksi on aiheellista, että komissio käyttää sille asetuksella (EY) N:o 994/98 annettua toimivaltaa, kun kyseessä ovat luonnon- ja kulttuuriperinnön säilyttämiseksi myönnettävät tuet.
- (56) Jotta luonnon- ja kulttuuriperinnön säilyttämiseksi myönnettävä tuki voitaisiin vapauttaa ilmoitusvelvollisuudesta tämän asetuksen nojalla, se olisi myönnettävä aineelliseen omaisuuteen tehtäviin investointeihin tai käyttöomaisuushankkeisiin, joiden tarkoituksena on luonnon- tai kulttuuriperinnön säilyttäminen. Luonnon- tai kulttuuriperinnön olisi sijaittava tuensaajan maatilalla, ja jäsenvaltion toimivaltaisen viranomaisen olisi virallisesti tunnustettava se sellaiseksi. Koska tämän asetuksen mukainen kyseisen tuen ilmoituskynnysarvo on 500 000 euroa sellaista investointihanketta kohden, jota pidetään pieninfrastruktuurina maa- ja metsätalouden ja maaseutualueiden valtiontukea koskevien vuosien 2014–2020 Euroopan unionin suuntaviivojen mukaan, on aiheellista vahvistaa tämän asetuksen nojalla tuki-intensiteetiksi enintään 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.
- (57) Luonnonmullistusten aiheuttamat hätätilanteet edellyttävät tukea myöntävien viranomaisten kiireellisesti toteuttamia toimia. Sen vuoksi on tärkeää varmistaa, että suunniteltu tuki pannaan nopeasti täytäntöön. Komissio on soveltanut perussopimuksen 107 ja 108 artiklaa useissa päätöksissä, jotka ovat koskeneet luonnonmullistusten maatalousalalle aiheuttamien vahinkojen korvaamista. Maa- ja metsätalouden valtiontukea koskevat vuosien 2007–2013 yhteisön suuntaviivat sisälsivät jo mahdollisuuden hyväksyä tukijärjestelmät, joilla korvataan luonnonmullistusten aiheuttamat vahingot. Maa- ja metsätalouden valtiontukea koskevia vuosien 2007–2013

yhteisön suuntaviivoja soveltaen komissio hyväksyi vuosina 2007–2012 yli 25 tukea luonnonmullistusten maatalousalalle aiheuttamien vahinkojen korvaamiseksi. Komission saama kokemus on osoittanut, että tällaiset toimenpiteet on pantava nopeasti täytäntöön, jotta ne olisivat tehokkaita. Siksi on tarpeen yksinkertaistaa ilmoitusmenetelyä tällaisten tukien osalta. Toimenpiteet eivät myöskään aiheuta kilpailun huomattavaa vääristymistä sisämarkkinoilla, sillä ne ovat luonteeltaan korvaavia ja täyttävät selkeät sisämarkkinoille soveltuvuutta koskevat perusteet. Sen vuoksi on aiheellista, että komissio käyttää sille asetuksella (EY) N:o 994/98 annettua toimivaltaa, kun kyseessä on luonnonmullistusten maatalousalalla aiheuttamien vahinkojen korvaaminen.

- (58) Luonnonmullistusten aiheuttamien vahinkojen korvaamiseksi tarkoitettua tukea olisi sen vuoksi voitava myöntää kaikille maatalousalan yrityksille, niin pk-yrityksille kuin suurille yrityksille. Luonnonmullistusten aiheuttamien vahinkojen korvaamiseksi myönnettävän tuen vapauttamista koskevat edellytykset ovat jo vakiintuneen käytännön mukaiset. Ne liittyvät siihen, että jäsenvaltion viranomaisten on virallisesti tunnustettava tapahtuma luonnonmullistukseksi. Samoin ne liittyvät suoraan syy-yhteyteen luonnonmullistuksen ja tuensaajan kärsimien vahinkojen välillä. Näillä edellytyksillä on määrä varmistaa, ettei liiallisia korvauksia makseta. Jäsenvaltioiden olisi ennen kaikkea vältettävä liialliset korvaukset, jotka johtuvat siitä, että tällainen tuki yhdistyy tuensaajien saamiin muihin korvauksiin, mukaan lukien vakuutusosimusten perusteella saadut korvaukset.
- (59) Tutkimus- ja kehitystyöhön tarkoitettu tuki voi edistää kestäväää talouskasvua ja parantaa kilpailukykyä. Komissio on saanut kokemusta maa- ja metsätalouden valtiontukea koskevien vuosien 2007–2013 yhteisön suuntaviivojen, tutkimus- ja kehitystyöhön sekä innovaatiotoimintaan myönnettävää valtiontukea koskevien yhteisön puitteiden⁽¹⁾ ja asetuksen (EY) N:o 800/2008 soveltamisesta maa- ja metsätalousalalla tehtävään tutkimus- ja kehitystyöhön tarkoitettuun tukeen. Tämän perusteella on aiheellista vapauttaa perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta tutkimus- ja kehitystyöhön tarkoitettu tuki, joka täyttää tässä asetuksessa säädetyt edellytykset. Koska tutkimuksen ja kehityksen edistäminen on tärkeä yhteisen edun mukainen tavoite, tässä asetuksessa olisi edellytettävä, että tutkimushankkeella on merkitystä kaikkien kyseisellä maa- tai metsätalousalalla tai maa- tai metsätalouden alasektorilla toimivien yritysten kannalta. Tutkimushanketta koskevat tiedot ja hankkeen tulokset olisi asetettava yleisesti saataville internetiin. Tutkimustulokset olisi lisäksi asetettava kiinnostuneiden yritysten saataville ilman kustannuksia.
- (60) Metsätalous on olennainen osa maaseudun kehittämistä. Komissio on soveltanut perussopimuksen 107 ja 108 artiklaa metsätalouden yrityksiin useissa päätöksissä, erityisesti maa- ja metsätalouden valtiontukea koskevien vuosien 2007–2013 yhteisön suuntaviivojen puitteissa. Vuosina 2007–2012 komissio hyväksyi 140 metsätalouden tukea kyseisten suuntaviivojen mukaisesti. Sen huomattavan kokemuksen perusteella, jonka komissio on saanut kyseisten suuntaviivojen soveltamisesta metsätalouden yrityksiin, on aiheellista, että komissio käyttää sille asetuksella (EY) N:o 994/98 annettua toimivaltaa myös metsätalouden tukeen. Näin yksinkertaistetaan menettelyjä, mutta varmistetaan samalla tehokas valvonta ja komission harjoittama seuranta. Komission kokemuksen mukaan metsätalouden tuesta ei aiheudu merkittävää kilpailun vääristymistä sisämarkkinoilla, jos kyseiset toimenpiteet ovat osa kansallisia maaseudun kehittämissuunnitelmia ja maaseuturahasto joko osarahoittaa niitä tai ne myönnetään kansallisena lisärahoituksena tällaisiin osarahoitettaviin toimenpiteisiin. Tietämyksen siirtoa ja tiedotusta koskeviin toimiin metsätalousalalla tarkoitettua tuesta tai neuvontapalveluihin metsätalousalalla tarkoitettua tuesta ei myöskään aiheudu merkittävää kilpailun vääristymistä sisämarkkinoilla, vaikka tuki myönnettäisiin maaseudun kehittämissuunnitelmien ulkopuolella. Tässä asetuksessa olisi tällaisten toimenpiteiden osalta määritettävä selkeät sisämarkkinoille soveltuvuutta koskevat edellytykset. Kyseisten edellytysten olisi mahdollisimman pitkälti oltava johdonmukaiset asetuksessa (EU) N:o 1305/2013 vahvistettujen sääntöjen ja mainitun asetuksen nojalla hyväksytyissä delegoiduissa säädöksissä ja täytäntöönpanosäädöksissä vahvistettujen sääntöjen kanssa.
- (61) Kyseisten tukimuotojen olisi erityisesti katettava seuraavat: tuki metsätyöskentelyyn ja puustoisien maan muodostamiseen, peltometsätalouden järjestelmien tuki, tuki metsäpaloista, luonnonmullistuksista, epäsuotuisista sääoloista, kasvintuhoista tai muista katastrofeista metsille aiheutuvien vahinkojen ennaltaehkäisyyn ja korjaamiseen, tuki investointeihin, joilla parannetaan metsäekosysteemien häiriönsietokykyä ja ympäristöarvoa, tuki neuvoston direktiivin 92/43/ETY⁽²⁾ 3 artiklassa ja Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/147/EY⁽³⁾ 3 artiklassa määriteltyihin Natura 2000 -metsäalueisiin liittyviin haittoihin, tuki metsätalouden ympäristö- ja ilmastopalveluihin ja metsien suojeluun, tuki tietämyksen siirtoa ja tiedotusta koskeviin toimiin, tuki neuvontapalveluihin, tuki infrastruktuuri-investointeihin ja tuki metsätalouden tekniikoihin sekä metsätuotteiden jalostukseen, käyttöönnottoon ja kaupan pitämiseen tehtäviin investointeihin. Metsätalouden tuki ei saisi vääristää kilpailua eikä vaikuttaa markkinoihin.

⁽¹⁾ EUVL C 323, 30.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 92/43/ETY, annettu 21 päivänä toukokuuta 1992, luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelusta (EYVL L 206, 22.7.1992, s. 7).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/147/EY, annettu 30 päivänä marraskuuta 2009, luonnonvaraisten lintujen suojelusta (EUVL L 20, 26.1.2010, s. 7).

- (62) Jotta varmistettaisiin johdonmukaisuus asetuksen (EU) N:o 1305/2013 kanssa ja yksinkertaistettaisiin sääntöjä, jotka koskevat hyväksynnän hakemista valtiontuelle, kun kyseessä on osarahoitettu osa ja kansallisten maaseudun kehittämisohjelmien lisärahoitus, perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta tämän asetuksen nojalla vapautetun metsätalouden tuen olisi vastattava sen perusteena olevia maaseudun kehittämistoimenpiteitä ja poikkeuksen saanutta tukea olisi myönnettävä vain asianomaisen jäsenvaltion maaseudun kehittämisohjelman nojalla ja sen mukaisesti. Tuki-intensiteettien ja tukikelpoisten kustannusten olisi kuitenkin oltava myös unionin yleisten valtiontukiperiaatteiden ja maatalousalalla sovellettavien valtiontukisääntöjen mukaisia. Sen vuoksi esimerkiksi käyttöpääoman, joka liittyy uuteen investointiin, kaltaiset kustannukset eivät voi olla tämän asetuksen nojalla tukikelpoisia. Metsätoimenpiteisiin sisältyvät investointitoimet voisivat komission hyväksymien maaseudun kehittämisohjelmien mukaisesti kattaa myös kertaluonteiset metsätaloustoimenpiteet, jotka tarvitaan investoinnin valmistelemiseksi, jos asianomainen maaseudun kehittämissäännös sen sallii. Olisi oltava mahdollista myöntää tietämyksen siirtoon tarkoitettua tukea, neuvontapalveluihin tarkoitettua tukea ja metsätalouden tilusjärjestelyihin tarkoitettua tukea riippumatta siitä, onko tällainen tuki sisällytetty kansalliseen maaseudun kehittämisohjelmaan.
- (63) Talouden monipuolistuminen ja uusien taloudellisten toimintojen luominen on olennaisen tärkeää maaseutua-alueiden kehittämiselle ja kilpailukyvyille ja erityisesti pk-yrityksille, jotka muodostavat unionin maaseututalouden selkärangan. Asetuksessa (EU) N:o 1305/2013 säädetään toimenpiteistä muun kuin maatalouteen liittyvän yritystoiminnan kehittämisen tukemiseksi maaseutua-alueilla, kun toimenpiteillä pyritään edistämään työllisyyttä ja luomaan laadukkaita työpaikkoja maaseudulle, säilyttämään jo olemassa olevia työpaikkoja, vähentämään työllisyyden kausivaihteluita, kehittämään maatalouteen liittymättömiä aloja maatalouden ja elintarvikejalostuksen ulkopuolella sekä parantamaan samalla liiketoiminnan yhdentymistä ja paikallisia sektorienvälisiä yhteyksiä.
- (64) Jotta varmistettaisiin johdonmukaisuus asetuksen (EU) N:o 1305/2013 kanssa ja yksinkertaistettaisiin sääntöjä, jotka koskevat hyväksynnän hakemista valtiontuelle, kun kyseessä on osarahoitettu osa ja maaseudun kehittämisohjelmien kansallinen lisärahoitus, maaseutua-alueilla toimivien pk-yritysten hyväksi tarkoitettujen eri tukimuodot olisi tällä asetuksella vapautettava perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta. Näihin tukimuotoihin olisi sisällyttävä erityisesti tuki investointeihin, jotka koskevat maataloustuotteiden jalostusta muiksi kuin maataloustuotteiksi tai puuvillan tuotantoa, yrityksen perustamistuki muun kuin maataloustoiminnan aloittamiseksi, tuki neuvontapalveluihin, tuki tietämyksen siirtoa ja tiedotusta koskeviin toimiin, tuki tuottajien liittymiseksi ensimmäisen kerran puuvillan tai elintarvikkeiden laatuajurjestelmiin sekä elintarvikkeiden hyväksi toteutetut menekinedistämistoimet. Tuen, joka halutaan vapauttaa perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta tämän asetuksen nojalla, olisi vastattava tuen perusteena olevaa maaseudun kehittämistoimenpidettä ja poikkeuksen saanutta tukea olisi myönnettävä vain asianomaisen jäsenvaltion maaseudun kehittämisohjelman nojalla ja sen mukaisesti. Tuki-intensiteettien ja tukikelpoisten kustannusten olisi kuitenkin oltava myös unionin yleisten valtiontukiperiaatteiden ja horisontaalisten valtiontukisääntöjen mukaisia. Sen vuoksi esimerkiksi käyttöpääoman, joka liittyy uuteen investointiin, kaltaiset kustannukset eivät voi olla tämän asetuksen nojalla tukikelpoisia.
- (65) Kun kyseessä on tuki investointeihin, jotka koskevat maataloustuotteiden jalostusta muiksi kuin maataloustuotteiksi, olisi täsmennettävä, etteivät investoinnit, jotka liittyvät biopolttoaineiden tuotantoon tai energian tuotantoon uusiutuvista energialähteistä, ole tämän asetuksen nojalla tukikelpoisia. Periaatteessa tällaisiin investointeihin tulisi soveltaa horisontaalisia ympäristö- ja energia-alan valtiontukisääntöjä.
- (66) Useissa tukimuodoissa, esimerkiksi seuraavissa: a) tuki markkinatutkimuksista, tuoteideoinnista ja -suunnittelusta aiheutuviin kustannuksiin ja tuki laatuajurjestelmien hyväksymishakemusten valmistelusta aiheutuviin kustannuksiin; b) tuki laatuajurjestelmiin liittyvien pakollisten valvontatoimenpiteiden kustannuksiin; c) tuki tietämyksen siirtoa ja tiedotusta koskeviin toimiin; d) tuki neuvontapalveluihin; e) tuki maatalojen lomituspalveluihin; f) tuki menekinedistämistöimiin; g) tuki eläintautien tai kasvintuhoajien ennaltaehkäisystä ja hävittämisestä aiheutuvien kustannusten korvaamiseen ja h) kotieläintuotannon tuki, tuki maksetaan lopullisille edunsaajille välillisesti luontoissuorituksena tuettujen palvelujen muodossa. Tällöin tuki olisi maksettava kyseisen palvelun tai toiminnan tarjoajalle. Palveluntarjoajaa valitessa olisi otettava asianmukaisesti huomioon asiaan liittyvät julkisia hankintoja koskevat säännöt ja periaatteet, jotka liittyvät läpinäkyvyyteen, avoimuuteen ja syrjintäkieltoon valintamenetelyssä.
- (67) Komission tältä alalta saaman kokemuksen mukaan valtiontukipolitiikkaa on periaatteessa tarpeen tarkistaa säännöllisesti. Sen vuoksi tämän asetuksen voimassaoloaikaa olisi rajoitettava. Näin ollen on aiheellista säätää siirtymäsäännöksistä ja myös säännöistä, jotka koskevat poikkeuksen soveltamisalaan kuuluvia tukijärjestelmiä koskevaa mukautumisjaksoa tämän asetuksen voimassaolon päättymisen jälkeen. Tällaisten sääntöjen pitäisi antaa jäsenvaltioille aikaa mukautua mahdolliseen uuteen järjestelmään,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

SISÄLLYSLUETTELO

I LUKU	YHTEISET SÄÄNNÖKSET	13
II LUKU	MENETTELYVAATIMUKSET	25
III LUKU	TUKIMUODOT.....	26
1 jakso	Maatalouden alkutuotannon, maataloustuotteiden jalostuksen tai maataloustuotteiden kaupan pitämisen alalla toimivien pk-yritysten hyväksi myönnettävä tuki	26
2 jakso	Maatiloilla kulttuuri- ja luonnonperinnön säilyttämiseksi tehtäviin investointeihin tarkoitettu tuki..	43
3 jakso	Luonnonmullistusten maatalousalalla aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen tarkoitettu tuki	44
4 jakso	Maa- ja metsätalousalan tutkimus- ja kehitystyöhön tarkoitettu tuki.....	45
5 jakso	Metsätalousalan tuki	46
6 jakso	Maaseutualueiden pk-yritysten hyväksi myönnettävät tuet, joita maaseuturahasto osarahoittaa tai jotka myönnetään tällaisiin osarahoitettuihin toimenpiteisiin tarkoitettuna kansallisena lisärahoituksena	59
IV LUKU	SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET.....	65

I LUKU

YHTEISET SÄÄNNÖKSET

1 artikla

Soveltamisala

1. Tätä asetusta sovelletaan seuraaviin tukimuotoihin:

- a) tuki, joka myönnetään mikroyrityksille ja pienille ja keskisuurille yrityksille (pk-yritykset),
 - i) jotka toimivat maatalousalalla eli maatalouden alkutuotannon, maataloustuotteiden jalostuksen ja maataloustuotteiden kaupan pitämisen alalla, lukuun ottamatta 14, 15, 16, 18 ja 23 artiklaa sekä 25–28 artiklaa, joita sovelletaan vain maatalouden alkutuotannossa toimiviin pk-yrityksiin;
 - ii) perussopimuksen 42 artiklan soveltamisalan ulkopuolelle jääviin toimintoihin, sikäli kuin tällainen tuki myönnetään asetuksen (EU) N:o 1305/2013 mukaisesti ja se on joko Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) osarahoittamaa tai myönnetään tällaisten osarahoitettujen toimenpiteiden kansallisena lisärahoituksena;
- b) maatiloilla kulttuuri- ja luonnonperinnön säilyttämiseksi tehtäviin investointeihin tarkoitettu tuki;
- c) luonnonmullistusten maatalousalalla aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen tarkoitettu tuki;
- d) maa- ja metsätalousalan tutkimus- ja kehitystyöhön tarkoitettu tuki;
- e) metsätalousalan tuki.

2. Jäsenvaltiot voivat valintansa mukaan myöntää tämän artiklan 1 kohdan a, d ja e alakohdassa tarkoitettun tuen asetusta (EU) N:o 651/2014 noudattaen ja siinä säädetyin edellytyksin, jos ne katsovat sen tarkoituksenmukaiseksi.

3. Tätä asetusta ei sovelleta seuraavanlaiseen tukeen:
 - a) metsätalouden tuki, jota ei osarahoiteta maaseuturahastosta eikä myönnetä kansallisena lisärahoituksena tällaisiin osarahoitettuihin toimenpiteisiin, lukuun ottamatta 31, 38, 39 ja 43 artiklaa;
 - b) pk-yritysten tuki sellaiseen toimintaan, joka jää perussopimuksen 42 artiklan soveltamisalan ulkopuolelle ja jota ei osarahoiteta maaseuturahastosta eikä myönnetä kansallisena lisärahoituksena tällaisiin osarahoitettuihin toimenpiteisiin.
4. Tätä asetusta ei sovelleta seuraaviin:
 - a) tämän asetuksen 17, 32 ja 33 artiklassa, 34 artiklan 5 kohdan a–c alakohdassa ja 35, 40, 41 ja 44 artiklassa säädetyt tukijärjestelmät, jos keskimääräinen vuotuinen valtiontukibudjetti on yli 150 miljoonaa euroa, kuuden kuukauden jälkeen niiden voimaantulosta. Komissio voi päättää, että tämän asetuksen soveltamista tällaisiin tukijärjestelmiin jatketaan pitempään, arvioituaan asiaankuuluvan arviointisuunnitelman, jonka jäsenvaltio on ilmoittanut komissiolle 20 työpäivän kuluessa ohjelman voimaantulosta;
 - b) kaikki tämän artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen järjestelmien muutokset, lukuun ottamatta muutoksia, jotka eivät voi vaikuttaa tukijärjestelmän soveltuvuuteen sisämarkkinoille tämän asetuksen nojalla tai eivät voi merkittävästi vaikuttaa hyväksytyyn arviointisuunnitelman sisältöön;
 - c) kolmansiin maihin tai jäsenvaltioihin suuntautuvaan vientiin liittyvään toimintaan myönnettävä tuki eli tuki, joka on suoraan sidoksissa vientimääriin, jakeluverkon perustamiseen ja toimintaan tai muihin vientitoimintaan liittyviin juokseviin kustannuksiin;
 - d) tuki, jolla suositetaan kotimaisia tuotteita tuontituotteiden kustannuksella.
5. Lukuun ottamatta 30 artiklaa tätä asetusta ei sovelleta seuraaviin:
 - a) tukijärjestelmät, joissa ei nimenomaisesti suljeta pois yksittäisen tuen maksamista yritykselle, jolle on annettu perintämääräys tuen sääntöjenvastaisuutta ja sisämarkkinoille soveltumattomuutta koskevan aiemman komission päätöksen perusteella;
 - b) tapauskohtainen tuki sellaisen yrityksen hyväksi, jolle on annettu perintämääräys tuen sääntöjenvastaisuutta ja sisämarkkinoille soveltumattomuutta koskevan aiemman komission päätöksen perusteella.
6. Tätä asetusta ei sovelleta vaikeuksissa oleville yrityksille myönnettävään tukeen, lukuun ottamatta seuraavia:
 - a) 30 artiklan mukainen tuki luonnonmullistusten aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen, 26 artiklan 8 kohdan mukainen tuki eläintautien hävittämisestä aiheutuviin kustannuksiin ja 27 artiklan 1 kohdan c, d ja e alakohdan mukainen tuki kuolleiden eläinten poistamiseen ja hävittämiseen;
 - b) seuraaviin tapahtumiin tarkoitettu tuki edellyttäen, että yrityksestä tuli vaikeuksissa oleva yritys kyseisen tapahtuman aiheuttamien menetysten tai vahinkojen vuoksi:
 - i) luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen aiheuttamien menetysten korvaaminen 25 artiklan mukaisesti;
 - ii) tuki kasvintuhoojien hävittämisestä aiheutuviin kustannuksiin ja eläintautien tai kasvintuhoojien aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen 26 artiklan 8 ja 9 kohdan mukaisesti;
 - iii) metsäpaloista, luonnonmullistuksista, luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevista epäsuotuisista sääoloista, muista epäsuotuisista sääoloista, kasvintuhoojista, muista katastrofeista ja ilmastonmuutokseen liittyvistä ilmiöistä metsille aiheutuvien vahinkojen korjaamiseen tarkoitettu tuki 34 artiklan 5 kohdan d alakohdan mukaisesti.

7. Tätä asetusta ei sovelleta tukiin, jotka niihin liittyvien ehtojen vuoksi tai niiden rahoitustavan vuoksi rikkovat erotamattomasti unionin lainsäädäntöä, erityisesti
- a) tukeen, jossa tuen myöntämisen ehtona on, että tuensaajalla on päätoimipaikka kyseisessä jäsenvaltiossa tai että se on pääasiallisesti sijoittautunut kyseiseen jäsenvaltioon;
 - b) tukeen, jossa tuen myöntämisen ehtona on, että tuensaajan on käytettävä kotimaassa tuotettuja tuotteita tai kotimaisia palveluja;
 - c) tukeen, jossa rajoitetaan tuensaajien mahdollisuutta hyödyntää tutkimuksen, kehityksen ja innovoinnin tuloksia toisissa jäsenvaltioissa.

2 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

- 1) "tuella" toimenpiteitä, jotka täyttävät kaikki perussopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa määrätyt perusteet;
- 2) "pk-yrityksillä" tai "mikroyrityksillä, pienillä ja keskisuurilla yrityksillä" yrityksiä, jotka täyttävät liitteen I mukaiset perusteet;
- 3) "maatalousalalla" kaikkia maatalouden alkutuotannon sekä maataloustuotteiden jalostuksen tai kaupan pitämisen alalla toimivia yrityksiä;
- 4) "maataloustuotteella" perussopimuksen liitteessä I lueteltuja tuotteita, lukuun ottamatta Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1379/2013 ⁽¹⁾ liitteessä I lueteltuja kalastus- ja vesiviljelyalan tuotteita;
- 5) "maatalouden alkutuotannolla" perussopimuksen liitteessä I lueteltujen maaperän ja kotieläintuotannon tuotteiden tuotantoa toteuttamatta muita näiden tuotteiden luonnetta muuttavia toimia;
- 6) "maataloustuotteiden jalostuksella" maataloustuotteen käsittelyä niin, että käsittelyn tuloksena saatava tuote on myös maataloustuote, lukuun ottamatta maatilatoimintaa, joka on tarpeen eläin- tai kasvituotteen valmistamiseksi ensimyyntiä varten;
- 7) "maataloustuotteiden kaupan pitamisellä" tavaran pitämistä tai esille panemista myyntiä varten, myytäväksi tarjoamista, toimittamista tai muulla tavoin markkinoille saattamista lukuun ottamatta ensimyyntiä jälleenmyyjille tai jatkojalostajille alkutuottajan toimesta tai tuotteen valmistamista tällaista ensimyyntiä varten; alkutuottajan suorittama tuotteen myynti loppukuluttajille katsotaan maataloustuotteen kaupan pitämiseksi, jos se tapahtuu erillisissä, kyseiseen tarkoitukseen varatuissa tiloissa;
- 8) "maatilalla" yksikköä, joka koostuu maasta, toimitiloista ja välineistä, joita käytetään maatalouden alkutuotannossa;
- 9) "luonnonmullistuksilla" maanjäristyksiä, lumivyöryjä, maanvyörymiä ja tulvia, pyörremyrskyjä, hurrikaaneja, tulivuorenpurkauksia ja luonnollisesti syntyneitä metsä- ja maastopaloja;
- 10) "tukijärjestelmällä" säädöstä, jonka perusteella yksittäisiä tukia voidaan muita täytäntöönpanotoimenpiteitä vaatimatta myöntää yrityksille, jotka määrittellään säädöksessä yleisesti ja käsitteellisesti, sekä säädöstä, jonka perusteella tiettyyn hankkeeseen liittymätöntä tukea voidaan myöntää yhdelle tai useammalle yritykselle toistaiseksi ja rajoittamaton määrä;
- 11) "arviointisuunnitelmalla" asiakirjaa, joka sisältää vähintään seuraavat vähimmäisosat: arvioitavan tukijärjestelmän tavoitteet, arviointikysymykset; tulosindikaattorit; arvioinnin suunniteltu suorittamismenetelmä; tiedonkeruuta koskevat vaatimukset; arvioinnin ehdotettu ajoitus, mukaan lukien lopullisen arviointikertomuksen jättämispäivä; arvioinnin suorittavan riippumattoman elimen kuvaus tai kriteerit, joita käytetään sen valinnassa, ja yksityiskohtaiset säännöt, joilla varmistetaan arvioinnin julkistaminen;

⁽¹⁾ Kalastus- ja vesiviljelytuotealan yhteisestä markkinajärjestelystä ja neuvoston asetusten (EY) N:o 1184/2006 ja (EY) N:o 1224/2009 muuttamisesta sekä neuvoston asetuksen (EY) N:o 104/2000 kumoamisesta annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1379/2013 (EUVL L 354, 28.12.2013, s. 1).

- 12) "yksittäisellä tuella" seuraavia:
- tapauskohtainen tuki; ja
 - tukijärjestelmän perusteella yksittäisille tuensaajille myönnettävä tuki;
- 13) "tapauskohtaisella tuella" tukea, jota ei myönnetä tukijärjestelmän perusteella;
- 14) "vaikeuksissa olevalla yrityksellä" yritystä, jonka tapauksessa vähintään yksi seuraavista olosuhteista on olemassa:
- on kyse yhtiöstä, jonka osakkaiden vastuu on rajattu (ja joka ei ole alle kolme vuotta olemassa ollut pk-yritys) ja joka on menettänyt yli puolet merkitystä osakepääomastaan kertyneiden tappioiden vuoksi. Näin on silloin, kun kertyneiden tappioiden vähentäminen rahastoista (ja kaikista muista yhtiön omiin varoihin tavallisesti luettavista eristä) johtaa negatiiviseen tulokseen, joka on suurempi kuin puolet merkitystä osakepääomasta. Tässä säännöksessä "yhtiöllä, jonka osakkaiden vastuu on rajattu", tarkoitetaan erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2013/34/EU⁽¹⁾ liitteessä I mainittuja yritysmuotoja ja "osakepääoma" sisältää tarvittaessa emissiovoitot;
 - on kyse on yhtiöstä, jossa ainakaan joidenkin osakkaiden vastuuta yhtiön velasta ei ole rajattu (ja joka ei ole alle kolme vuotta olemassa ollut pk-yritys) ja joka on menettänyt yli puolet tilinpäätöksen mukaisista omista varoista kertyneiden tappioiden vuoksi. Tässä säännöksessä "yhtiöllä, jossa ainakaan joidenkin osakkaiden vastuuta yhtiön velasta ei ole rajattu", tarkoitetaan erityisesti direktiivin 2013/34/EU liitteessä II mainittuja yritysmuotoja;
 - yritys on asetettu yleistäntöönpanomenettelyyn maksukyvyttömyyden vuoksi tai täyttää kansallisessa lainsäädännössä vahvistetut edellytykset yleistäntöönpanomenettelyyn asettamiselle velkojien pyynnöstä;
 - yritys on saanut pelastamistukea eikä ole vielä maksanut lainaa takaisin tai lopettanut takausta, tai on saanut rakenneuudistustukea ja on vielä rakenneuudistussuunnitelman kohteena;
 - on kyse yrityksestä, joka ei ole pk-yritys, ja kahden viime vuoden ajan:
 - yrityksen velkaantumisaste on ollut yli 7,5 ja
 - yrityksen käyttökatteen (EBITDA) suhde nettorahoituskuluihin on ollut alle 1,0;
- 15) "kuolleilla eläimillä" eläimiä, jotka on lopetettu ja joiden osalta on tehty tai ei ole tehty lopullista diagnoosia tai jotka ovat kuolleet (myös kuolleina syntyneet ja syntymättömät eläimet) maatilalla tai missä tahansa tiloissa tai kuljetuksen aikana, mutta joita ei ole teurastettu käytettäväksi ihmisravinnoksi;
- 16) "luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevilla epäsuotuisilla sääoloilla" sellaisia sääoloja kuin hallaa, myrskyjä ja rakeita, jäätä, rankkasadetta tai jatkuvia sateita tai kovaa kuivuutta, jotka tuhoavat yli 30 prosenttia keskimääräisestä tuotannosta laskettuna
- edellisen kolmivuotiskauden perusteella tai
 - edelliseen viisivuotiskauteen perustuvan kolmen vuoden keskiarvon perusteella laskettuna ilman korkeinta ja alinta määrää;
- 17) "muilla epäsuotuisilla sääoloilla" epäsuotuisia sääoloja, jotka eivät täytä tämän asetuksen 2 artiklan 16 kohdan vaatimuksia;
- 18) "kasvintuhoojalla" neuvoston direktiivin 2000/29/EY⁽²⁾ 2 artiklan 1 kohdan e alakohdassa määriteltyjä haitallisia organismeja;
- 19) "muulla katastrofilla" ennakoimatonta bioottista tai abioottista ihmisen toiminnan aiheuttamaa ilmiötä, josta aiheutuu merkittävää häiriötä metsätalouden rakenteille ja joka aiheuttaa lopulta huomattavaa taloudellista haittaa metsätalosalalle;
- 20) "bruttoavustusekvivalentilla" tuen määrää, jos se olisi myönnetty tuensaajalle avustuksena, ennen verojen tai muiden maksujen vähentämistä;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2013/34/EU, annettu 26 päivänä kesäkuuta 2013, tiettytyyppisten yritysten vuositilinpäätöksistä, konsernitilinpäätöksistä ja niihin liittyvistä kertomuksista, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2006/43/EY muuttamisesta ja neuvoston direktiivien 78/660/ETY ja 83/349/ETY kumoamisesta (EUVL L 182, 29.6.2013, s. 19).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 2000/29/EY, annettu 8 päivänä toukokuuta 2000, kasvien ja kasvituotteiden haitallisten organismien jäsenvaltioihin kulkeutumisen estämiseen liittyvistä suojatoimenpiteistä (EYVL L 169, 10.7.2000, s. 1).

- 21) "aineellisella omaisuudella" maa-alueita, rakennuksia ja laitoksia sekä koneita ja laitteita;
- 22) "aineettomalla omaisuudella" omaisuutta, jolla ei ole fyysistä tai taloudellista ilmentymää, kuten patenteja, lisenssejä, taitotietoa tai muuta henkistä omaisuutta;
- 23) "peltometsätalousjärjestelmillä" maankäyttöjärjestelmiä, joissa kasvatetaan puita ja harjoitetaan maataloutta samalla maalla;
- 24) "takaisinmaksettavalla ennakolla" hankkeeseen myönnettyä lainaa, joka maksetaan yhdessä tai useammassa erässä ja jonka takaisinmaksuehdot riippuvat hankkeen tuloksista;
- 25) "hankkeeseen tai toimintaan liittyvien töiden aloittamisella" joko toiminnan tai investointiin liittyvien rakennustöiden aloittamista tai ensimmäistä laillisesti velvoittavaa sitoumusta tilata laitteita tai käyttää palveluja taikka muuta sitoumusta, joka tekee hankkeesta tai toiminnasta peruuttamattoman; maan ostoa ja valmistelutöitä, kuten lupien hankkimista ja alustavien toteutettavuustutkimusten tekemistä, ei katsota töiden tai toiminnan alkamiseksi;
- 26) "suurilla yrityksillä" yrityksiä, jotka eivät täytä liitteen I mukaisia perusteita;
- 27) "myöhemmin käyttöön otettavalla verojärjestelmällä" järjestelmää, joka on aikaisemman veroetuuksiin perustuvan järjestelmän muutettu versio ja jolla korvataan se;
- 28) "tuki-intensiteetillä" tuen bruttomäärää ilmaistuna prosentteina tukikelpoisista kustannuksista ennen verojen tai muiden maksujen vähentämistä;
- 29) "tuen myöntämispäivällä" päivää, jolloin tuensaajalle myönnetään laillinen oikeus tuensaantiin asiaan sovellettavan kansallisen lainsäädännön nojalla;
- 30) "unionin vaatimuksella" unionin lainsäädännössä vahvistettua pakollista vaatimusta, jossa vahvistetaan se taso, joka yksittäisten yritysten on saavutettava, erityisesti ympäristön, hygienian ja eläinten hyvinvoinnin osalta; unionin tasolla vahvistettuja vaatimuksia tai tavoitteita, jotka sitovat jäsenvaltioita mutta eivät yksittäisiä yrityksiä, ei kuitenkaan katsota unionin vaatimuksiksi.
- 31) "maaseudun kehittämisohjelmalla" asetuksen (EU) N:o 1305/2013 6 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua maaseudun kehittämisohjelmaa;
- 32) "ei-tuotannollisilla investoinneilla" investointeja, jotka eivät lisää merkittävästi tilan arvoa tai tuottavuutta;
- 33) "investoinneilla, jotka on tehty unionin vaatimuksen noudattamiseksi" investointeja, jotka on tehty jonkin unionin vaatimuksen noudattamiseksi unionin lainsäädännössä vahvistetun siirtymäkauden jälkeen;
- 34) "nuorella viljelijällä" henkilöä, joka on enintään 40-vuotias tukihakemuksen jättämispäivänä, jolla on riittävä ammatitaito ja pätevyys ja joka ryhtyy ensimmäistä kertaa asianomaisen tilan tilanpidosta vastaavaksi maatalousyrittäjäksi;
- 35) "syrjäisimmillä alueilla" perussopimuksen 349 artiklan ensimmäisessä kohdassa tarkoitettuja alueita;
- 36) "Egeanmeren pienillä saarilla" Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 229/2013 ⁽¹⁾ 1 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja pieniä saaria;
- 37) "vähemmän kehittyneillä alueilla" alueita, joiden asukasta kohti laskettu bruttokansantuote (BKT) on alle 75 prosenttia 27 jäsenvaltion EU:n keskiarvosta;
- 38) "EU-25:llä" niitä unionin 25:tä jäsenvaltiota, jotka olivat unionin jäsenvaltioita toukokuussa 2005;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukset (EU) N:o 229/2013, annettu 13 päivänä maaliskuuta 2013, Egeanmeren pienten saarten hyväksi toteutettavista maatalousalan erityistoimenpiteistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1405/2006 kumoamisesta (EUVL L 78, 20.3.2013, s. 41).

- 39) "EU-27:llä" niitä unionin 27:tä jäsenvaltiota, jotka olivat unionin jäsenvaltioita tammikuussa 2007;
- 40) "käyttöomaisuushankkeella" viljelijän itsensä tai hänen työntekijöidensä toteuttamia töitä, joiden tuloksena on omaisuus; tai
- 41) "ravintokasveista tuotetulla biopolttoaineella" biopolttoainetta, joka on tuotettu viljakasveista ja muista paljon tarkkelystä sisältävistä viljelykasveista, sokerikasveista ja öljykasveista, sellaisina kuin ne määritellään komission ehdotuksessa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiiviksi bensiinin ja dieselpolttoaineiden laadusta annetun direktiivin 98/70/EY ja uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä annetun direktiivin 2009/28/EY muuttamisesta ⁽¹⁾;
- 42) "aktiiviviljelijällä" Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1307/2013 ⁽²⁾ 9 artiklassa tarkoitettua aktiiviviljelijää;
- 43) "tuottajaryhmällä tai -organisaatiolla" ryhmää tai organisaatiota, joka perustetaan seuraavia varten:
- tällaisten tuottajaryhmien tai -organisaatioiden jäseninä olevien tuottajien tuotannon ja tuotoksen mukauttaminen markkinoiden vaatimuksiin; tai
 - tuotteiden yhteinen markkinoille saattaminen, myös valmistelu myyntiä varten, myynnin keskittäminen ja toimitukset tukkuostajille; tai
 - tuotantotietoja koskevien yhteisten sääntöjen vahvistaminen ottaen erityisesti huomioon sadonkorjuu ja saatuus; tai
 - muut toimet, joita tuottajaryhmät tai -organisaatiot voivat toteuttaa, kuten liiketoimintaa ja markkinointia koskevan osaamisen kehittäminen sekä innovoinnin organisointi ja helpottaminen;
- 44) "laatujärjestelmään osallistumisesta aiheutuvilla kiinteillä kustannuksilla" tuettuun laatujärjestelmään liittymisestä aiheutuvia kustannuksia ja tällaiseen laatujärjestelmään osallistumisesta maksettavaa vuosimaksua, tarvittaessa laatujärjestelmän eritelmän noudattamiseen liittyvät valvontakustannukset mukaan luettuina;
- 45) "neuvonnalla" yhden ja saman sopimuksen puitteissa annettua kokonaisvaltaista neuvontaa;
- 46) "maatilakotitalouden jäsenellä" luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä tai tällaisten henkilöiden muodostamaa ryhmää, maataloustyöntekijöitä lukuun ottamatta, siitä riippumatta, millaisen oikeudellisen aseman kansallinen lainsäädäntö ryhmälle ja sen jäsenille antaa;
- 47) "tarttuvaa spongiformista enkefalopatiaa (TSE) ja naudan spongiformista enkefalopatiaa (BSE) koskevien testien kustannuksilla" Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 999/2001 ⁽³⁾ liitteessä X olevan C luvun mukaisesti tehdyistä testeistä aiheutuvia kaikkia kustannuksia, mukaan luettuina testausvälineiden, näytteenoton sekä näytteiden kuljetuksen, testaamisen, varastoinnin ja hävittämisen kustannukset;
- 48) "kantakirjalla" kirjaa, rekisteriä, tiedostoa tai tietovälinettä,
- jota ylläpitää jalostajien järjestö tai yhteenliittymä, joka on virallisesti tunnustettu siinä jäsenvaltiossa, jossa jalostajien järjestö tai yhteenliittymä on perustettu; ja
 - johon merkitään tai rekisteröidään tietyn rodun puhdasrotuiset jalostuseläimet ja maininta niiden polveutumisesta;
- 49) "suojelulla eläimellä" joko unionin tai kansallisessa lainsäädännössä suojeltuja eläimiä;
- 50) "tutkimus- ja tiedonlevittämisorganisaatiolla" sellaista yhteisöä (kuten korkeakoulut tai tutkimuslaitokset, teknologiansiirtoelimet, innovaatioiden välittäjät, tutkimussuuntautuneet fyysiset ja/tai virtuaaliset yhteistyöyhteisöt) sen oikeusasemasta (julkis- tai yksityisoikeudellinen) tai rahoitustavasta riippumatta, jonka päätavoitteena on harjoittaa riippumattomasti perustutkimusta, teollista tutkimusta tai kokeellista kehittämistä ja/tai levittää tällaisen toiminnan tuloksia syrjimättömästi ja ilman yksinoikeuksia koulutuksen, julkaisujen tai tiedonsiirron kautta. Kun tällainen yhteisö harjoittaa myös taloudellista toimintaa, tällaisen taloudellisen toiminnan rahoituksesta, kustannuksista ja tuloista on pidettävä erillistä kirjanpitoa. Tällaisessa yhteisössä vaikutusvaltaa esimerkiksi osakkaana tai jäsenenä käyttävillä yrityksillä ei saa olla etuoikeutta sen tutkimuskapasiteetin käyttöön tai sen saavuttamiin tutkimustuloksiin;

⁽¹⁾ COM(2012) 595, 17.10.2012.

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1307/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan tukijärjestelmissä viljelijöille myönnettäviä suoria tukia koskevista säännöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 637/2008 ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 73/2009 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 608).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 999/2001, annettu 22 päivänä toukokuuta 2001, tiettyjen tarttuvien spongiformisten enkefalopatioiden ehkäisyä, valvontaa ja hävittämistä koskevista säännöistä (EUVL L 147, 31.5.2001, s. 1).

- 51) "markkinaehtoisuudella" sitä, että sopimuspuolten välisen liiketoimen ehdot eivät poikkea ehdoista, joista olisi sovittu riippumattomien yritysten välillä, eikä niihin sisälly kilpailuvastaista yhteistyötä. Kaikkien transaktioiden, jotka ovat seurausta avoimesta, läpinäkyvästä ja ehtoja sisältämättömästä menettelystä, katsotaan täyttävän markkinaehtoperiaatteen;
- 52) "nopeakasvuisilla puilla" sellaisten puiden viljelyä, joiden hakkuuta edeltäväksi vähimmäisajaksi on vahvistettu 8 vuotta ja enimmäisajaksi 20 vuotta;
- 53) "lyhytkiertoisella energiapuulla" jäsenvaltioiden määrittelemiä CN-koodin 06 02 9041 puulajeja, joita ovat puuvarjaiset monivuotiset kasvit, perusrungot tai korjuun jälkeen maahan jääneet kannot, joihin tulee seuraavalla kasvukaudella uusia versoja, ja joiden enimmäiskasvukauden jäsenvaltio määrittää;
- 54) "transaktiokustannuksilla" sitoumuksen täyttämiseen liittyviä lisäkustannuksia, jotka eivät ole välitöntä seurausta sen toteuttamisesta tai jotka eivät sisälly kustannuksiin tai tulonmenetyksiin, jotka korvataan välittömästi ja jotka voidaan laskea vakiokustannusten perusteella;
- 55) "muulla maankäyttäjällä" yritystä, joka hoitaa maata, ei kuitenkaan maatalousalalla toimivaa yritystä;
- 56) "maataloustuotteiden jalostuksella muiksi kuin maataloustuotteiksi" mitä tahansa maataloustuotteen käsittelyä niin, että käsittelyn tuloksena saadaan tuote, joka ei kuulu perussopimuksen liitteen I soveltamisalaan;
- 57) "a-alueilla" perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan a alakohdan määräyksiä soveltaen hyväksytyssä aluetukikartassa 1 päivän heinäkuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 väliseksi ajanjaksoksi nimettyjä alueita;
- 58) "c-alueilla" perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan määräyksiä soveltaen hyväksytyssä aluetukikartassa 1 päivän heinäkuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 väliseksi ajanjaksoksi nimettyjä alueita;
- 59) "harvaan asutuilla alueilla" alueita, jotka komissio on hyväksynyt harvaan asutuiksi 1 päivän heinäkuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 väliseksi ajanjaksoksi aluetukikarttoja koskevissa yksittäisissä päätöksissä;
- 60) "NUTS 3 -alueella" aluetta, joka on täsmennetty yhteisen tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistön tasolle 3 Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1059/2003 ⁽¹⁾ mukaisesti;
- 61) "ennalta määrittelemättömillä c-alueilla" alueita, jotka jäsenvaltio oman harkintansa mukaan nimeää c-alueiksi, edellyttäen että se osoittaa kyseisten alueiden täyttävän tietyt sosioekonomiset perusteet ja että kyseiset alueet on nimetty perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan määräyksiä soveltaen hyväksytyssä aluetukikartassa 1 päivän heinäkuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2020 väliseksi ajanjaksoksi;
- 62) "entisillä a-alueilla" hyväksytyssä aluetukikartassa 1 päivän tammikuuta 2011 ja 30 päivän kesäkuuta 2014 väliseksi ajanjaksoksi a-alueiksi nimettyjä alueita;
- 63) "elintarvikkeilla" elintarvikkeita, jotka eivät ole maataloustuotteita ja jotka luetellaan Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1151/2012 ⁽²⁾ liitteessä I.

3 artikla

Poikkeuksen edellytykset

Tukijärjestelmät, tukijärjestelmistä myönnetty yksittäinen tuki ja tapauskohtainen tuki ovat perussopimuksen 107 artiklan 2 tai 3 kohdassa tarkoitettulla tavalla sisämarkkinoille soveltuvia, ja ne vapautetaan perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvaatimuksesta edellyttäen, että tuki täyttää kaikki tämän asetuksen I luvussa säädetyt edellytykset ja tämän asetuksen III luvussa asianomaisen tukimuodon osalta säädetyt erityiset edellytykset.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1059/2003, annettu 26 päivänä toukokuuta 2003, yhteisestä tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistöstä (NUTS) (EUVL L 154, 21.6.2003, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1151/2012, annettu 21 päivänä marraskuuta 2012, maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden laatujärjestelmistä (EUVL L 343, 14.12.2012, s. 1).

4 artikla

Ilmoituskynnysarvot

1. Tätä asetusta ei sovelleta yksittäiseen tukeen, jonka bruttoavustusekvivalentti ylittää seuraavat kynnysarvot:
 - a) 14 artiklassa tarkoitettu maataloilla aineelliseen tai aineettomaan omaisuuteen tehtäviin, maatalouden alkutuotantoon liittyviin investointeihin tarkoitettu tuki: 500 000 euroa yritystä ja investointihanketta kohti;
 - b) 16 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu tuki investointeihin, jotka koskevat maatilarakennuksen siirtämistä uuteen paikkaan ja jotka johtavat tilojen uudenaikaistamiseen tai tuotantokapasiteetin kasvuun: 500 000 euroa yritystä ja investointihanketta kohti;
 - c) 17 artiklassa tarkoitettu investointituki maataloustuotteiden jalostukseen ja maataloustuotteiden kaupan pitämiseen: 7,5 miljoonaa euroa yritystä ja investointihanketta kohti;
 - d) 29 artiklassa tarkoitettu tuki maatilalla kulttuuri- ja luonnonperinnön säilyttämiseksi tehtäviin investointeihin: 500 000 euroa yritystä ja investointihanketta kohti;
 - e) 31 artiklassa tarkoitettu tuki maa- metsätalouden tutkimus- ja kehitysohjelmiin: 7,5 miljoonaa euroa hanketta kohden;
 - f) 32 artiklassa tarkoitettu tuki metsitykseen ja puustoisien maan muodostamiseen: 7,5 miljoonaa euroa muodostamishanketta kohden;
 - g) 33 artiklassa tarkoitettu peltometsätaloustalouden tukien perustamishanketta kohti;
 - h) 35 artiklassa tarkoitettu tuki investointeihin, joilla parannetaan metsäekosysteemien häiriönsietokykyä ja ympäristöarvoa: 7,5 miljoonaa euroa investointihanketta kohti;
 - i) 40 artiklassa tarkoitettu tuki metsätalouden kehittämiseen, uudenaikaistamiseen ja mukauttamiseen liittyvään infrastruktuuriin tehtäviin investointeihin: 7,5 miljoonaa euroa investointihanketta kohti;
 - j) 41 artiklassa tarkoitettu tuki metsätalouden tekniikoihin sekä metsätuotteiden jalostukseen, käyttöönnottoon ja kaupan pitämiseen tehtäviin investointeihin: 7,5 miljoonaa euroa investointihanketta kohti;
 - k) 44 artiklassa tarkoitettu tuki investointeihin, jotka koskevat maataloustuotteiden jalostusta muiksi kuin maataloustuotteiksi tai puuvillan tuotantoa: 7,5 miljoonaa euroa investointihanketta kohti.
2. Edellä 1 kohdassa vahvistettuja kynnysarvoja ei saa kiertää jakamalla tukijärjestelmät tai tukihankkeet keinotekoisesti osiin.

5 artikla

Tuen läpinäkyvyys

1. Tätä asetusta sovelletaan ainoastaan tukeen, jonka osalta on mahdollista laskea etukäteen tarkka bruttoavustusekvivalentti tarvitsematta tehdä riskinarviointia, jäljempänä "läpinäkyvä tuki".
2. Seuraavat tukimuodot katsotaan läpinäkyviksi:
 - a) avustuksiin ja korkotukiin sisältyvä tuki;

- b) lainoihin sisältyvä tuki, kun bruttoavustusekvivalentti on laskettu tuen myöntämishetkellä voimassa olevan viitekoron perusteella;
- c) takauksiin sisältyvä tuki:
- i) jos bruttoavustusekvivalentti on laskettu komission tiedonannossa vahvistettujen safe harbour -maksujen perusteella; tai
- ii) jos ennen tuen täytäntöönpanoa takauksen bruttoavustusekvivalentin laskemiseen käytettävä menetelmä on hyväksytty EY:n perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan soveltamisesta valtioneuvostoon takauksina annetun komission tiedonannon tai jonkin sen seuraajatiedonannon perusteella sen jälkeen kun kyseisestä menetelmästä on ilmoitettu komissiolle valtioneuvoston alalla annetun, kyseisenä ajankohtana sovellettavan komission asetuksen mukaisesti, ja hyväksytty menetelmä koskee nimenomaisesti kyseistä takaustyyppiä ja kyseistä kohteena olevaa liiketoimintatyyppiä tätä asetusta sovellettaessa;
- d) veroetuuksina myönnettävä tuki, kun toimenpiteessä määrätään ylärajasta, jolla voidaan varmistaa, että sovellettavaa kynnysarvoa ei ylitetä;
- e) takaisinmaksettavina ennakkoina myönnetty tuki, jos takaisinmaksettavan ennakon yhteenlaskettu nimellismäärä ei ylitä tämän asetuksen mukaan sovellettavia kynnysarvoja tai jos ennen toimenpiteen täytäntöönpanoa takaisinmaksettavan ennakon bruttoavustusekvivalentin laskemiseen käytettävä menetelmä on hyväksytty sen jälkeen kun siitä on ilmoitettu komissiolle.
3. Tämän asetuksen soveltamiseksi seuraavia tukimuotoja ei katsota läpinäkyviksi:
- a) pääomapanoksista koostuva tuki;
- b) riskirahoitustoimenpiteistä koostuva tuki.

6 artikla

Kannustava vaikutus

1. Tällä asetusta sovelletaan ainoastaan tukeen, jolla on kannustava vaikutus.
2. Tuella katsotaan olevan kannustava vaikutus, jos tuensaaja on jättänyt tukea koskevan kirjallisen hakemuksen kyseiselle jäsenvaltiolle ennen hanketta koskevien töiden tai toiminnan aloittamista. Tukihakemuksen on sisällettävä ainakin seuraavat tiedot:
- a) yrityksen nimi ja koko;
- b) kuvaus hankkeesta tai toiminnasta, mukaan lukien alkamis- ja päättymispäivä;
- c) hankkeen tai toiminnan toteutuspaikka;
- d) tukikelpoisten kustannusten luettelo;
- e) hankkeeseen/toimintaan tarvittavan julkisen rahoituksen muoto (avustus, laina, takaus, takaisinmaksettava ennakko tai muu) ja määrä.
3. Suurille yrityksille myönnettävällä tapauskohtaisella tuella katsotaan olevan kannustava vaikutus, jos jäsenvaltio on sen lisäksi, että se on varmistanut 2 kohdassa säädetyn edellytyksen täyttyvän, on tarkastanut ennen kyseisen tapauskohtaisen tuen myöntämistä, että tuensaajan laatimasta asiakirja-aineistosta saadaan vahvistus yhdelle tai useammalle seuraavista perusteista:
- a) hankkeen tai toiminnan merkittävästi laajempi soveltamisala tuen seurauksena;
- b) tuensaajan hankkeen tai toiminnan toteuttamiseen käyttämän kokonaismäärän merkittävä lisääntyminen tuen seurauksena;

- c) kyseisen hankkeen tai toiminnan merkittävästi nopeampi toteutusvauhti;
- d) kun kyseessä on tapauskohtainen investointituki, hanketta tai toimintaa ei olisi toteutettu kyseisellä alueella sellaisenaan tai se ei olisi ollut riittävän kannattava tuensaajalle kyseisellä maaseutualueella ilman tukea.
4. Poiketen siitä, mitä 2 ja 3 kohdassa säädetään, veroetuuksien muotoisilla toimenpiteillä katsotaan olevan kannustava vaikutus, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:
- a) toimenpiteellä vahvistetaan oikeus tukeen objektiivisin perustein ja ilman jäsenvaltion harkintavaltaa; ja
- b) toimenpide on hyväksytty ja tullut voimaan ennen tuetun hankkeen tai toiminnan toteutukseen liittyvien töiden aloittamista, lukuun ottamatta myöhemmin käyttöön otettavia verojärjestelmiä edellyttäen, että kyseinen toiminta kuului jo aikaisempien veroetuuksiin perustuvien järjestelmien soveltamisalaan.
5. Poiketen siitä, mitä 2, 3 ja 4 kohdassa säädetään, seuraavilla tukimuodoilla ei edellytetä olevan kannustavaa vaikutusta tai katsotaan olevan kannustava vaikutus:
- a) tilusjärjestelyihin tarkoitetut tukijärjestelmät, jos 15 tai 43 artiklassa säädetyt edellytykset täyttyvät ja jos
- i) tukijärjestelmällä vahvistetaan oikeus tukeen objektiivisin perustein ja ilman jäsenvaltion harkintavaltaa; ja
- ii) tukijärjestelmä on hyväksytty ja voimassa ennen kuin tuensaajalle aiheutuu 15 tai 43 artiklan mukaisia tukikelpoisia kustannuksia;
- b) tuki menekinedistämis toimiin, jotka toteutetaan julkaisuina, joiden tarkoituksena on lisätä suuren yleisön tietoisuutta maataloustuotteista, jos 24 artiklan 2 kohdan b alakohdassa vahvistetut edellytykset täyttyvät;
- c) tuki luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen, jos 25 artiklassa vahvistetut edellytykset täyttyvät;
- d) tuki eläintautien tai kasvinuhoojien hävittämisestä aiheutuvien kustannusten korvaamiseen ja kyseisten eläintautien tai kasvinuhoojien aiheuttamien menetysten korvaamiseen, jos 26 artiklan 9 ja 10 kohdassa vahvistetut edellytykset täyttyvät;
- e) tuki kuolleiden eläinten poistamiseen ja hävittämiseen, jos 27 artiklan 1 kohdan c, d ja e alakohdassa vahvistetut edellytykset täyttävät;
- f) 29 artiklan mukainen tuki maataloilla kulttuuri- ja luonnonperinnön säilyttämiseksi tehtäviin investointeihin;
- g) tuki luonnonmullistusten maatalousalalla aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen, jos 30 artiklassa vahvistetut edellytykset täyttyvät;
- h) tuki maa- metsätalouden tutkimus- ja kehitystyöhön, jos 31 artiklassa vahvistetut edellytykset täyttyvät;
- i) 34 artiklan 5 kohdan d alakohdan mukainen metsäpaloista, luonnonmullistuksista, epäsuotuisista sääoloista, kasvinuhoojista, eläintaudeista, muista katastrofeista tai ilmastonmuutokseen liittyvistä ilmiöistä metsille aiheutuvien vahinkojen korjaamiseen tarkoitettu tuki, jos 34 artiklassa vahvistetut edellytykset täyttyvät.

7 artikla

Tuki-intensiteetti ja tukikelpoiset kustannukset

1. Kaikki tuki-intensiteetin ja tukikelpoisten kustannusten laskemisessa käytettävät luvut on ilmaistava ennen verojen tai muiden maksujen vähentämistä. Tukikelpoiset kustannukset on osoitettava asiakirjoilla, joiden on oltava selkeitä, eriteltyjä ja ajantasaisia.

2. Arvonlisävero (alv) ei ole tukikelpoista, paitsi jos se kansallisen alv-lainsäädännön mukaan on palautukseen oikeutamatonta.
3. Jos tukea myönnetään muussa muodossa kuin avustuksena, tuen määrä on tuen bruttoavustusekvivalentti.
4. Useammassa erässä maksettava tuki on diskontattava tuen myöntämispäivän arvoon. Tukikelpoiset kustannukset on diskontattava tuen myöntämispäivän arvoon. Diskonttauksessa käytettävä korko on tuen myöntämispäivänä sovellettava diskonttokorko.
5. Jos tuki myönnetään veroetuuksina, tukierien diskonttaus suoritetaan veroetuuksien eri voimaantuloajankohtina sovellettavien diskonttokorkojen perusteella.
6. Jos tuki myönnetään takaisinmaksettavina ennakoina, jotka niiden bruttoavustusekvivalentin laskemiseen käytettävien hyväksytyjen menetelmien puuttuessa ilmaistaan prosentteina tukikelpoisista kustannuksista, ja toimenpide edellyttää, että hankkeen onnistuessa, joka on määriteltäviä kohtuullisen ja varovaisen hypoteesin perusteella, ennako on maksettava takaisin korkoineen, jotka vastaavat vähintään myöntämispäivänä sovellettavaa diskonttokorkoa, III luvussa asetettuja tuen enimmäisintensiteettejä voidaan korottaa 10 prosenttiyksikköä.

8 artikla

Kasautuminen

1. Määritettäessä sitä, noudatetaanko 4 artiklassa säädettyjä ilmoituskynnysarvoja ja III luvussa säädettyjä tuen enimmäisintensiteettejä ja tuen enimmäismääriä, on otettava huomioon tuettuun toimintaan tai hankkeeseen taikka yritykselle myönnetyn valtiontuen kokonaismäärä.
2. Kun unionin toimielinten, virastojen, yhteisyritysten tai muiden elinten keskitetysti hallinnoimaa unionin rahoitusta, joka ei kuulu suoraan tai välillisesti jäsenvaltion määräysvaltaan, myönnetään yhdessä valtiontuen kanssa, ainoastaan valtiontuki on otettava huomioon määritettäessä, onko ilmoituskynnysarvoja ja tuen enimmäisintensiteettejä tai enimmäismääriä noudatettu, edellyttäen että samoihin tukikelpoisiin kustannuksiin myönnetyn julkisen rahoituksen kokonaismäärä ei ylitä sovellettavissa unionin lainsäädännön säännöissä vahvistettuja suurimpia mahdollisia rahoitusasteita.
3. Tuki, jolla on yksilöitävissä olevia tukikelpoisia kustannuksia ja jolle myönnetään vapautus perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta tämän asetuksen nojalla, voi kasautua
 - a) minkä tahansa muun valtiontuen kanssa, kun kyseiset toimenpiteet koskevat eri yksilöitävissä olevia tukikelpoisia kustannuksia;
 - b) minkä tahansa muun valtiontuen kanssa, joka liittyy samoihin, osittain tai kokonaan päällekkäisiin tukikelpoisiin kustannuksiin, ainoastaan silloin kun tällainen kasautuminen ei johda kyseiseen tukeen tämän asetuksen nojalla sovellettavan tuen enimmäisintensiteetin tai tuen enimmäismäärän ylittymiseen.
4. Tuki, jolla ei ole yksilöitävissä olevia tukikelpoisia kustannuksia ja jolle myönnetään poikkeus tämän asetuksen 18 ja 45 artiklan nojalla, voi kasautua minkä tahansa muun valtiontuen kanssa, jolla on yksilöitävissä olevia tukikelpoisia kustannuksia.

Tuki, jolla ei ole yksilöitävissä olevia tukikelpoisia kustannuksia, voi kasautua muun valtiontuen kanssa, jolla ei ole yksilöitävissä olevia tukikelpoisia kustannuksia, siihen korkeimpaan kokonaisrahoituksen kynnysarvoon asti, joka on vahvistettu kunkin tapauksen erityisolosuhteet huomioon ottaen tässä tai jossakin toisessa komission antamassa ryhmäpoikkeusasetuksessa tai päätöksessä.

5. Tämän asetuksen III luvun 1, 2 ja 3 jakson nojalla poikkeuksen saanut valtiontuki ei saa kasautua asetuksen (EU) N:o 1305/2013 81 artiklan 2 kohdassa ja 82 artiklassa tarkoitettujen maksujen kanssa samojen tukikelpoisten kustannusten osalta, jos tuen kasautuminen johtaisi tässä asetuksessa vahvistettujen tuki-intensiteettien tai tukimäärien ylittymiseen.
6. Tämän asetuksen nojalla poikkeuksen saanut valtiontuki ei saa kasautua vähämerkityksisen tuen kanssa samojen tukikelpoisten kustannusten osalta, jos tuen kasautuminen johtaisi tämän asetuksen III luvussa vahvistetun tuen enimmäisintensiteetin tai tukimäärän ylittymiseen.

7. Jäljempänä 14 artiklan 3 kohdan e alakohdassa tarkoitettu maatalouden tuotantomahdollisuuksien palauttamiseen tähtäävä investointituki ei saa kasautua tämän asetuksen 25, 26 ja 30 artiklassa tarkoitettujen aineellisten vahinkojen korvaamiseen maksettavan tuen kanssa.

8. Tämän asetuksen 19 artiklassa tarkoitettu maatalousalan tuottajaryhmien ja -organisaatioiden perustamistuki ei saa kasautua asetuksen (EU) N:o 1305/2013 27 artiklassa tarkoitettujen maatalousalan tuottajaryhmien ja -organisaatioiden perustamiseen tarkoitettujen tuen kanssa.

Tämän asetuksen 18 artiklassa tarkoitettu nuorten viljelijöiden aloitustuki ja aloitustuki pientilojen kehittämiseksi ei saa kasautua asetuksen (EU) N:o 1305/2013 19 artiklan 1 kohdan a alakohdan i ja iii alakohdassa tarkoitettujen nuorten viljelijöiden aloitustuen tai pientilojen kehitystuen kanssa, jos kasautuminen johtaisi tässä asetuksessa vahvistettujen tukimäärien ylittymiseen.

9 artikla

Julkaiseminen ja tiedonanto

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle vähintään 10 työpäivää ennen tämän asetuksen nojalla perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta vapautetun tukijärjestelmän voimaantuloa tai tämän asetuksen nojalla poikkeuksen saaneen tapauskohtaisen tuen myöntämistä yhteenveto tällaista tukea koskevista tiedoista tämän asetuksen liitteessä II vahvistetun vakiomallin mukaan; yhteenveto on toimitettava ilmoitusten toimittamiseen tarkoitettujen verkko-sovelluksen kautta asetuksen (EY) N:o 794/2004 3 artiklan mukaisesti.

Komissio lähettää 10 työpäivän kuluessa kyseisen yhteenvedon vastaanottamisesta jäsenvaltiolle tuen tunnistenumeraalla varustetun vastaanottoilmoituksen.

2. Kyseessä olevan jäsenvaltion on varmistettava, että kattavalla valtiontuen verkkosivustolla kansallisella tai alueellisella tasolla julkaistaan

a) 1 kohdassa tarkoitettu yhteenveto tai linkki siihen;

b) kaikkien 1 kohdassa tarkoitettujen tukien koko teksti, mukaan lukien muutokset, tai linkki koko tekstiin;

c) tämän asetuksen liitteessä III tarkoitettujen tietojen kustakin yksittäisestä tuesta, jonka suuruus ylittää seuraavat:

i) 60 000 euroa, kun kyseessä ovat maatalouden alkutuotannon tuensaajat;

ii) 500 000 euroa, kun kyseessä ovat tuensaajat maataloustuotteiden jalostuksen ja maataloustuotteiden kaupan pitämisen alalla, metsätalouseläimien tai perussopimuksen 42 artiklan soveltamisalan ulkopuolelle jäävissä toiminnoissa.

3. Kun kyseessä ovat veroetuuksien muodossa olevat tukijärjestelmät, kyseinen edellytys katsotaan täytetyksi, jos jäsenvaltiot julkaisevat vaaditut tiedot yksittäisistä tukimääristä seuraavia vaihteluvälejä käyttäen (miljoonaa euroa):

a) 0,06–0,5 ainoastaan kun kyseessä on maatalouden alkutuotanto;

b) 0,5–1;

c) 1–2;

d) 2–5;

e) 5–10;

f) 10–30; ja

g) 30 ja enemmän.

4. Edellä 2 kohdan c alakohdassa tarkoitetut tiedot on järjestettävä ja tarjottava käyttöön liitteessä III kuvatussa vakio-muodossa, ja niiden on mahdollistettava tehokkaat haku- ja lataustoiminnot. Edellä 2 kohdassa tarkoitetut tiedot on julkaistava kuuden kuukauden kuluessa tuen myöntämispäivästä ja veroetuuksien muodossa olevien tukien osalta yhden vuoden kuluessa päivästä, jona veroilmoitus on jätettävä, ja tietojen on oltava saatavilla vähintään kymmenen vuoden ajan tuen myöntämispäivästä.

5. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun tukijärjestelmän tai tapauskohtaisen tuen tekstiin on sisällyttävä erityisesti nimenomainen viittaus tähän asetukseen siten, että siinä mainitaan tämän asetuksen nimi ja viite asetuksen julkaisemisesta *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ja tukijärjestelmän tai tapauskohtaisen toimenpiteen kannalta merkitykselliset III luvun säännökset tai tapauksen mukaan kansallinen lainsäädäntö, jolla varmistetaan tämän asetuksen asiaan liittyvien säännösten noudattaminen. Mukaan on liitettävä täytäntöönpanosäännökset ja muutokset.

6. Komissio julkaisee verkkosivustollaan

a) 1 kohdassa tarkoitetun yhteenvedon;

b) linkit 2 kohdassa tarkoitettuihin kaikkien jäsenvaltioiden valtiontukisivustoihin.

7. Jäsenvaltioiden on ryhdyttävä noudattamaan 2, 3 ja 4 kohdan säännöksiä kahden vuoden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta.

10 artikla

Kaksinkertaisen julkaisuvelvoitteen välttäminen

Jos myönnettävä yksittäinen tuki kuuluu asetuksen (EU) N:o 1305/2013 soveltamisalaan ja on joko maaseuturahaston osarahoittamaa tai myönnetään kansallisena lisärahoituksena tällaisiin osarahoitettuihin toimenpiteisiin, jäsenvaltiot voivat valintansa mukaan jättää tiedot julkaisematta tämän asetuksen 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla valtiontuen verkkosivustolla edellyttäen, että tieto yksittäisen tuen myöntämisestä on jo julkaistu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 1306/2013⁽¹⁾ 111, 112 ja 113 artiklan mukaisesti. Tässä tapauksessa jäsenvaltion on julkaistava tämän asetuksen 9 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla valtiontuen verkkosivustolla viite asetuksen (EU) N:o 1306/2013 111 artiklassa tarkoitettulle verkkosivustolle.

II LUKU

MENETTELYVAATIMUKSET

11 artikla

Ryhmäpoikkeuksesta johtuvan edun peruuttaminen

Jos jäsenvaltio myöntää tukea, jonka esitetään olevan vapautettu perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvaatimuksesta tämän asetuksen nojalla mutta joka ei täytä I–III luvussa asetettuja edellytyksiä, komissio voi, annettuaan kyseiselle jäsenvaltiolle mahdollisuuden esittää näkemyksensä asiasta, antaa päätöksen, jossa todetaan, että kaikista tai osasta kyseisen jäsenvaltion hyväksymistä tulevista tukitoimenpiteistä, jotka muutoin täyttäisivät tämän asetuksen vaatimukset, on ilmoitettava komissiolle perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesti. Ilmoitettavat tuet voidaan rajoittaa tietyn tyyppiseen tukeen, tiettyjen tuensaajien hyväksi myönnettävään tukeen tai kyseisen jäsenvaltion tiettyjen viranomaisten toteuttamiin toimenpiteisiin.

12 artikla

Raportointi

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle asetuksen (EY) N:o 794/2004 III luvussa tarkoitettu sähköisessä muodossa oleva vuosikertomus tämän asetuksen soveltamisesta jokaiselta kokonaiselta vuodelta tai sen osalta, jonka aikana tätä asetusta sovelletaan.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1306/2013, annettu 17 päivänä joulukuuta 2013, yhteisen maatalouspolitiikan rahoituksesta, hallinnoinnista ja seurannasta ja neuvoston asetusten (ETY) N:o 352/78, (EY) N:o 165/94, (EY) N:o 2799/98, (EY) N:o 814/2000, (EY) N:o 12390/2005 ja (EY) No 485/2008 kumoamisesta (EUVL L 347, 20.12.2013, s. 549).

2. Vuosikertomuksen on sisällettävä myös tiedot seuraavista seikoista:
 - a) 26 artiklassa tarkoitetut eläntaudit tai kasvintuhoajat;
 - b) meteorologiset tiedot 25 artiklassa tarkoitettujen luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen ja 30 artiklassa tarkoitettujen maatalousalaan vaikuttaneiden luonnonmullistusten tyypistä, esiintymisajasta ja -- paikasta sekä suhteellisesta voimakkuudesta.

13 artikla

Valvonta

Jäsenvaltioiden on säilytettävä yksityiskohtaista asiakirja-aineistoa, joka sisältää tarvittavat tiedot ja asiakirjatodisteet, joiden perusteella voidaan vahvistaa, että kaikki tässä asetuksessa säädetyt edellytykset täyttyvät. Asiakirja-aineisto on säilytettävä 10 vuoden ajan siitä päivästä alkaen, jolloin tapauskohtainen tuki tai tukijärjestelmän viimeinen tuki myönnettiin. Kyseisen jäsenvaltion on toimitettava komissiolle 20 työpäivän tai pyynnössä asetettavan pidemmän määräajan kuluessa kaikki tiedot ja asiakirjatodisteet, jotka komissio katsoo tarvitsevänsä voidakseen valvoa tämän asetuksen soveltamista.

III LUKU

TUKIMUODOT

1 JAKSO

Maatalouden alkutuotannon, maataloustuotteiden jalostuksen tai maataloustuotteiden kaupan pitämisen alalla toimivien pk-yritysten hyväksi myönnettävä tuki

14 artikla

Maatiloilla maatalouden alkutuotantoon liittyviin, aineelliseen tai aineettomaan omaisuuteen tehtäviin investointeihin tarkoitettu tuki

1. Maatiloilla maatalouden alkutuotantoon liittyviin, aineelliseen tai aineettomaan omaisuuteen tehtäviin investointeihin tarkoitettu tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tämän artiklan 2–14 kohdassa ja I luvussa säädetyt edellytykset.
2. Investointi voi olla yhden tai useamman tuensaajan tekemä tai sen kohteena voi olla yhden tai useamman tuensaajan käyttämä aineellinen tai aineeton omaisuus.
3. Investoinneilla on pyrittävä vähintään yhteen seuraavista tavoitteista:
 - a) maatilan kokonaistehokkuuden ja kestävyyyden parantaminen, erityisesti tuotantokustannuksia alentamalla tai tuotantoa parantamalla ja uudelleensuuntaamalla;
 - b) luonnonympäristön, hygieniaolosuhteiden tai eläinten hyvinvointia koskevien vaatimusten noudattamisen parantaminen edellyttäen, että investointi ylittää unionin voimassa olevat vaatimukset;
 - c) maatalouden kehittämiseen, nykyaikaistamiseen ja mukauttamiseen liittyvän infrastruktuurin luominen ja kehittäminen, mukaan lukien maatalousmaalle pääsy, tilusjärjestelyt ja maanparannus, energia- ja vesihuolto sekä energian ja veden säästö;
 - d) maatalouden ympäristö- ja ilmastotavoitteiden toteuttaminen, mukaan lukien lajien ja luontotyyppien monimuotoisuuden suojelun taso sekä Natura 2000 -alueen tai jäsenvaltioiden kansallisissa tai alueellisissa maaseudun kehittämissohjelmissa määriteltävien muiden luonnonarvoltaan merkittävien alueiden yleishyödyllisen arvon parantaminen, kunhan investoinnit ovat ei-tuotannollisia;
 - e) luonnonmullistusten, luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen, eläintautien tai kasvintuhoojien vahingoittamien maatalouden tuotantomahdollisuuksien palauttaminen sekä edellä mainittujen tapahtumien aiheuttamien vahinkojen ehkäiseminen.

4. Investointi voi liittyä biopolttoaineiden tuotantoon tai energian tuotantoon uusiutuvista energialähteistä maataloilla edellyttäen, että tuotanto ei ylitä kyseisen maatilan keskimääräistä vuotuista polttoaineen tai energian kulutusta.

Jos investointi tehdään biopolttoaineiden tuotantoon, tuotantolaitoksen tuotantokapasiteetti saa vastata enintään liikenne-polttoaineen keskimääräistä vuosikulutusta maatilalla eikä tuotettua biopolttoainetta saa myydä markkinoilla.

Jos investointi tehdään lämpöenergian ja sähkön tuottamiseksi uusiutuvista energialähteistä maataloilla, tuotantolaitteita on käytettävä ainoastaan tuensaajan omiin energiantarpeisiin ja niiden tuotantokapasiteetti saa vastata enintään lämpöenergian ja sähkön yhdistettyä keskimääräistä vuosikulutusta maatilalla, mukaan lukien maatilakotitalous. Sähkön myynti verkkoon sallitaan ainoastaan, jos vuotuista oman kulutuksen rajaa noudatetaan.

Jos investointi on useamman tuensaajan toteuttama ja tehdään tuensaajien omien biopolttoaineen ja energian tarpeiden täyttämiseksi, keskimääräinen vuosikulutus lasketaan siten, että se vastaa kaikkien tuensaajien keskimääräistä vuosikulutusta.

Uusiutuvaan energiaan liittyvään infrastruktuuriin tehtävissä, energiaa kuluttavissa tai tuottavissa investoinneissa on noudatettava energiatehokkuutta koskevia vähimmäisstandardeja, jos tällaisia standardeja on kansallisella tasolla.

Investoinnit järjestelmiin, joiden päätarkoitus on sähköntuotanto biomassasta, eivät ole tukikelpoisia, jollei lämpöenergiaa käytetä tietty vähimmäisprosentti, jonka jäsenvaltio määrittelee.

Jäsenvaltion on vahvistettava eri järjestelmätyyppien osalta bioenergian, biopolttoaineet mukaan lukien, tuotannossa käytettävien viljakasvien ja muiden paljon tärkkelystä sisältävien viljelykasvien, sokerikasvien ja öljykasvien enimmäis- osuuksille kynnykset. Tuki bioenergiaa koskeviin investointihankkeisiin on rajoitettava sellaiseen bioenergiaan, joka on unionin lainsäädännössä, muun muassa direktiivin 2009/28/EY 17 artiklan 2–6 kohdassa säädettyjen sovellettavien kestävyyskriteerien mukaista.

5. Investoinnin on oltava unionin lainsäädännön ja asianomaisen jäsenvaltion ympäristönsuojelua koskevan kansallisen lainsäädännön mukainen. Kun kyseessä on investointi, josta on direktiivin 2011/92/EU mukaan tehtävä ympäristövaikutusten arviointi, tuen edellytyksenä on oltava, että tällainen arviointi on tehty ja että asianomaiselle investointihankkeelle on myönnetty lupa ennen yksittäisen tuen myöntämispäivää.

6. Tukea voi saada seuraaviin tukikelpoisiin kustannuksiin:

- a) kiinteän omaisuuden rakentamisen, hankkimisen, leasingvuokraus mukaan luettuna, tai kunnostamisen kustannukset; maa on tukikelpoista ainoastaan, jos määrä on enintään 10 prosenttia kyseisen toimen tukikelpoista kokonaiskustannuksista;
- b) koneiden ja laitteiden hankkiminen tai ostoleasing enintään omaisuuserän markkina-arvoon asti;
- c) a ja b alakohdassa tarkoitettuihin menoihin liittyvät yleiskulut, kuten arkkitehtien, insinöörien ja konsulttien palkkiot, ekologista ja taloudellista kestävyyttä koskevaan neuvontaan liittyvät palkkiot, mukaan lukien toteutettavuustutkimukset; toteutettavuustutkimusten kustannukset säilyvät tukikelpoisina silloinkin, kun niiden tulosten perusteella a ja b alakohdassa tarkoitettuja menoja ei aiheudu;
- d) tietokoneohjelmistojen hankkiminen tai kehittäminen ja patenttien, käyttöilupien, tekijänoikeuksien ja tavaramerkkien hankkiminen;
- e) edellä 3 kohdan d alakohdassa tarkoitettuihin tavoitteisiin liittyvistä ei-tuotannollisista investoinneista aiheutuvat menot;
- f) kastelun osalta sellaisten investointien kustannukset, jotka täyttävät seuraavat edellytykset:
 - i) komissiolle on annettu tiedoksi Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY⁽¹⁾ 13 artiklassa vaadittu vesipiirin hoitosuunnitelma, joka koskee investoinnin koko kohdealuetta sekä mahdollisia muita alueita, joiden ympäristöön investointi voi vaikuttaa. Mainitun direktiivin 11 artiklan mukaisen vesipiirin hoitosuunnitelman nojalla toteutettavat ja maatalousalan kannalta tärkeät toimenpiteet on täsmennettävä etukäteen asiaankuuluvassa toimenpideohjelmassa. Tuetun investoinnin vedenkäytön mittaamiseksi on oltava käytössä vesimittarit, tai sellaiset on otettava käyttöön investoinnin osana;

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/60/EY, annettu 23 lokakuuta 2000, yhteisön vesipolitiikan puitteista (EYVL L 327, 22.12.2000, s. 1).

ii) investoinnin on vähennettävä aiempaa vedenkulutusta vähintään 25 prosenttia;

Investointeihin, jotka vaikuttavat pinta- tai pohjavesistöihin, joiden tila ei veden määrään liittyvistä syistä saavuta luokittelua ”hyvä” asiaankuuluvassa vesipiirin hoitosuunnitelmassa, ja investointeihin, jotka johtavat tiettyyn pohja- tai pintavesistöön vaikuttavan kastellun alueen nettolaajentumiseen, ei kuitenkaan f alakohdan osalta myönnetä tukea tämän artiklan nojalla.

Mitään f alakohdan i ja ii alakohdan edellytyksistä ei sovelleta olemassa olevaan järjestelmään tehtävään investointiin, joka vaikuttaa ainoastaan energiatehokkuuteen, eikä vesisäiliön rakentamiseen johtavaan investointiin tai kierrätysveden käyttöön johtavaan investointiin, joka ei vaikuta pinta- tai pohjavesistöön;

- g) kun kyseessä ovat luonnonmullistusten, luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen, eläintautien tai kasvintuhoojien vahingoittamien maatalouden tuotantomahdollisuuksien palauttamiseen tähtäävät investoinnit, tukikelpoisia kustannuksia voivat olla kustannukset, jotka aiheutuvat maatalouden tuotantomahdollisuuksien palauttamisesta tasolle, jolla ne olivat ennen asianomaista tapahtumaa;
- h) kun kyseessä ovat luonnonmullistusten, luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen, eläintautien tai kasvintuhoojien aiheuttamien vahinkojen ennaltaehkäisyyn tähtäävät investoinnit, tukikelpoiset kustannukset voivat sisältää kustannukset, jotka aiheutuvat erityisistä ennalta ehkäisevistä toimista.

7. Muut kuin 6 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettujen leasing sopimukseen liittyvät kustannukset, kuten vuokranantajan kate, korkojen jälleärahoituskulut, yleiskulut ja vakuutusmaksut, eivät ole tukikelpoisia.

Käyttöpääomaa ei pidetä tukikelpoisena kustannuksena.

8. Tammikuun 1 päivästä 2017 alkaen keinokastelun osalta tukea voivat maksaa vain ne jäsenvaltiot, jotka varmistavat investoinnin kohteena olevan vesipiirin osalta, että veden käytön eri sektorit osallistuvat vesipalveluista aiheutuvien kustannusten kattamiseen maatalousalalla direktiivin 2000/60/EY 9 artiklan 1 kohdan ensimmäisen luetelmakohdan mukaisesti, ottaen tarvittaessa huomioon osallistumisen sosiaaliset, ympäristölliset ja taloudelliset vaikutukset sekä vaikutuksen kohteena olevan alueen tai kohteina olevien alueiden maantieteelliset ja ilmastolliset olosuhteet.

9. Tukea ei voida myöntää seuraaviin tarkoituksiin:

- a) tuotanto-oikeuksien, tukioikeuksien ja yksivuotisten kasvien hankinta;
- b) yksivuotisten kasvien istutus;
- c) vedenpoistotyöt;
- d) unionin vaatimusten täyttämiseksi tehtävät investoinnit, lukuun ottamatta nuorille viljelijöille 24 kuukauden kuluessa tilanpidon aloittamisesta myönnettävää tukea;
- e) eläinten hankkiminen, lukuun ottamatta investointeihin 3 kohdan e alakohdan mukaisesti myönnettyä tukea.

10. Tukea ei voida rajoittaa joihinkin tiettyihin maataloustuotteisiin, minkä vuoksi sen hakemisen on oltava mahdollista kaikille maatalouden alkutuotannon aloille tai koko kasvintuotantoalalle tai koko eläintuotantoalalle. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin jättää joitain tuotteita tuen ulkopuolelle sisämarkkinoiden ylikapasiteetin takia tai sen vuoksi, ettei tuotteelle ole markkinointikanavia.

11. Edellä 1 kohdassa tarkoitettua tukea ei saa myöntää asetuksessa (EU) N:o 1308/2013 säädettyjen kieltojen tai rajoitusten vastaisesti silloinkaan, kun kiellot ja rajoitukset koskevat vain unionin tukea, josta säädetään kyseisessä asetuksessa.

12. Tuki-intensiteetti saa olla enintään

- a) 75 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista syrjäisimmillä alueilla;
- b) 75 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista Egeanmeren pienillä saarilla;

c) 50 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista vähemmän kehittyneillä alueilla ja kaikilla alueilla, joiden asukaskohdainen BKT 1 päivän tammikuuta 2007 ja 31 päivän joulukuuta 2013 välisellä ajanjaksolla oli alle 75 prosenttia EU-25:n kyseisen viitekauden keskiarvosta, mutta joiden asukaskohdainen BKT on yli 75 prosenttia EU-27:n keskiarvosta;

d) 40 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista muilla alueilla.

13. Edellä 12 kohdassa säädettyjä prosenttiosuuksia voidaan korottaa 20 prosenttiyksikköä edellyttäen, ettei tuen enimmäisintensiteetti ylitä 90:tä prosenttia, kun kyseessä ovat:

a) nuoret viljelijät tai viljelijät, jotka ovat aloittaneet tilanpidon tukihakemuksen esittämispäivää edeltäneiden viiden vuoden aikana;

b) yhteiset investoinnit, esimerkiksi varastotila, jota viljelijäryhmä käyttää, tai tila, jossa tuotteita valmistellaan kaupan pitämistä varten, ja yhdenmetyt hankkeet, jotka kattavat useita asetuksen (EU) N:o 1305/2013 mukaisia toimenpiteitä, mukaan lukien tuottajaorganisaatioiden sulautumiseen liittyvät;

c) investoinnit alueilla, joilla on luonnonoloista johtuvia tai muita erityisrajoitteita;

d) eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden (EIP) yhteydessä tuetut toimet, esimerkiksi uuteen eläinsuojaan tehtävät investoinnit, joiden ansiosta voidaan testata uusia eläinsuojiiin liittyviä käytäntöjä, kun nämä käytännöt on kehitetty toimijaryhmässä, jossa on mukana viljelijöitä, tutkijoita ja eläinten hyvinvointia edistäviä kansalaisjärjestöjä;

e) edellä 3 kohdan b alakohdassa tarkoitettujen investointien, joiden tavoitteena on parantaa luonnonympäristön, hygienian tai eläinten hyvinvoinnin tasoa; tässä kohdassa säädettyä korotettua tuki-intensiteettiä sovelletaan tällöin ainoastaan lisäkustannuksiin, jotka ovat tarpeen unionin voimassa olevissa vaatimuksissa edellytettyä tasoa korkeamman suojelun tason saavuttamiseksi ja jotka eivät johda tuotantokapasiteetin kasvuun.

14. Kun kyseessä ovat 3 kohdan d alakohdassa tarkoitettujen ei-tuotannollisten investointien ja 3 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen tuotantokapasiteetin palauttamiseen tehtävien investointien, tuen enimmäisintensiteetti on 100 prosenttia.

Kun kyseessä ovat 3 kohdan e alakohdassa tarkoitettujen ennalta ehkäiseviin toimenpiteisiin tehtävien investointien, tuen enimmäisintensiteetti on 80 prosenttia. Se voidaan kuitenkin korottaa 100 prosenttiin, jos kyseessä on useamman kuin yhden tuensaajan yhdessä toteuttama investointi.

15 artikla

Maatalousmaan tilusjärjestelyihin tarkoitettu tuki

Maatalousmaan tilusjärjestelyihin tarkoitettu tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää I luvussa vahvistetut edellytykset ja sen kohteena on enintään 100 prosenttia tosiasiallisesti aiheutuvista oikeudellisista ja hallinnollisista kustannuksista, maanmittauskustannukset mukaan luettuina.

16 artikla

Maatilarakennusten siirtämiseen uuteen paikkaan tehtäviin investointeihin tarkoitettu tuki

1. Maatilarakennusten siirtämiseen uuteen paikkaan tehtäviin investointeihin tarkoitettu tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tämän artiklan 2–5 kohdassa ja I luvussa vahvistetut edellytykset.

2. Maatilarakennuksen siirtämisen on oltava yleisen edun mukaista.

Tämän artiklan nojalla myönnettävän tuen oikeuttava yleinen etu on täsmennettävä kyseisen jäsenvaltion asiaa koskevilla säännöksissä.

3. Jos maatilarakennuksen uuteen paikkaan siirtäminen merkitsee nykyisten tilojen purkamista, siirtoa toiseen paikkaan ja uudelleen pystyttämistä, tuen enimmäisintensiteetti on 100 prosenttia tällaisista toimista aiheutuneista tosiasiallisista kustannuksista.

4. Jos 3 kohdassa tarkoitetun nykyisten tilojen purkamisen, toiseen paikkaan siirron ja uudelleen pystyttämisen lisäksi uuteen paikkaan siirtäminen johtaa kyseisten tilojen uudenaikaistamiseen tai tuotantokapasiteetin kasvuun, kyseiseen tilojen uudenaikaistamiseen tai tuotantokapasiteetin kasvuun liittyvien kustannusten osalta sovelletaan 14 artiklan 12 ja 13 kohdassa tarkoitettuja investointien tuki-intensiteettejä.

Tämän kohdan soveltamiseksi uudenaikaistamisena ei pidetä nykyisen rakennuksen tai tilan pelkkää sellaista korvaamista uudella ajanmukaisella rakennuksella tai tilalla, jonka yhteydessä kyseisen tuotannon tai teknologian luonne ei muutu peruslaatuisesti.

5. Tuen enimmäisintensiteetti voi olla 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista, kun kyseessä on maaseudun taajamien lähellä toteutettavien toimintojen siirtäminen maaseudun taajaman elämänlaadun parantamiseksi tai sen ympäristönsuojelun tason lisäämiseksi.

17 artikla

Maataloustuotteiden jalostukseen ja maataloustuotteiden kaupan pitämiseen liittyvä investointituki

1. Maataloustuotteiden jalostukseen ja maataloustuotteiden kaupan pitämiseen liittyviin, aineelliseen tai aineettomaan omaisuuteen tehtäviin investointeihin tarkoitettu tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tämän artiklan 2–10 kohdassa ja I luvussa säädetyt edellytykset.

2. Investoinnin on koskettava maataloustuotteiden jalostusta tai maataloustuotteiden kaupan pitämistä.

3. Ravintokasveista tuotettuihin biopoltoaineisiin liittyvät investoinnit eivät ole tämän artiklan nojalla tukikelpoisia.

4. Investoinnin on oltava unionin lainsäädännön ja asianomaisen jäsenvaltion ympäristönsuojelua koskevan kansallisen lainsäädännön mukainen. Kun kyseessä on investointi, josta on direktiivin 2011/92/EU mukaan tehtävä ympäristövaikutusten arviointi, tuen edellytyksenä on oltava, että tällainen arviointi on tehty ja että asianomaiselle investointihankkeelle on myönnetty lupa ennen yksittäisen tuen myöntämispäivää.

5. Tukea voi saada seuraaviin tukikelpoisiin kustannuksiin:

a) kiinteän omaisuuden rakentaminen, hankkiminen, leasingvuokraus mukaan luettuna, tai kunnostaminen; maa on tukikelpoista ainoastaan, jos määrä on enintään 10 prosenttia kyseisen toimen tukikelpoisista kokonaiskustannuksista;

b) koneiden ja laitteiden hankkiminen tai ostoleasing enintään omaisuuserän markkina-arvoon asti;

c) a ja b alakohdassa tarkoitettuihin menoihin liittyvät yleiskulut, kuten arkkitehtien, insinöörien ja konsulttien palkkiot, ekologista ja taloudellista kestävyttä koskevaan neuvontaan liittyvät palkkiot, mukaan lukien toteutettavuustutkimukset; toteutettavuustutkimusten kustannukset säilyvät tukikelpoisina silloinkin, kun niiden tulosten perusteella a ja b alakohdassa tarkoitettuja menoja ei aiheudu;

d) tietokoneohjelmistojen hankkiminen tai kehittäminen ja patenttien, käyttöilupien, tekijänoikeuksien ja tavaramerkkien hankkiminen.

6. Muut kuin 5 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitetut leasingsopimukseen liittyvät kustannukset, kuten vuokranantajan kate, korkojen jälleenrahoituskulut, yleiskulut ja vakuutusmaksut, eivät ole tukikelpoisia.

Käyttöpääomaa ei pidetä tukikelpoisena kustannuksena.

7. Tukea ei saa myöntää investointeihin, jotka tehdään unionin voimassa olevien vaatimusten noudattamiseksi.
8. Tukea ei saa myöntää asetuksessa (EU) N:o 1308/2013 säädettyjen kieltojen tai rajoitusten vastaisesti silloinkaan, kun kiellot ja rajoitukset koskevat vain unionin tukea, josta säädetään mainitussa asetuksessa.
9. Tuki-intensiteetti saa olla enintään
 - a) 75 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista syrjäisimmillä alueilla;
 - b) 75 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista Egeanmeren pienillä saarilla;
 - c) 50 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista vähemmän kehittyneillä alueilla ja kaikilla alueilla, joiden asukaskohdainen BKT vuosina 2007–2013 oli alle 75 prosenttia EU-25:n kyseisen viitekauden keskiarvosta, mutta joiden asukaskohdainen BKT on yli 75 prosenttia EU-27:n keskiarvosta;
 - d) 40 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista muilla alueilla.
10. Edellä 9 kohdassa tarkoitettuja prosenttiosuuksia voidaan korottaa 20 prosenttiyksikköä edellyttäen, ettei tuen enimmäisintensiteetti ylitä 90:tä prosenttia, kun kyseessä ovat toimet,
 - a) jotka liittyvät tuottajaorganisaatioiden sulautumiseen; tai
 - b) joita tuetaan eurooppalaisen innovaatiokumppanuuden yhteydessä.

18 artikla

Nuorten viljelijöiden aloitustuki ja pientilojen kehittämistuki

1. Nuorten viljelijöiden aloitustuki sekä perustamistuki pientilojen kehittämiseksi ovat perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvia ja vapautettuja perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos ne täyttävät tämän artiklan 2–7 kohdassa ja I luvussa vahvistetut edellytykset.
2. Tuki myönnetään tämän asetuksen 2 artiklan 34 kohdassa määritellyille nuorille viljelijöille tai jäsenvaltioiden määrittelemille pientiloille.

Jäsenvaltion esittämä pientilojen määritelmä on sisällytettävä asianomaisiin maaseudun kehittämissohjelmiin, ja sille on saatava komission hyväksyntä.

Jäsenvaltioiden on määritettävä nuorten viljelijöiden aloitustuen ja pientilojen kehittämistuen saamiseen liittyvät ylä- ja alarajat suhteessa maatalan tuotantopotentiaaliin, jota mitataan komission asetuksen (EY) N:o 1242/2008 (1) 5 artiklassa määriteltynä standardituotoksena tai vastaavana. Alarajan nuorten viljelijöiden aloitustuen saamiseksi on oltava korkeampi kuin ylärajan pientilojen kehittämistuen saamiseksi.

Tukea saa myöntää ainoastaan mikro- ja pienyrityksille.

3. Kun tuki myönnetään nuorelle viljelijälle, joka aloittaa tilanpidon oikeushenkilönä, tällä on oltava tosiasiallinen ja jatkuva päätäväntävalta oikeushenkilössä toiminnan johtamiseen, etuihin ja taloudellisiin riskeihin liittyvien päätösten osalta. Jos oikeushenkilön pääomaan tai hallintoon osallistuu useita luonnollisia henkilöitä, mukaan lukien henkilöt, jotka eivät ole nuoria viljelijöitä, nuoren viljelijän on pystyttävä harjoittamaan tällaista tosiasiallista ja jatkuvaa päätäväntävaltaa joko yksin tai yhdessä muiden henkilöiden kanssa. Jos oikeushenkilö on yksin tai yhdessä toisen oikeushenkilön määräysvallassa, kyseisiä vaatimuksia sovelletaan jokaiseen luonnolliseen henkilöön, jolla on määräysvaltaa kyseisessä toisessa oikeushenkilössä.

(1) Komission asetus (EY) N:o 1242/2008, annettu 8 päivänä joulukuuta 2008, yhteisön maatalatypologiasta (EUVL L 335, 13.12.2008, s. 3).

4. Tuen edellytyksenä on liiketoimintasuunnitelman esittäminen asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle, ja kyseisen suunnitelman toteuttaminen on aloitettava yhdeksän kuukauden kuluessa tuen myöntämispäätöksen päivämäärästä.

Liiketoimintasuunnitelmassa on kuvattava vähintään seuraavia:

a) Kun kyseessä on nuorten viljelijöiden aloitustuki:

- i) maatilán lähtötilanne;
- ii) maatilán toimintojen kehittämisen välietapit ja tavoitteet;
- iii) yksityiskohtaiset tiedot tilán toimintojen kehittämiseksi tarvittavista toimista, kuten investoinneista, koulutuksesta tai neuvonnasta, mukaan lukien ympäristön kestävyteen ja resurssitehokkuuteen liittyvät toimet.

b) Kun kyseessä on yrityksen perustamistuki pientilojen kehittämiseksi:

- i) maatilán lähtötilanne;
- ii) yksityiskohtaiset tiedot toimista, joilla voidaan edistää taloudellisen elinkelpoisuuden saavuttamista, kuten investoinneista, koulutuksesta tai yhteistyöstä, mukaan lukien ympäristön kestävyteen ja resurssitehokkuuteen liittyvät toimet.

5. Nuorten viljelijöiden osalta tämän artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettussa liiketoimintasuunnitelmassa on todettava, että tuensaajan on täytettävä 2 artiklan 42 kohdassa esitetty aktiiviviljelijän määritelmä 18 kuukauden kuluessa tilanpidon aloittamisesta. Tuensaajille, joilla ei ole kyseisen määritelmän edellyttämää riittävää ammattitaitoa ja pätevyyttä, voidaan kuitenkin myöntää tukea edellyttäen, että tuensaaja sitoutuu hankkimaan kyseisen ammattitaidon ja pätevyyden 36 kuukauden kuluessa tuen myöntämispäätöksen päivämäärästä. Kyseinen sitoumus on sisällytettävä liiketoimintasuunnitelmaan.

6. Tuki myönnetään tai maksetaan vähintään kahdessa osassa tai erässä enintään viiden vuoden aikana.

Nuorten viljelijöiden osalta tuen viimeisen osan tai erän myöntämisen tai maksamisen edellytyksenä on, että 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettu liiketoimintasuunnitelma on pantu asianmukaisesti täytäntöön.

7. Tukimäärän nuorta viljelijää kohden on perustuttava asianomaisen jäsenvaltion sosioekonomiseen tilanteeseen, ja se voi olla enintään 70 000 euroa.

Tuen enimmäismäärä pientilaa kohden on 15 000 euroa.

19 artikla

Maatalousalan tuottajaryhmien ja -organisaatioiden perustamistuki

1. Tuottajaryhmien ja -organisaatioiden perustamistuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tämän artiklan 2–9 kohdassa ja I luvussa vahvistetut edellytykset.

2. Tukea voidaan myöntää ainoastaan tuottajaryhmille ja -organisaatioille, jotka asianomaisen jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on virallisesti hyväksynyt liiketoimintasuunnitelman perusteella.

3. Tuen myöntäminen velvoittaa asianomaiset jäsenvaltiot todentamaan, että 2 kohdassa tarkoitettujen liiketoimintasuunnitelman tavoitteet on saavutettu viiden vuoden kuluessa tuottajaryhmän tai -organisaation virallisesta hyväksymisestä.

4. Tuottajaryhmän tai -organisaation puitteissa tehtyjen sopimusten, päätösten ja yhdenmukaistettujen menettelytapojen on oltava kilpailusäännösten mukaisia, sillä kyseisiä säännöksiä sovelletaan asetuksen (EU) N:o 1308/2013 206–210 artiklan nojalla.

5. Tukea ei saa myöntää seuraaville:
- tuotanto-organisaatiot, yhteisöt tai yksiköt, kuten yritykset tai osuuskunnat, joiden tarkoituksena on hoitaa yhtä tai useampaa maatilaa ja jotka ovat näin ollen käytännössä yksittäisiä tuottajia;
 - maatalousalan yhteenliittymät, jotka suorittavat esimerkiksi keskinäiseen avunantoon, lomituspalveluun sekä tilanhoidopalveluihin liittyviä tehtäviä jäsenten maatiloilla ilman, että yhteenliittymät osallistuvat yhteistoiminnassa tapahtuvaan tuotannon mukauttamiseen markkinoiden vaatimuksiin;
 - tuottajaryhmät, tuottajaorganisaatiot tai yhteenliittymät, joiden tavoitteet eivät ole asetuksen (EU) N:o 1308/2013 152 artiklan 1 kohdan c alakohdan ja 3 kohdan ja 156 artiklan mukaisia.
6. Tukea voi saada seuraaviin tukikelpoisiin kustannuksiin: asianmukaisten tilojen vuokraaminen, toimistolaitteiden hankinta, tietokoneet ja niiden ohjelmistot mukaan luettuina, hallinnollisesta henkilöstöstä aiheutuvat kulut, yleiskulut sekä palkkiot oikeudellisista ja hallinnollisista palveluista.

Jos tilat ostetaan, tukikelpoiksi kustannuksiksi hyväksytään enintään markkinahintojen mukaiset vuokratulot.

7. Tukea maksetaan kiinteämääräisenä tukena vuotuisina erinä viiden vuoden ajan siitä päivämäärästä alkaen, jona toimivaltainen viranomainen virallisesti hyväksyi tuottajaryhmän tai -organisaation 2 kohdassa tarkoitetun liiketoimintasuunnitelman perusteella.

Jäsenvaltiot voivat maksaa viimeisen erän vasta sen jälkeen, kun kyseisen liiketoimintasuunnitelman moitteeton toteuttaminen on todennettu.

Tuen on oltava asteittain alenevaa.

8. Tuen enimmäisintensiteetti on 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.
9. Tuen enimmäismäärä on 500 000 euroa.

20 artikla

Maataloustuotteiden tuottajien laatujärjestelmiin osallistumista varten myönnettävä tuki

1. Seuraavat maataloustuotteiden tuottajille tarkoitetut tukimuodot ovat perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvia ja vapautettuja perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta:
- tuki liittymiseksi ensimmäisen kerran laatujärjestelmiin, jos tuki täyttää tämän artiklan 2–6 kohdassa sekä I luvussa säädetyt edellytykset;
 - tuki laatujärjestelmiin liittyvien pakollisten valvontatoimenpiteiden kustannuksiin, kun kyseiset valvontatoimenpiteet toteutetaan unionin tai kansallisen lainsäädännön nojalla tai kun toimivaltainen viranomainen toteuttaa ne tai ne toteutetaan kyseisen viranomaisen puolesta ja jos tuki täyttää tämän artiklan 2, 4, 6, 7 ja 8 kohdassa sekä I luvussa vahvistetut edellytykset;
 - tuki markkinatutkimuksista, tuoteideoinnista ja -suunnittelusta aiheutuviin kustannuksiin sekä laatujärjestelmien hyväksymishakemusten valmisteluun, jos tuki täyttää tämän artiklan 2, 6, 7 ja 8 kohdassa sekä I luvussa vahvistetut edellytykset.
2. Edellä 1 kohdassa tarkoitettu tuki myönnetään seuraaviin laatujärjestelmiin:
- seuraavien asetusten ja säännösten nojalla perustetut laatujärjestelmät:
 - asetuksen (EU) N:o 1308/2013 II osan II osaston I luvun 2 jakso viinin osalta;
 - asetus (EU) N:o 1151/2012;

- iii) neuvoston asetus (EY) N:o 834/2007 ⁽¹⁾;
 - iv) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 110/2008 ⁽²⁾;
 - v) Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 251/2014 ⁽³⁾;
- b) jäsenvaltioiden hyväksymät maataloustuotteiden laatujärjestelmät, maatilojen sertifiointiohjelmat mukaan luettuina, jotka täyttävät seuraavat perusteet:
- i) tällaisten laatujärjestelmien mukaisesti valmistettavien lopputuotteiden erityisyyden on johduttava selkeistä velvoitteista, joiden avulla voidaan taata
 - tuotteen erityiset ominaisuudet, tai
 - erityiset viljely- tai tuotantomenetelmät, tai
 - kansanterveyden, eläinten tai kasvien terveyden, eläinten hyvinvoinnin tai ympäristönsuojelun kannalta huomattavasti laadukkaampi lopputuote kuin mitä kaupallista hyödykettä koskevissa standardeissa vaaditaan;
 - ii) laatujärjestelmän on oltava avoin kaikille tuottajille;
 - iii) laatujärjestelmän on sisällettävä sitovat lopputuotteiden tuote-eritelmat, ja viranomaisten tai riippumattoman tarkastuselimen on todennettava kyseisten eritelmien täyttyminen;
 - iv) laatujärjestelmän oltava läpinäkyvä ja varmistettava maataloustuotteiden täydellinen jäljitettävyys;
- c) maataloustuotteiden vapaaehtoiset sertifiointiohjelmat, joiden asianomainen jäsenvaltio on tunnustanut olevan komission tiedonannossa *EU:n suuntaviivat maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden vapaaehtoisia sertifiointiohjelmiä koskevista parhaista käytännöistä* ⁽⁴⁾ vahvistettujen vaatimusten mukaisia.
3. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettu tuki myönnetään maataloustuotteiden tuottajille vuotuisena kannustinpalkkiona, jonka taso määritellään laatujärjestelmiin osallistumisesta aiheutuvien kiinteiden kustannusten mukaan.
4. Edellä 1 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettua tukea ei saa myöntää tuensaajan itsensä harjoittaman valvonnan kustannuksiin eikä jos unionin lainsäädännössä säädetään, että maataloustuotteiden tuottajien tai tuottajaryhmien on vastattava valvontakustannuksista, muttei tarkenneta kustannusten varsinaista tasoa.
5. Edellä 1 kohdan a alakohdassa tarkoitettua tukea saa myöntää enintään viisi vuotta, ja sen enimmäismäärä on 3 000 euroa tuensaajaa kohti vuodessa.
6. Kaikilla kyseisen alueen tukikelpoisilla yrityksillä on oltava mahdollisuus saada tätä tukea objektiivisesti määriteltyjen edellytysten perusteella.
7. Edellä 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettuun tukeen ei saa liittyä suoria maksuja edunsaajille.

Edellä 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettu tuki on maksettava valvontatoimenpiteistä vastaavalle yksikölle, tutkimuslaitokselle tai konsulttipalvelun tarjoajalle.

8. Edellä 1 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettu tuki saa olla enintään 100 prosenttia aiheutuneista tosiasiallisista kustannuksista.

21 artikla

Tietämyksen siirtoa ja tiedotusta koskeviin toimiin tarkoitettu tuki

1. Tietämyksen siirtoa ja tiedotusta koskeviin toimiin tarkoitettu tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tämän artiklan 2–8 kohdassa ja I luvussa vahvistetut edellytykset.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 834/2007, annettu 28 päivänä kesäkuuta 2007, luonnonmukaisesta tuotannosta ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 2092/91 kumoamisesta (EUVL L 189, 20.7.2007, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 110/2008, annettu 15 päivänä tammikuuta 2008, tislattujen alkoholijuomien määrittämisestä, kuvauksesta, esittelystä, merkinnöistä ja maantieteellisten merkintöjen suojaamisesta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1576/89 kumoamisesta (EUVL L 39, 13.2.2008, s. 16).

⁽³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 251/2014, annettu 26 päivänä helmikuuta 2014, maustettujen viinituotteiden määrittämisestä, kuvauksesta, esittelystä, merkinnöistä ja maantieteellisten merkintöjen suojusta sekä neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1601/91 kumoamisesta (EUVL L 84, 20.3.2014, s. 14).

⁽⁴⁾ EUVL C 341, 16.12.2010, s. 5.

2. Tukea voivat saada ammatillista koulutusta ja taitojen hankkimista (mukaan lukien koulutuskurssit, työpajat ja valmennus) koskevat toimet, esittelytoiminta ja tiedotustoimet.

Tuki voi kattaa myös lyhytaikaisen tilanhoitoa koskevan vaihdon ja tilavierailut.

Esittelytoimintaan myönnettävää tukea voi saada asianomaisiin investointikustannuksiin.

3. Tukea voi saada seuraaviin tukikelpoisiin kustannuksiin:

a) ammatillista koulutusta ja taitojen hankkimista, mukaan lukien koulutuskurssit, työpajat ja valmennus, koskevista toimista, esittelytoiminnasta ja tiedotustoimista aiheutuvat kustannukset;

b) osallistujien matka- ja majoituskulut sekä päivärahat;

c) osallistujien poissaolon aikana lomituspalveluista aiheutuneet kustannukset;

d) jos kyseessä ovat investointeihin liittyvät esittelyhankkeet:

i) kiinteän omaisuuden rakentaminen, hankkiminen, leasingvuokraus mukaan luettuna, tai kunnostaminen; maa on tukikelpoista ainoastaan, jos määrä on enintään 10 prosenttia kyseisen toimen tukikelpoisista kokonaiskustannuksista;

ii) koneiden ja laitteiden hankkiminen tai ostoleasing enintään omaisuuserän markkina-arvoon asti;

iii) i ja ii alakohdassa tarkoitettuihin menoihin liittyvät yleiskulut, kuten arkkitehtien, insinöörien ja konsulttien palkkiot, ekologista ja taloudellista kestävyyttä koskevaan neuvontaan liittyvät palkkiot, mukaan lukien toteutettavuustutkimukset; toteutettavuustutkimusten kustannukset säilyvät tukikelpoisina silloinkin, kun niiden tulosten perusteella i ja ii alakohdassa tarkoitettuja menoja ei aiheudu;

iv) tietokoneohjelmistojen hankkiminen tai kehittäminen ja patenttien, käyttöluoppien, tekijänoikeuksien ja tavaramerkkien hankkiminen.

4. Edellä 3 kohdan d alakohdassa tarkoitettut kustannukset ovat tukikelpoisia vain siltä osin kuin ja siltä ajalta kun niitä on käytetty esittelyhankkeessa.

Tukikelpoiksi voidaan katsoa ainoastaan poistokustannukset, jotka vastaavat esittelyhankkeen kestoja laskettuna yleisesti hyväksytyjen kirjanpitoperiaatteiden mukaan.

5. Edellä 3 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitettuun tukeen ei saa liittyä suorja maksuja edunsaajille.

Edellä 3 kohdan a ja c alakohdassa tarkoitettu tuki on maksettava tietämyksen siirtoa ja tiedotusta koskevien toimien tarjoajalle.

6. Tietämyksen siirtoa ja tiedotusta koskevia toimia tarjoavilla yksiköillä on oltava asianmukaiset valmiudet eli pätevä henkilöstö, ja henkilöstölle on tarjottava säännöllisesti koulutusta kyseisten tehtävien hoitamiseen.

Edellä 2 kohdassa tarkoitettuja palveluja voivat tarjota kaikenkokoiset tuottajaryhmät tai muut organisaatiot.

7. Kaikilla kyseisen alueen tukikelpoisilla yrityksillä on oltava mahdollisuus saada tätä tukea objektiivisesti määriteltyjen edellytysten perusteella.

Jos 2 kohdassa tarkoitettujen toimintojen järjestäjät ovat tuottajaryhmiä ja -organisaatioita, ryhmän tai organisaation jäsenyys ei saa olla edellytyksenä tällaisiin toimintoihin osallistumiselle.

Muiden kuin tuottajaryhmän tai -organisaation jäsenten osallistuminen ryhmän tai organisaation hallinnollisiin kustannuksiin on rajoitettava 2 kohdassa tarkoitettujen toimintojen tarjoamisesta aiheutuviin kustannuksiin.

8. Tuen enimmäisintensiteetti on 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

Kun kyseessä ovat 3 kohdan d alakohdassa tarkoitetut esittelyhankkeet, tuen määrä saa olla enintään 100 000 euroa kolmen verovuoden aikana.

22 artikla

Tuki neuvontapalveluihin

1. Neuvontapalveluihin tarkoitettu tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tämän artiklan 2–8 kohdassa ja I luvussa vahvistetut edellytykset.

2. Tuella autetaan maatalousalalla toimivia yrityksiä ja nuoria viljelijöitä hyödyntämään neuvontapalveluja tilansa tai investointinsa taloudellisen ja ympäristötehokkuuden parantamisessa sekä niiden ilmastoystävällisyyden ja ilmastonmuutoksen kestävyuden parantamisessa.

3. Neuvonnan on liityttävä ainakin yhteen asetuksen (EU) N:o 1305/2013 5 artiklan mukaiseen maaseudun kehittämistä koskevaan unionin prioriteettiin, ja sen on katettava vähintään yksi seuraavista:

- a) asetuksen (EU) N:o 1306/2013 VI osaston I luvussa säädetystä lakisääteisestä hoitovaatimuksesta tai hyvää maatalous- ja ympäristökuntoa koskevasta toimenpidevaatimuksesta johtuvat velvoitteet;
- b) tarvittaessa asetuksen (EU) N:o 1307/2013 III osaston 3 luvun mukaiset ilmaston ja ympäristön kannalta suotuisat maatalouskäytännöt ja mainitun asetuksen 4 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettu maatalousmaan säilyttäminen;
- c) toimenpiteet, joilla pyritään nykyaikaistamiseen, kilpailukyyn kasvattamiseen, alakohtaiseen yhdentämiseen, innovointiin, markkinasuuntautuneisuuteen sekä yrittäjyyden edistämiseen;
- d) vaatimukset, jotka jäsenvaltiot ovat määrittäneet yhteisön vesipolitiikan puitteista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2000/60/EY 11 artiklan 3 kohdan täytäntöönpanemiseksi;
- e) vaatimukset, jotka jäsenvaltiot ovat määrittäneet Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 ⁽¹⁾ 55 artiklan täytäntöönpanemiseksi, ja erityisesti Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/128/EY ⁽²⁾ 14 artiklassa tarkoitetun integroidun torjunnan yleisten periaatteiden noudattaminen;
- f) tarvittaessa työturvallisuusvaatimukset tai maatalaan liittyvät turvallisuusvaatimukset;
- g) ensimmäistä kertaa alalle ryhtyville nuorille viljelijöille annettava erityisneuvonta, mukaan lukien taloudellisesti ja ympäristön kannalta kestävää kehitystä koskeva neuvonta.

4. Neuvonta voi myös kattaa muita kuin tämän artiklan 3 kohdassa tarkoitettuja kysymyksiä, jotka liittyvät ilmastonmuutoksen hillitsemiseen ja ilmastonmuutokseen sopeutumiseen, luonnon monimuotoisuuteen ja vesien suojeluun, kuten asetuksen (EU) N:o 1307/2013 liitteessä I säädetään, tai jotka liittyvät maatilojen taloudelliseen tilanteeseen ja ympäristönsuojelun tasoon, mukaan lukien kilpailukyyn liittyvät näkökohdat. Siihen voi sisältyä neuvonta lyhyiden toimitusketjujen, luonnonmukaisen maatalouden ja kotieläintalouden terveystarkkohtien kehittämiseksi.

5. Tukeen ei saa liittyä suoria maksuja edunsaajille. Tuki on maksettava neuvontapalvelun tarjoajalle.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1107/2009, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, kasvinsuojeluaineiden markkinoille saattamisesta sekä neuvoston direktiivien 79/117/ETY ja 91/414/ETY kumoamisesta (EUVL L 309, 24.11.2009, s. 1).

⁽²⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/128/EY, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, yhteisön politiikan puitteista torjunta-aineiden kestävästä käytöstä aikaansaamiseksi (EUVL L 309, 24.11.2009, s. 71).

6. Neuvontapalveluja antamaan valituilla yksiköillä on oltava tarkoituksenmukaiset resurssit eli säännöllisesti koulutettavaa ja pätevää henkilöstöä sekä neuvontakokemusta, ja niiden neuvontatoiminnan on oltava luotettavaa niillä aloilla, joilla ne antavat neuvontaa.

Neuvontapalveluja voivat tarjota kaikenkokoiset tuottajaryhmät tai muut organisaatiot.

Neuvoja antaessaan neuvontapalvelun tarjoajan on noudatettava asetuksen (EU) N:o 1306/2013 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja salassapitovelvollisuuksia.

7. Kaikilla kyseisen alueen tukikelpoisilla yrityksillä on oltava mahdollisuus saada tätä tukea objektiivisesti määriteltyjen edellytysten perusteella.

Jos neuvontapalvelun tarjoajat ovat tuottajaryhmiä ja -organisaatiota, ryhmän tai organisaation jäsenyys ei saa olla edellytyksenä palvelujen saamiselle.

Muiden kuin ryhmän jäsenten osallistuminen ryhmän tai organisaation hallinnollisiin kustannuksiin on rajoitettava neuvontapalvelun tarjoamisesta aiheutuviin kustannuksiin.

8. Tuki saa olla enintään 1 500 euroa annettua neuvontaa kohti.

23 artikla

Tuki maatilojen lomituspalveluihin

1. Maatilojen lomituspalveluihin tarkoitettu tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tämän artiklan 2–5 kohdassa ja I luvussa vahvistetut edellytykset.

2. Tukea voi saada varsinaisiin lomituskustannuksiin, jotka aiheutuvat viljelijän, maatilakotitalouden jäsenen, joka on luonnollinen henkilö, tai maataloustyöntekijän poissaolosta sairauden (lapsen sairaus mukaan lukien), loman tai äitiys- tai hoitovapaan vuoksi tai kuolemantapauksessa.

3. Tukea saavan lomituksen kokonaiskesto voi olla tuensajaa kohden enintään kolme kuukautta vuodessa, lukuun ottamatta äitiys- ja hoitovapaata, joka on kussakin tapauksessa rajattu kuuteen kuukauteen.

4. Tukeen ei saa liittyä suoria maksuja edunsaajille.

Tuki on maksettava maatilojen lomituspalvelun tarjoajalle.

Maatilojen lomituspalveluja voivat tarjota kaikenkokoiset tuottajaryhmät ja -organisaatiot. Tällöin ryhmän tai organisaation jäsenyys ei saa olla edellytyksenä palvelujen saamiselle.

5. Tuen enimmäisintensiteetti on 100 prosenttia aiheutuneista tosiasiallisista kustannuksista.

24 artikla

Maataloustuotteiden menekinedistämistoimiin tarkoitettu tuki

1. Maataloustuotteiden menekinedistämistoimiin tarkoitettu tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tämän artiklan 2–8 kohdassa ja I luvussa vahvistetut edellytykset.

2. Tukikelpoisia kustannuksia ovat

a) kilpailujen, messujen ja näyttelyiden järjestäminen ja niihin osallistuminen;

b) julkaisut, joiden tarkoituksena on lisätä suuren yleisön tietoisuutta maataloustuotteista.

3. Edellä 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetuissa julkaisuissa ei saa viitata tiettyyn yritykseen, tavaramerkkiin tai alkuperään.

Kyseistä rajoitusta ei kuitenkaan sovelleta, jos kyseessä on viittaus seuraavien soveltamisalaan kuuluvaan maataloustuotteen alkuperään:

- a) 20 artiklan 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen laatujärjestelmien edellyttäen, että viittaus vastaa täsmälleen unionin suojaamaa alkuperää;
- b) 20 artiklan 2 kohdan b ja c alakohdassa tarkoitettujen laatujärjestelmien edellyttäen, että viittaus on viestissä toissijainen.

4. Tukea voi saada 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettujen kilpailujen, messujen ja näyttelyiden järjestämisestä ja niihin osallistumisesta aiheutuviin seuraaviin tukikelpoisiin kustannuksiin:

- a) osallistumismaksut;
- b) matkakulut ja eläinten kuljetuskustannukset;
- c) tilaisuudesta ilmoittavien julkaisujen ja verkkosivustojen kustannukset;
- d) näyttelytilojen ja -kojujen vuokra sekä pystytys- ja purkamiskustannukset;
- e) vertauskuvalliset palkinnot, joiden arvo on enintään 1 000 euroa kilpailun palkintoa ja voittajaa kohti.

5. Tukea voi saada 2 kohdan b alakohdassa tarkoitetuista julkaisuista, joiden tarkoituksena on lisätä suuren yleisön tietoisuutta maataloustuotteista, aiheutuviin seuraaviin tukikelpoisiin kustannuksiin:

- a) sellaisten painettujen ja sähköisten julkaisujen, verkkosivustojen ja media-, radio- tai televisiomainosten kustannukset, joissa esitellään jonkin tietyn alueen edunsaajia tai tietyn maataloustuotteen tuottajia koskevia asiatietoja, edellyttäen että tiedot ovat puolueettomia ja että kaikilla asianomaisilla edunsaajilla on tasavertaiset mahdollisuudet olla edustettuina julkaisussa;
- b) kustannukset, joita aiheutuu levitettäessä tieteellisiä tietoja ja asiatietoja seuraavista:
 - i) edellä 20 artiklan 2 kohdassa tarkoitettujen laatujärjestelmien, jotka ovat avoinna muiden jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden maataloustuotteille;
 - ii) geneeriset maataloustuotteet sekä niiden ravintohyödyt ja suositeltavat käyttötavat.

6. Kyseistä tukea myönnetään

- a) luontoissuorituksena; tai
- b) tuensaajalle aiheutuneista tosiasiallisista kustannuksista maksettavina korvauksina.

Jos tuki myönnetään luontoissuorituksena, siihen ei saa liittyä suoria maksuja edunsaajille, vaan se on maksettava menekinedistämistoimien tarjoajalle.

Menekinedistämistoimia voivat järjestää kaikenkokoiset tuottajaryhmät tai muut organisaatiot.

Edellä 4 kohdan e alakohdassa tarkoitettuihin vertauskuvauksellisiin palkkioihin myönnettävä tuki maksetaan menekinedistämistoimien tarjoajalle vain, jos palkkio on tosiasiallisesti myönnetty ja tästä edistetään todistus.

7. Kaikilla kyseisen alueen tukikelpoisilla yrityksillä on oltava mahdollisuus saada menekinedistämistöimiin tarkoitettua tukea objektiivisesti määriteltyjen edellytysten perusteella.

Jos menekinedistämistöimen järjestää tuottajaryhmä ja -organisaatio, osallistumisen edellytyksenä ei voi olla näiden ryhmien tai organisaatioiden jäsenyys, ja järjestölle tai organisaatiolle maksettujen mahdollisten hallinnollisten maksujen on rajoitettava menekinedistämistöimien tarjoamisesta aiheutuneisiin kustannuksiin.

8. Tuen enimmäisintensiteetti on 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

25 artikla

Luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen tarkoitettu tuki

1. Luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen aiheuttamien vahinkojen korvaamiseksi maatalouden alkutuotannossa toimiville pk-yrityksille maksettava tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tämän artiklan 2–10 kohdassa ja I luvussa vahvistetut edellytykset.

2. Tämän artiklan nojalla myönnettävään tukeen sovelletaan seuraavia edellytyksiä:

- a) jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on virallisesti tunnustanut, että tapahtuman luonne on luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevat epäsuotuisat sääolot; ja
 - b) luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen ja yrityksen kärsimien vahinkojen välillä on suora syy-seuraussuhde.
3. Tuki maksetaan suoraan kyseiselle yritykselle tai tuottajaryhmälle tai -organisaatiolle, jonka jäsen kyseinen yritys on.

Jos tuki maksetaan tuottajaryhmälle tai -organisaatiolle, tuen määrä ei saa ylittää määrää, joka kyseiselle yritykselle olisi voitu myöntää.

4. Tukijärjestelmät on otettava käyttöön kolmen vuoden kuluessa luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen esiintymispäivästä.

Tuki on maksettava neljän vuoden kuluessa kyseisestä päivästä.

5. Tukikelpoisia kustannuksia ovat luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen suorana seurauksena aiheutuneet vahingot, jotka joko viranomainen, tuen myöntävän viranomaisen hyväksymä riippumaton asiantuntija tai vakuutusyhtiö on arvioinut.

Tällaisia vahinkoja voivat olla seuraavat:

- a) tulonmenetykset, jotka ovat aiheutuneet maataloustuotannon ja 6 kohdassa tarkoitettujen tuotantovälineiden tuhoutumisesta kokonaan tai osittain;
- b) 7 kohdassa tarkoitettut aineelliset vahingot.

6. Tulonmenetykset lasketaan seuraavasti:

- a) sinä vuonna, jona luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen aiheuttama tapahtuma esiintyi, tai kunakin seuraavana vuonna, johon tuotantovälineiden osittainen tai täydellinen tuhoutuminen vaikuttaa, tuotettujen maataloustuotteiden määrä kerrottuna kyseisen vuoden aikana saadulla keskimääräisellä myyntihinnalla

vähennetään

- b) maataloustuotteiden keskimääräisestä vuosituotannosta, joka on tuotettu kolmen vuoden ajanjaksolla ennen luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen esiintymistä, tai luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen esiintymistä edeltävään viisivuotiskauteen perustuvan kolmen vuoden keskimääräisestä tuotannosta, lukuun ottamatta korkeinta ja alinta määrää, kumpikin kerrottuna saadulla keskimääräisellä myyntihinnalla.

Kyseinen vähennys voidaan laskea joko tilan vuosituotannon tasolla taikka sadon tai kotieläinten tasolla.

Kyseiseen määrään voidaan lisätä muut kustannukset, jotka ovat aiheutuneet tuensaajalle luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen vuoksi.

Kyseisestä määrästä vähennetään kustannukset, jotka eivät ole aiheutuneet luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevista epäsuotuisista sääoloista.

Tuensaajan maataloustuotannon laskennassa voidaan käyttää indeksejä edellyttäen, että käytetyn laskentamenetelmän avulla voidaan määrittää tuensaajan kunakin vuonna kärsimät todelliset tappiot.

7. Luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen omaisuuserille (esimerkiksi maatilarakennukset, -laitteet ja -koneet, varastot ja tuotantovälineet) aiheuttamat vahingot lasketaan korjauskustannusten tai kyseisellä omaisuuserällä ennen luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevia epäsuotuisia sääoloja olleen taloudellisen arvon perusteella.

Vahingon arvo ei saa ylittää korjauskustannuksia tai katastrofin aiheuttamaa markkina-arvon laskua, toisin sanoen omaisuudella välittömästi ennen luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen tapahtumista olleen arvon ja välittömästi sen jälkeen olevan arvon välistä eroa.

Jos 6 kohdassa tarkoitettu tuensaajan tulonvähennys määritellään sadon tai kotieläinten määrän perusteella, huomioon on otettava ainoastaan aineelliset vahingot, jotka liittyvät satoon tai kotieläimiin.

8. Luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen aiheuttamat vahingot on laskettava erikseen kullekin yksittäiselle tuensaajalle.

9. Tämän artiklan mukaista tukea on vähennettävä 50 prosenttia, jos tuensaaja ei ole ottanut vakuutusta, joka kattaa vähintään 50 prosenttia tuensaajan keskimääräisestä vuosituotannosta tai tuotantoon liittyvistä tuloista ja kyseisessä jäsenvaltiossa tai kyseisellä alueella tilastollisesti yleisimmät sääoloihin liittyvät riskit, joille vakuutusosuus tarjotaan.

10. Tuki ja muut mahdolliset maksut, jotka saadaan menetysten korvaamiseksi, mukaan lukien tuen kohteena olevaan vahinkoon kansallisen tai unionin toimenpiteen tai vakuutus sopimusten perusteella saadut maksut, saavat olla enintään 80 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

Tuen enimmäisintensiteetti voidaan nostaa 90 prosenttiin alueilla, joilla on luonnonoloista johtuvia rajoitteita.

26 artikla

Eläintautien ja kasvintuhoojien ennaltaehkäisystä, valvonnasta ja hävittämisestä aiheutuneisiin kustannuksiin tarkoitettu tuki sekä eläintautien tai kasvintuhoojien aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen tarkoitettu tuki

1. Eläintautien tai kasvintuhoojien ennaltaehkäisystä, valvonnasta ja hävittämisestä aiheutuneisiin kustannuksiin maatalouden alkutuotannossa toimiville pk-yrityksille maksettava tuki ja tällaisille yrityksille kyseisten eläintautien tai kasvintuhoojien aiheuttamien menetysten korvaamiseksi maksettava tuki ovat perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvia ja vapautettuja perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos ne täyttävät tämän artiklan 2–13 kohdassa ja I luvussa vahvistetut edellytykset.

2. Tukea maksetaan ainoastaan

a) eläintaudeista tai kasvintuhoojista, joita varten on olemassa unionin tai kansallisten lakien, asetusten tai hallinnollisten toimenpiteiden muodossa vahvistetut säännökset; ja

b) osana

i) unionin, kansallisen tai alueellisen tason julkista ohjelmaa, joka koskee kyseisen eläintaudin tai kasvintuhoojan ennaltaehkäisyä, valvontaa tai hävittämistä; tai

ii) toimivaltaisen viranomaisen määräämää kiireellistä toimenpidettä; tai

iii) neuvoston direktiivin 2000/29/EY mukaisia kasvintuhoojan hävittämiseksi tai leviämisen estämiseksi toteutettuja toimenpiteitä.

Edellä b alakohdassa tarkoitettujen ohjelmien ja toimenpiteiden on sisällettävä kuvaus asianomaisista ennaltaehkäisyä, valvontaa tai hävittämistä koskevista toimenpiteistä.

3. Tuki ei saa koskea toimenpiteitä, joiden osalta unionin lainsäädännössä säädetään, että kyseisten toimenpiteiden kustannuksista vastaa tuensaja, jollei kyseisten toimenpiteiden kustannuksia voida korvata kokonaan tuensajilta perittävillä pakollisilla maksuilla.

4. Eläintautien osalta tukea voidaan myöntää ainoastaan Maailman eläintautijärjestön vahvistamassa eläintautien luettelossa mainittujen eläintautien tai Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 652/2014 ⁽¹⁾ liitteissä I ja II luetteltujen eläintautien tai zoonoosien osalta.

5. Tuki maksetaan suoraan kyseiselle yritykselle tai tuottajaryhmälle tai -organisaatiolle, jonka jäsen kyseinen yritys on.

Jos tuki maksetaan tuottajaryhmälle tai -organisaatiolle, tuen määrä ei saa ylittää määrää, joka kyseiselle yritykselle olisi voitu myöntää.

6. Tukijärjestelmät on otettava käyttöön kolmen vuoden kuluessa kustannukset tai menetyksen aiheuttaneen eläintaudin tai kasvintuhoojan esiintymispäivästä.

Tuki on maksettava neljän vuoden kuluessa kyseisestä päivästä.

7. Kun kyseessä ovat ennalta ehkäisevät toimenpiteet, tukea voi saada seuraaviin tukikelpoisiin kustannuksiin:

- a) terveystarkastukset;
- b) määritykset, *in-vitro*-diagnostiikka mukaan lukien;
- c) testit ja muut seulontatoimet, mukaan lukien TSE- ja BSE-testit;
- d) rokotteiden, lääkkeiden, eläinten hoidossa tarvittavien aineiden ja kasvinsuojeluaineiden hankinta, varastointi, annostelu ja jakelu;
- e) eläinten ennalta ehkäisevä teurastus tai tappaminen tai eläintuotteiden ja kasvien tuhoaminen sekä tilan ja laitteiden puhdistus ja desinfiointi.

8. Kun kyseessä ovat valvonta- ja hävittämistoimenpiteet, tukea voi saada seuraaviin tukikelpoisiin kustannuksiin:

- a) eläintautien testit ja muut seulontatoimet, mukaan lukien TSE- ja BSE-testit;
- b) rokotteiden, lääkkeiden, eläinten hoidossa tarvittavien aineiden ja kasvinsuojeluaineiden hankinta, varastointi, annostelu ja jakelu;
- c) eläinten teurastus tai tappaminen ja hävittäminen sekä eläimiin liittyvien tuotteiden taikka kasvien tuhoaminen, mukaan lukien kuoleminen tai tuhoutuminen rokotusten tai muiden toimivaltaisten viranomaisten määräämien toimenpiteiden vuoksi, sekä tilan ja laitteiden puhdistus ja desinfiointi.

9. Jos kyseessä on eläintautien tai kasvintuhoojien aiheuttamien vahinkojen korvaamiseksi maksettava tuki, menetykset on laskettava suhteessa

a) teurastettujen, tapettujen tai kuolleiden eläinten tai niihin liittyvien tuotteiden taikka tuhottujen kasvien markkina-arvoon, kun teurastaminen, kuolema tai tuhoaminen tapahtui

i) eläintaudin tai kasvintuhoojan vuoksi;

ii) osana 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettua julkista ohjelmaa tai toimenpidettä.

Markkina-arvo määritellään sen arvon perusteella, joka eläimillä, tuotteilla ja kasveilla oli juuri ennen kun heräsi tai vahvistettiin epäily eläintaudin tai kasvintuhoojan esiintymisestä.

⁽¹⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 652/2014, annettu 15 päivänä toukokuuta 2014, elintarvikeketjuun, eläinten terveyteen ja eläinten hyvinvointiin, kasvien terveyteen ja kasvien lisäysaineistoon liittyvien menojen hallinnointia koskevista säännöksistä sekä neuvoston direktiivien 98/56/EY, 2000/29/EY ja 2008/90/EY, Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusten (EY) N:o 178/2002, (EY) N:o 882/2004 ja (EY) N:o 396/2005, Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2009/128/EY ja Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1107/2009 muuttamisesta ja neuvoston päätösten 66/399/ETY, 76/894/ETY ja 2009/470/EY kumoamisesta (EUVL L 189, 27.6.2014, s. 1).

- b) tulonmenetyksiin, jotka ovat aiheutuneet karanteenivelvollisuuksista, uusien eläinten hankintaan tai kasvien uudelleen istuttamiseen liittyvistä vaikeuksista tai pakollisesta viljelykierrosta osana 2 kohdan b alakohdassa tarkoitettua julkista ohjelmaa tai toimenpidettä.

Kyseisestä määrästä vähennetään kustannukset, jotka eivät ole aiheutuneet suoraan eläintaudista tai kasvintuhoojasta ja jotka olisivat muutoinkin aiheutuneet tuensaajalle.

10. Eläintaudin tai kasvintuhoajan aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen tarkoitettun tuen on rajoitettava eläintautien ja kasvintuhoojien aiheuttamiin kustannuksiin ja vahinkoihin, joiden osalta toimivaltainen viranomainen on

- a) virallisesti tunnustanut eläintaudin esiintymän, tai
b) virallisesti tunnustanut kasvintuhoajan esiintymän.

11. Edellä 7 ja 8 kohdassa tarkoitettuihin tukikelpoisiin kustannuksiin maksettava tuki on myönnettävä luontoissuorituksena, ja se on maksettava ennalta ehkäisevien toimenpiteiden tai hävittämistoimenpiteiden tarjoajalle.

Poiketen siitä, mitä tämän kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, seuraavissa kohdissa tarkoitettuihin tukikelpoisiin kustannuksiin myönnettävä tuki voidaan poikkeuksellisesti maksaa suoraan edunsaajalle tosiasiallisesti aiheutuneista kustannuksista maksettavina korvauksina:

- a) 7 kohdan d alakohta ja 8 kohdan b alakohta, kun kyseessä ovat eläntaudit tai kasvintuhoajat; ja
b) 7 kohdan e alakohta ja 8 kohdan c alakohta, kun kyseessä ovat kasvintuhoajat sekä maatalon ja laitteiden puhdistus ja desinfiointi.

12. Yksittäistä tukea ei saa myöntää, jos todetaan, että tuensaajan tahalliset toimet tai laiminlyönti aiheuttivat eläintaudin tai kasvintuhoajan esiintymisen.

13. Tuensaajan saamat tuki ja muut mahdolliset maksut, mukaan lukien 7, 8 ja 9 kohdassa tarkoitettuihin samoihin tukikelpoisiin kustannuksiin kansallisen tai unionin toimenpiteen tai vakuutus sopimusten perusteella saadut maksut, saavat olla enintään 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

27 artikla

Kotieläintuotannon tuet ja kuolleita eläimiä koskeva tuki

1. Seuraava karjankasvattajille maksettava tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tämän artiklan 2 ja 3 kohdassa ja I luvussa vahvistetut edellytykset:

- a) tuki, joka on enintään 100 prosenttia kantakirjojen hallinnollisista perustamis- ja ylläpitokustannuksista;
b) tuki, joka on enintään 70 prosenttia kustannuksista, jotka aiheutuvat kolmansien osapuolien toteuttamista tai niiden puolesta toteutetuista kokeista, joilla määritetään kotieläinten perimän laatu tai niiden tuotos, lukuun ottamatta kotieläinten omistajan tekemiä tarkastuksia ja maidon laatua koskevia rutiinitarkastuksia;
c) tuki, joka on enintään 100 prosenttia kuolleiden eläinten poistamisesta aiheutuneista kustannuksista ja 75 prosenttia tällaisten kuolleiden eläinten hävittämistä, tai tuki, jonka tuki-intensiteetti vastaa kuolleiden eläinten poistamisesta tai hävittämistä viljelijöille aiheutuvat kustannukset kattavan vakuutuksen maksuja;
d) tuki, joka on enintään 100 prosenttia kuolleiden eläinten poistamis- ja hävittämiskustannuksista, jos tuki rahoitetaan kyseisten kuolleiden eläinten hävittämisen rahoittamiseen tarkoitetuilla maksuilla tai pakollisilla rahoitusosuuksilla, edellyttäen että kyseiset maksut tai rahoitusosuudet koskevat vain liha-alaa, jolta ne peritään suoraan;
e) tuki, joka on enintään 100 prosenttia kuolleiden eläinten poistamis- ja hävittämiskustannuksista, jos kyseisten kuolleiden eläinten TSE-testaus on pakollista tai jokin 26 artiklan 4 kohdassa tarkoitettu eläintauti puhkeaa.

2. Edellä 1 kohdan c, d ja e alakohdassa tarkoitetun tuen myöntäminen edellyttää yhdenmukaista seurantaohjelmaa, jolla varmistetaan kaikkien jäsenvaltioissa kuolleiden eläinten turvallinen hävittäminen.

Tämän artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetun tuen, jolla katetaan kuolleiden eläinten poistamisesta tai hävittämisestä viljelijöille aiheutuvat kustannukset kattavan vakuutuksen maksuja, on oltava 28 artiklan 2 kohdassa vahvistettujen edellytysten mukainen.

3. Tuki on myönnettävä luontoissuorituksena eikä siihen saa liittyä suoria maksuja edunsaajille.

Edellä 1 kohdan c, d ja e alakohdassa tarkoitetun tuen hallinnoimisen helpottamiseksi sitä voidaan maksaa talouden toimijoille tai yksiköille, jotka

- a) toimivat tuotantoketjussa kotieläintuotannon alalla toimivan yrityksen jälkeen; ja
- b) tarjoavat kuolleiden eläinten poistamiseen ja hävittämiseen liittyviä palveluja.

28 artikla

Tuki vakuutusmaksujen suorittamiseen

1. Vakuutusmaksujen suorittamiseen maatalouden alkutuotannossa toimiville pk-yrityksille maksettava tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tämän artiklan 2–6 kohdassa ja I luvussa vahvistetut edellytykset.

2. Tuki ei saa

- a) estää vakuutuspalvelujen sisämarkkinoiden toimintaa;
- b) rajoittaa yhden vakuutusyhtiön tai vakuutusyhtiöryhmän myöntämiin vakuutuksiin;
- c) edellyttää, että vakuutus otetaan asianomaiseen jäsenvaltioon sijoittautuneesta vakuutusyhtiöstä.

3. Vakuutuksen on oltava tarkoitettu kattamaan seuraavista aiheutuneet menetykset:

- a) luonnonmullistukset;
- b) luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevat epäsuotuisat sääolot tai muut epäsuotuisat sääolot;
- c) eläintaudit tai kasvintuhoojat;
- d) suojellut eläimet.

4. Vakuutus ei saa

- a) korvata enempää kuin 3 kohdassa tarkoitettujen tappioiden korvaamisesta aiheutuvat kustannukset;
- b) sisältää mitään tulevan maataloustuotannon tyyppiä tai määrää koskevia ehtoja tai määräyksiä.

5. Jäsenvaltiot voivat asettaa tarkoituksenmukaiset tuen enimmäismäärät vakuutusmaksulle, jolle tukea voidaan myöntää.

6. Tuen enimmäisintensiteetti on 65 prosenttia vakuutusmaksujen kustannuksista.

2 JAKSO

Maatiloilla kulttuuri- ja luonnonperinnön säilyttämiseksi tehtäviin investointeihin tarkoitettu tuki

29 artikla

Maatiloilla kulttuuri- ja luonnonperinnön säilyttämiseksi tehtäviin investointeihin tarkoitettu tuki

1. Maatilalla kulttuuri- ja luonnonperinnön säilyttämiseksi tehtäviin investointeihin tarkoitettu tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tämän artiklan 2–6 kohdassa ja I luvussa vahvistetut edellytykset.

2. Investoinnin on oltava unionin lainsäädännön ja asianomaisen jäsenvaltion kansallisen lainsäädännön mukainen.
3. Tukea myönnetään luonnonmaisemien ja rakennusten muodossa olevalle kulttuuri- ja luonnonperinnölle, jonka jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset ovat virallisesti tunnustaneet sellaiseksi.
4. Tukea voi saada seuraaviin kulttuuri- ja luonnonperinnön säilyttämisestä aiheutuviin kustannuksiin:
 - a) aineelliseen omaisuuteen tehtyjen investointien kustannukset;
 - b) käyttöomaisuushankkeet.
5. Tuen enimmäisintensiteetti on 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.
6. Käyttöomaisuushankkeisiin maksettava tuki saa olla enintään 10 000 euroa vuodessa.

3 JAKSO

Luonnonmullistusten maatalousalalla aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen tarkoitettu tuki

30 artikla

Luonnonmullistusten maatalousalalla aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen tarkoitettu tuki

1. Luonnonmullistusten maatalousalalla aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen tarkoitettujen tukijärjestelmät ovat perussopimuksen 107 artiklan 2 kohdan b alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvia ja vapautettuja perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos ne täyttävät tämän artiklan 2–8 kohdassa ja I luvussa vahvistetut edellytykset.
2. Tämän artiklan nojalla myönnettävään tukeen sovelletaan seuraavia edellytyksiä:
 - a) jäsenvaltion toimivaltainen viranomainen on virallisesti tunnustanut, että tapahtuma on luonteeltaan luonnonmullistus; ja
 - b) luonnonmullistuksen ja yrityksen kärsimien vahinkojen välillä on suora syy-seuraussuhde.
3. Tuki maksetaan suoraan kyseiselle yritykselle tai tuottajaryhmälle tai -organisaatiolle, jonka jäsen kyseinen yritys on.

Jos tuki maksetaan tuottajaryhmälle tai -organisaatiolle, tuen määrä ei saa ylittää määrää, joka kyseiselle yritykselle olisi voitu myöntää.

4. Tiettyyn luonnonmullistukseen liittyvät tukijärjestelmät on perustettava kolmen vuoden kuluessa luonnonmullistuksen esiintymispäivästä.

Tuki on maksettava neljän vuoden kuluessa kyseisestä päivästä.

5. Tukikelpoisia kustannuksia ovat luonnonmullistuksen suorana seurauksena aiheutuneet vahingot, jotka joko viranomainen, tuen myöntävän viranomaisen hyväksymä riippumaton asiantuntija tai vakuutusyhtiö on arvioinut.

Tällaisia vahinkoja voivat olla esimerkiksi seuraavat:

- a) rakennusten, laitteiden, koneiden, varastojen ja tuotantovälineiden kaltaisen omaisuuden kärsimät aineelliset vahingot;
- b) tulonmenetykset, jotka ovat aiheutuneet maataloustuotannon tuhoutumisesta ja tuotantovälineiden tuhoutumisesta kokonaan tai osittain.

Vahinko on laskettava erikseen kullekin yksittäiselle tuensaajalle.

6. Aineellisten vahinkojen laskennan on perustuttava korjauskustannuksiin tai kyseisen omaisuuserän taloudelliseen arvoon ennen luonnonmullistusta. Vahingon arvo ei saa ylittää korjauskustannuksia tai katastrofin aiheuttaneen tapahtuman aiheuttamaa markkina-arvon laskua, toisin sanoen omaisuudella välittömästi ennen tapahtumaa olleen arvon ja välittömästi sen jälkeen olevan arvon välistä eroa.

7. Tulonmenetys lasketaan seuraavasti:

a) sinä vuonna, jona luonnonmullistus esiintyi, tai kunakin seuraavana vuonna, johon tuotantovälineiden osittainen tai täydellinen tuhoutuminen vaikuttaa, tuotettujen maataloustuotteiden määrä kerrottuna kyseisen vuoden aikana saadulla keskimääräisellä myyntihinnalla

vähennetään

b) maataloustuotteiden keskimääräisestä vuosituotannosta, joka on tuotettu kolmen vuoden ajanjaksolla ennen luonnonmullistusta, tai luonnonmullistusta edeltävään viisivuotiskauteen perustuvan kolmen vuoden keskimääräisestä tuotannosta, lukuun ottamatta korkeinta ja alinta määrää, kumpikin kerrottuna saadulla keskimääräisellä myyntihinnalla.

Kyseiseen määrään voidaan lisätä muut kustannukset, jotka ovat aiheutuneet tuensaajalle luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen vuoksi.

Määrästä on vähennettävä mahdolliset kustannukset, jotka eivät ole aiheutuneet luonnonmullistuksesta.

Tuensaajan vuotuisen maataloustuotannon laskennassa voidaan käyttää indeksejä edellyttäen, että käytetyn laskentamenetelmän avulla voidaan määrittää tuensaajan kunakin vuonna kärsimät todelliset tappiot.

8. Tuki ja muut maksut, joita on saatu vahingon korvaamiseksi, mukaan lukien vakuutus sopimusten perusteella saadut maksut, saavat olla enintään 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

4 JAKSO

Maa- ja metsätalouden tutkimus- ja kehitystyöhön tarkoitettu tuki

31 artikla

Maa- ja metsätalouden tutkimus- ja kehitystyöhön tarkoitettu tuki

1. Maa- ja metsätalouden tutkimus- ja kehitystyöhön tarkoitettu tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tämän artiklan 2–7 kohdassa ja I luvussa vahvistetut edellytykset.

2. Tuetun hankkeen on oltava kyseisen maa- tai metsätalouden tai maa- tai metsätalouden alasektorin kaikkien yritysten edun mukainen.

3. Ennen tuetun hankkeen aloituspäivää internetissä on julkaistava seuraavat tiedot:

a) tieto siitä, että tuettu hanke on tarkoitus toteuttaa;

b) tuetun hankkeen tavoitteet;

c) tuetun hankkeen tulosten ennakoitu julkaisupäivä;

d) tuetun hankkeen tulosten ennakoitu julkaisupaikka internetissä;

e) tieto siitä, että tuetun hankkeen tulokset ovat kyseisen maa- tai metsätalouden tai asianomaisen alasektorin kaikkien yritysten saatavilla ilmaiseksi.

4. Tuetun hankkeen tulosten on oltava saatavilla internetissä tuetun hankkeen päättymispäivästä alkaen tai siitä päivästä alkaen, jona kyseisiä tuloksia koskevia tietoja annetaan tietyn organisaation jäsenille, riippuen siitä, kumpi tapahtuu aikaisemmin. Tulosten on oltava saatavilla internetissä vähintään viiden vuoden ajan tuetun hankkeen päättymispäivästä alkaen.

5. Tuki myönnetään suoraan tutkimus- ja tiedonlevittämisorganisaatiolle.

Tukeen ei saa liittyä maataloustuotteiden hintaan perustuvaa tukea maatalousalalla toimiville yrityksille.

6. Seuraavat kustannukset ovat tukikelpoisia:
 - a) seuraaviin liittyvät henkilöstökustannukset: tutkijat, teknikot ja muu tutkimustoimintaa avustava henkilöstö siltä osin kuin henkilöstö toimii hankkeen parissa;
 - b) välineiden ja laitteiden kustannukset siltä osin kuin ja siltä ajalta kun niitä on käytetty hankkeessa. Jos tällaisia välineitä ja laitteita ei käytetä hankkeen tarpeisiin koko niiden käyttöikää, tukikelpoisiksi katsotaan ainoastaan poistokustannukset, jotka vastaavat hankkeen kestoa laskettuna yleisesti hyväksytyjen kirjanpitoperiaatteiden mukaan;
 - c) rakennusten ja maa-alueiden kustannukset siltä osin kuin ja siltä ajalta kun niitä on käytetty hankkeessa. Rakennusten osalta tukikelpoisiksi katsotaan ainoastaan poistokustannukset, jotka vastaavat hankkeen kestoa laskettuna yleisesti hyväksytyjen kirjanpitoperiaatteiden mukaan. Maa-alueiden osalta tukikelpoisiksi katsotaan liiketaloudellisin ehdoin toteutetun luovutuksen kustannukset tai toteutuneet pääomakustannukset;
 - d) ulkopuolisista lähteistä markkinaehdoin ostetun tai käyttöluvalla hankitun sopimukseen perustuvan tutkimuksen, tietämyksen ja patenttien kustannukset sekä konsultoinnin ja vastaavien palveluiden kustannukset, kun niitä on käytetty yksinomaan hanketta varten;
 - e) muut yleiskustannukset ja toimintakustannukset, mukaan lukien suoraan hankkeesta aiheutuvat materiaalien, tarvikkeiden ja vastaavien tuotteiden kustannukset.
7. Tuen enimmäisintensiteetti on 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

5 JAKSO

Metsätalouden tuki

32 artikla

Metsitykseen ja puustoisien maan muodostamiseen tarkoitettu tuki

1. Metsitykseen ja puustoisien maan muodostamiseen tarkoitettu julkisille ja yksityisille maankäyttäjille ja näiden yhteenliittymille maksettava tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tämän artiklan 2–16 kohdassa ja I luvussa vahvistetut edellytykset.
2. Tuen on täytettävä seuraavat edellytykset:
 - a) se on myönnettävä maaseudun kehittämisohjelman puiteissa asetuksen (EU) N:o 1305/2013 ja komission mainitun asetuksen nojalla hyväksymien delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten mukaisesti joko
 - i) maaseuturahaston osarahoittamana tukena; tai
 - ii) i alakohdassa tarkoitettun tuen kansallisena lisärahoituksena;
 - ja
 - b) sen on vastattava a alakohdassa tarkoitettuun maaseudun kehittämisohjelmaan sisältyvää perusteena olevaa maaseudun kehittämistoimenpidettä.
3. Tuen oikeusperustassa on täsmennettävä, ettei tukea saa ottaa käyttöön ennen kuin komissio on hyväksynyt asianomaisen maaseudun kehittämisohjelman.
4. Kun kyseessä on valtion omistaman maan metsitys, tukea saa myöntää vain, jos kyseistä maata käyttävä elin on yksityinen elin tai kunta.
5. Edellä 4 kohdassa tarkoitettuja metsänomistusta koskevia rajoituksia ei sovelleta trooppisiin tai subtrooppisiin metsiin eikä Azorien, Madeiran, Kanariansaarten, Egeanmeren pienten saarten eikä Ranskan merentakaisien departementtien puustosiin maihin.
6. Tukea myönnetään metsitykseen ja puustoisien maan muodostamiseen maatalousmaalla ja muulla kuin maatalousmaalla.

7. Metsitykseen ja puustoisien maan muodostamiseen tarkoitettua tukea voidaan myöntää perustamiskustannuksiin ja hehtaarikohtaisena vuosipalkkiona.

Metsitykseen ja puustoisien maan muodostamiseen tarkoitettua tukea voidaan myöntää investointitoimiin.

Julkisessa omistuksessa olevan maan metsitykseen tai nopeakasvuisiin puihin myönnettävää tukea voidaan myöntää ainoastaan perustamiskustannuksiin.

8. Investointitoimiin liittyvää metsitykseen ja puustoisien maan muodostamiseen tarkoitettua tukea voivat saada seuraavat tukikelpoiset kustannukset:

- a) kiinteän omaisuuden rakentaminen, hankkiminen, leasingvuokraus mukaan luettuna, tai kunnostaminen; maa on tukikelpoista ainoastaan, jos määrä on enintään 10 prosenttia kyseisen toimen tukikelpoisista kokonaiskustannuksista;
- b) koneiden ja laitteiden hankkiminen tai ostoleasing enintään omaisuuserän markkina-arvoon asti;
- c) a ja b alakohdassa tarkoitettuihin menoihin liittyvät yleiskulut, kuten arkkitehtien, insinöörien ja konsulttien palkkiot, ekologista ja taloudellista kestävyyttä koskevaan neuvontaan liittyvät palkkiot, mukaan lukien toteutettavuustutkimukset; toteutettavuustutkimusten kustannukset säilyvät tukikelpoisina silloinkin, kun niiden tulosten perusteella a ja b alakohdassa tarkoitettuja menoja ei aiheudu;
- d) tietokoneohjelmistojen hankkiminen tai kehittäminen ja patenttien, käyttöluoppien, tekijänoikeuksien ja tavaramerkkien hankkiminen;
- e) metsäsuunnitelmien tai vastaavan välineen laatimiskustannukset.

Käyttöpääomaa ei pidetä tukikelpoisena kustannuksena.

9. Investointitoimien on oltava unionin lainsäädännön ja asianomaisen jäsenvaltion ympäristönsuojelua koskevan kansallisen lainsäädännön mukaisia. Kun kyseessä ovat investointitoimet, joista on direktiivin 2011/92/EU mukaan tehtävä ympäristövaikutusten arviointi, tuen edellytyksenä on oltava, että tällainen arviointi on tehty ja että asianomaiselle investointihankkeelle on myönnetty lupa ennen yksittäisen tuen myöntämispäivää.

10. Seuraavat perustamiskustannukset voivat olla tukikelpoisia:

- a) istutusmateriaalista ja istutuksesta aiheutuvat kustannukset;
- b) istutuskustannukset ja istutukseen suoraan liittyvät kustannukset;
- c) muiden asiaan liittyvien toimien kustannukset, kuten taimien varastointi ja käsittely ennaltaehkäisy- ja suojaamistointien edellyttämien materiaalein;
- d) ensimmäisenä metsitysvuonna tarvittavan uudelleenistutuksen kustannukset.

11. Hehtaarikohtainen vuosipalkkio on tarkoitettu kattamaan menetettyyn maataloustuloon ja ylläpitoon liittyviä kustannuksia, mukaan lukien esi- ja jälkiraivaukset, ja sitä maksetaan enintään 12 vuoden ajan tuen myöntämispäivämäärästä.

12. Tukea ei voida myöntää seuraavien puiden istutukseen:

- a) lyhytkiertoinen energiapuu;
- b) joulukuuset; tai
- c) energiantuotantoon tarkoitettut nopeakasvuiset puut.

13. Istutettujen lajien on vastattava kyseisen alueen ympäristö- ja ilmasto-olosuhteita sekä noudatettava ympäristöä koskevia vähimmäisvaatimuksia.
14. Alueilla, joilla ankarat maaperä- ja ilmasto-olosuhteet vaikeuttavat metsitystä, tukea voidaan myöntää monivuotisten puumaisten lajien, kuten paikallisiin olosuhteisiin soveltuvien pensaiden, istutukseen.
15. Tiettyä, jäsenvaltioiden maaseudun kehittämisohjelmissa määrittelämä kokoa suurempien tuensaajien osalta tuen saamisen edellytyksenä on sellaiseen metsäsuunnitelmaan tai vastaavaan välineeseen perustuvien asiaankuuluvien tietojen esittäminen, joka noudattaa metsien kestävä hoitoa ja käyttöä sellaisena kuin se määriteltiin vuonna 1993 pidetyssä Euroopan metsien suojelun toisessa ministerikokouksessa.
16. Tuen enimmäisintensiteetti on 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

33 artikla

Peltometsätalousjärjestelmien tuki

1. Yksityisille maankäyttäjille, kunnille ja näiden yhteenliittymille maksettava peltometsätalousjärjestelmien tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tämän artiklan 2–11 kohdassa ja I luvussa vahvistetut edellytykset.
2. Tuen on täytettävä seuraavat edellytykset:
 - a) se on myönnettävä maaseudun kehittämisohjelman puitteissa asetuksen (EU) N:o 1305/2013 ja komission mainitun asetuksen nojalla hyväksymien delegeoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten mukaisesti joko
 - i) maaseuturahaston osarahoittamana tukena; tai
 - ii) i alakohdassa tarkoitetun tuen kansallisena lisärahoituksena;
 - ja
 - b) sen on vastattava a alakohdassa tarkoitettuun maaseudun kehittämisohjelmaan sisältyvää perusteena olevaa maaseudun kehittämistoimenpidettä.
3. Tuen oikeusperustassa on täsmennettävä, ettei tukea saa ottaa käyttöön ennen kuin komissio on hyväksynyt asianomaisen maaseudun kehittämisohjelman.
4. Peltometsätalousjärjestelmien tukea voidaan myöntää perustamiskustannuksiin ja hehtaarikohtaiseen vuosipalkkioon.

Peltometsätalousjärjestelmien tukea voidaan myöntää investointitoimiin.

5. Investointitoimiin liittyvää peltometsätalousjärjestelmien tukea voi saada seuraaviin tukikelpoisiin kustannuksiin:
 - a) kiinteän omaisuuden rakentaminen, hankkiminen, leasingvuokraus mukaan luettuna, tai kunnostaminen; maa on tukikelpoista ainoastaan, jos määrä on enintään 10 prosenttia kyseisen toimen tukikelpoisista kokonaiskustannuksista;
 - b) koneiden ja laitteiden hankkiminen tai ostoleasing enintään omaisuuserän markkina-arvoon asti;
 - c) a ja b alakohdassa tarkoitettuihin menoihin liittyvät yleiskulut, kuten arkkitehtien, insinöörien ja konsulttien palkkiot, ekologista ja taloudellista kestävyyttä koskevaan neuvontaan liittyvät palkkiot, mukaan lukien toteutettavuustutkimukset; toteutettavuustutkimusten kustannukset säilyvät tukikelpoisina silloinkin, kun niiden tulosten perusteella a ja b alakohdassa tarkoitettuja menoja ei aiheudu;
 - d) tietokoneohjelmistojen hankkiminen tai kehittäminen ja patenttien, käyttöilupien, tekijänoikeuksien ja tavaramerkkien hankkiminen;
 - e) metsäsuunnitelmien tai vastaavan välineen laatimiskustannukset.

Käyttöpääomaa ei pidetä tukikelpoisena kustannuksena.

6. Investointitoimien on oltava unionin lainsäädännön ja asianomaisen jäsenvaltion ympäristönsuojelua koskevan kansallisen lainsäädännön mukaisia. Kun kyseessä ovat investointitoimet, joista on direktiivin 2011/92/EU mukaan tehtävä ympäristövaikutusten arviointi, tuen edellytyksenä on oltava, että tällainen arviointi on tehty ja että asianomaiselle investointihankkeelle on myönnetty lupa ennen yksittäisen tuen myöntämispäivää.

7. Seuraavat perustamiskustannukset voivat olla tukikelpoisia:

- a) kustannukset, jotka liittyvät peltometsätalousjärjestelmän perustamiseen puita istuttamalla, mukaan lukien kustannukset, jotka aiheutuvat istutusmateriaalista, istutuksesta sekä taimien varastoinnista ja käsittelystä ennaltaehkäisy- ja suojaamistoimien edellyttämin materiaalein;
- b) kustannukset, jotka liittyvät peltometsätalousjärjestelmän perustamiseen olemassa olevaa metsää tai muuta puustoista maata muuntamalla, mukaan lukien puiden hakkuu-, harvennus- ja karsintakustannukset sekä kustannukset, jotka liittyvät suojaamiseen laiduntavilta eläimiltä;
- c) muut suoraan peltometsätalousjärjestelmän perustamiseen liittyvät kustannukset, kuten toteutettavuustutkimuksiin, perustamissuunnitelmaan, maaperätutkimukseen sekä maaperän valmisteluun ja suojaamiseen liittyvät kustannukset;
- d) metsälaiduntalouden eli laiduntamisen kastelu- ja suojalaitteiden kustannukset;
- e) peltometsätalousjärjestelmän perustamiseen liittyvien tarpeellisten käsittelyjen kustannukset, mukaan lukien kastelu ja tyvestys;
- f) uudelleenistutuksen kustannukset ensimmäisen peltometsätalousjärjestelmän perustamista seuraavan vuoden aikana.

8. Hehtaarikohtainen vuosipalkkio on tarkoitettu kattamaan peltometsätalousjärjestelmän ylläpitokustannuksia, ja sitä maksetaan enintään 5 vuoden ajan tuen myöntämispäivämäärästä.

Tukikelpoiset ylläpitokustannukset voivat liittyä perustettuihin puukaistoihin, kitkemiseen, karsimiseen ja harventamiseen sekä suojoitimiin ja investointeihin (esimerkiksi aidat tai yksittäiset suojoitukset).

9. Jäsenvaltioiden on määritettävä hehtaarille istutettava puiden enimmäismäärä ottaen huomioon

- a) paikalliset maaperä-, ilmasto- ja ympäristöolosuhteet;
- b) puulajit; ja
- c) tarpeen varmistaa maan kestävä maatalouskäyttö.

10. Tiettyä, jäsenvaltioiden määrittelemää kokoa suurempien tuensaajien osalta tuen saamisen edellytyksenä on sellaiseen metsäsuunnitelmaan tai vastaavaan välineeseen perustuvien asiaankuuluvien tietojen esittäminen, joka noudattaa metsien kestävää hoitoa ja käyttöä sellaisena kuin se määriteltiin vuonna 1993 pidetyssä Euroopan metsien suojelun toisessa ministerikokouksessa.

11. Tuki-intensiteetti saa olla enintään

- a) 80 prosenttia investointitoimien tukikelpoisista kustannuksista sekä 5 ja 7 kohdassa tarkoitetuista perustamiskustannuksista; ja
- b) 100 prosenttia 8 kohdassa tarkoitettusta vuosipalkkiosta.

34 artikla

Metsäpaloista, luonnonmullistuksista, luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevista epäsuotuisista sääoloista, muista epäsuotuisista sääoloista, kasvintuhoojista ja muista katastrofeista metsille aiheutuvien vahinkojen ennaltaehkäisyyn ja korjaamiseen tarkoitettu tuki

1. Asetuksen (EU) N:o 1305/2013 24 artiklan mukainen metsäpaloista, luonnonmullistuksista, luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevista epäsuotuisista sääoloista, muista epäsuotuisista sääoloista, kasvintuhoojista, muista katastrofeista ja ilmastonmuutokseen liittyvistä ilmiöistä metsille aiheutuvien vahinkojen ennaltaehkäisyyn ja korjaamiseen tarkoitettu yksityisille ja julkisille metsän haltijoille, muille yksityisoikeudellisille ja julkisille elimille sekä näiden yhteenliittymille maksettava tuki on perussopimuksen 107 artiklan 2 kohdan b alakohdan tai tapauksen mukaan perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tämän artiklan 2–12 kohdassa ja I luvussa vahvistetut edellytykset.

2. Tuen on täytettävä seuraavat edellytykset:
- a) se on myönnettävä maaseudun kehittämisohjelman puiteissa asetuksen (EU) N:o 1305/2013 ja komission mainitun asetuksen nojalla hyväksymien delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten mukaisesti joko
 - i) maaseuturahaston osarahoittamana tukena; tai
 - ii) i alakohdassa tarkoitetun tuen kansallisena lisärahoituksena;
 - ja
 - b) sen on vastattava a alakohdassa tarkoitettuun maaseudun kehittämisohjelmaan sisältyvää perusteena olevaa maaseudun kehittämistoimenpidetä.
3. Tuen oikeusperustassa on täsmennettävä, ettei tukea saa ottaa käyttöön ennen kuin komissio on hyväksynyt asianomaisen maaseudun kehittämisohjelman.
4. Tukea metsäpalojen ennalta ehkäisemiseksi myönnetään ainoastaan metsäalueille, jotka on luokiteltu asianomaisen jäsenvaltion metsänsuojelusuunnitelmissa keskisuuren tai suuren metsäpaloriskin alueiksi.
5. Tukea voi saada seuraaviin tukikelpoisiin kustannuksiin:
- a) suojaavan infrastruktuurin perustaminen;
 - b) tulipalojen ja muiden luonnononnettomuuksien ennalta ehkäisemiseksi paikallisesti toteutettavat pienimuotoiset toimet, laiduntavat eläimet mukaan luettuina;
 - c) metsäpalojen, tuholaisien ja tautien valvontamahdollisuuksien ja tietoliikennelaitteiden käyttöönotto ja parantaminen;
 - d) metsäpalojen, luonnonmullistusten, luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen, muiden epäsuotuisien sääolojen, kasvintuhoojien, muiden katastrofien ja ilmastonmuutokseen liittyvien ilmiöiden vahingoittamien metsätalouden tuotantomahdollisuuksien palauttaminen.
6. Tuki voi palonkatkaisulinjojen osalta kattaa myös hoitokustannuksia.
7. Tukea ei saa myöntää maatalouteen liittyvään toimintaan alueilla, joilla sovelletaan maatalouden ympäristösitoumuksia.
8. Jos kyseessä on 5 kohdan d alakohdassa tarkoitettu metsätalouden tuotantomahdollisuuksien palauttaminen, kyseisen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten on tuen myöntämiseksi virallisesti todettava
- a) metsäpalon, luonnonmullistuksen, luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen, muiden epäsuotuisien sääolojen, kasvintuhoojan, muun katastrofin tai ilmastonmuutokseen liittyvän ilmiön esiintyminen; ja
 - b) se, että tämän kohdan a alakohdan mukainen tapahtuma, mukaan lukien direktiivin 2000/29/EY mukaisesti kasvitautien hävittämiseksi tai leviämisen estämiseksi toteutetut toimenpiteet, ovat tuhonneet vähintään 20 prosenttia asianomaisista metsätalouden tuotantomahdollisuuksista.
9. Kun kyseessä on kasvintuhoojien metsälle aiheuttamien vahinkojen ennaltaehkäisyyn tarkoitettu tuki, kasvintuhoojan esiintymisriskin tueksi on esitettävä tieteellistä näyttöä ja tieteellisten julkisten organisaatioiden on tunnustettava riski.
- Asianomaisen jäsenvaltion maaseudun kehittämisohjelmaan on liitettävä luettelo haitallisten organismien lajeista, jotka voivat aiheuttaa tuholaisvahingon.
10. Tuettujen toimien tai hankkeiden on oltava jäsenvaltion laatiman metsänsuojelusuunnitelman mukaisia.

Tiettyä, jäsenvaltioiden määrittelemää kokoa suurempien tuensaajien osalta tuen saamisen edellytyksenä on sellaiseen metsäsuunnitelmaan tai vastaavaan välineeseen perustuvien asiaankuuluvien tietojen esittäminen, joka noudattaa metsien kestävää hoitoa ja käyttöä sellaisena kuin se määriteltiin vuonna 1993 pidetyssä Euroopan metsien suojelun toisessa ministerikokouksessa ja jossa ennalta ehkäisevien toimien tavoitteet esitetään yksityiskohtaisesti.

Tukikelpoisina kustannuksia voidaan pitää muita metsätalouden erityispiirteisiin liittyviä kustannuksia kuin 5 kohdassa tarkoitettuja.

11. Tukea ei saa myöntää tulipaloista, luonnonmullistuksista, luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevista epäsuotuisista sääoloista, muista epäsuotuisista sääoloista, kasvintuhoojista ja muista katastrofeista aiheutuvien tulonmenetysten korvaamiseen.

12. Tuen enimmäisintensiteetti on 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

Edellä 5 kohdan d alakohdassa tarkoitettuihin tukikelpoisiin kustannuksiin myönnetty tuki ja muut tuensaajan samoihin tukikelpoisiin kustannuksiin saamat maksut, mukaan lukien muiden kansallisen tai unionin toimenpiteiden tai vakuutus-sopimusten perusteella saadut maksut, saavat olla enintään 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

35 artikla

Tuki investointeihin, joilla parannetaan metsäekosysteemien häiriönsietokykyä ja ympäristöarvoa

1. Tuki investointeihin, joilla parannetaan metsäekosysteemien häiriönsietokykyä ja ympäristöarvoa ja jota myönnetään luonnollisille henkilöille, yksityisille ja julkisille metsän haltijoille, yksityisoikeudellisille ja julkisille elimille ja näiden yhteenliittymille, on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tämän artiklan 2–8 kohdassa ja I luvussa vahvistetut edellytykset.

2. Tuen on täytettävä seuraavat edellytykset:

a) se on myönnettävä maaseudun kehittämisohjelman puitteissa asetuksen (EU) N:o 1305/2013 ja komission mainitun asetuksen nojalla hyväksymien delegeoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten mukaisesti joko

i) maaseuturahaston osarahoittamana tukena; tai

ii) i alakohdassa tarkoitettun tuen kansallisena lisärahoituksena;

ja

b) sen on vastattava a alakohdassa tarkoitettuun maaseudun kehittämisohjelmaan sisältyvää perusteena olevaa maaseudun kehittämistoimenpidettä.

3. Tuen oikeusperustassa on täsmennettävä, ettei tukea saa ottaa käyttöön ennen kuin komissio on hyväksynyt asianomaisen maaseudun kehittämisohjelman.

4. Investoinnit on kohdennettava ympäristötavoitteisiin liittyvien sitoumusten toteuttamiseen tai ekosysteemipalvelujen tarjoamiseen tai toimiin, joilla lisätään kyseisen alueen metsän ja puustoisien maan yleishyödyllistä arvoa tai parannetaan ekosysteemien potentiaalia ilmastonmuutoksen hillitsemiseen, ottaen huomioon myös pitkällä aikavälillä saatava taloudellinen hyöty.

5. Investoinnin on oltava unionin lainsäädännön ja asianomaisen jäsenvaltion ympäristönsuojelua koskevan kansallisen lainsäädännön mukainen. Kun kyseessä on investointi, josta on direktiivin 2011/92/EU mukaan tehtävä ympäristövaikutusten arviointi, tuen edellytyksenä on oltava, että tällainen arviointi on tehty ja että asianomaiselle investointihankkeelle on myönnetty lupa ennen yksittäisen tuen myöntämispäivää.

6. Tukea voi saada seuraaviin tukikelpoisiin kustannuksiin:

a) kiinteän omaisuuden rakentaminen, hankkiminen, leasingvuokraus mukaan luettuna, tai kunnostaminen; maa on tukikelpoista ainoastaan, jos määrä on enintään 10 prosenttia kyseisen toimen tukikelpoisista kokonaiskustannuksista;

b) koneiden ja laitteiden hankkiminen tai ostoleasing enintään omaisuuserän markkina-arvoon asti;

- c) a ja b alakohdassa tarkoitettuihin menoihin liittyvät yleiskulut, kuten arkkitehtien, insinöörien ja konsulttien palkkiot, ekologista ja taloudellista kestävyttä koskevaan neuvontaan liittyvät palkkiot, mukaan lukien toteutettavuustutkimukset; toteutettavuustutkimusten kustannukset säilyvät tukikelpoisina silloinkin, kun niiden tulosten perusteella a ja b alakohdassa tarkoitettuja menoja ei aiheudu;
- d) tietokoneohjelmistojen hankkiminen tai kehittäminen tai patenttien, käyttöilupien, tekijänoikeuksien ja tavaramerkkien hankkiminen.
- e) metsäsuunnitelmien tai vastaavan välineen laatimiskustannukset.
7. Muut kuin 6 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin leasing sopimukseen liittyvät kustannukset, kuten vuokranantajan kate, korkojen jälleenerahoituskulut, yleiskulut ja vakuutusmaksut, eivät ole tukikelpoisia.

Käyttöpääomaa ei pidetä tukikelpoisena kustannuksena.

8. Tuen enimmäisintensiteetti on 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

36 artikla

Natura 2000 -metsäalueisiin liittyviin haittoihin tarkoitettu tuki

1. Direktiivin 92/43/EY 3 artiklassa ja direktiivin 2009/147/EY 3 artiklassa määriteltyihin Natura 2000 -- metsäalueisiin liittyviin haittoihin tarkoitettu tuki, jota myönnetään yksityisille metsän haltijoille ja niiden yhteenliittymille, on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuva ja vapautettu perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tämän artiklan 2–6 kohdassa ja I luvussa vahvistetut edellytykset.
2. Tuen on täytettävä seuraavat edellytykset:
- a) se on myönnettävä maaseudun kehittämisohjelman puitteissa asetuksen (EU) N:o 1305/2013 ja komission mainitun asetuksen nojalla hyväksymien delegeoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten mukaisesti joko
- i) maaseuturahaston osarahoittamana tukena; tai
- ii) i alakohdassa tarkoitettuna tuen kansallisena lisärahoituksena;
- ja
- b) sen on vastattava a alakohdassa tarkoitettuun maaseudun kehittämisohjelmaan sisältyvää perusteena olevaa maaseudun kehittämistoimenpidettä.
3. Tuen oikeusperustassa on täsmennettävä, ettei tukea saa ottaa käyttöön ennen kuin komissio on hyväksynyt asianomaisen maaseudun kehittämisohjelman.
4. Tukea myönnetään vuosittain hehtaarilta metsää, ja sen tarkoituksena on korvata tuensaajille aiheutuneet lisäkustannukset ja tulonmenetykset, jotka johtuvat direktiivien 92/43/EY ja 2009/147/EY täytäntöönpanoon liittyvistä, tämän artiklan 5 kohdassa tarkoitetuilla metsäalueilla esiintyvistä haitoista.
5. Tukea voivat saada seuraavat metsäalueet:
- a) direktiivin 92/43/EY 3 artiklan ja direktiivin 2009/147/EY 3 artiklan mukaiset Natura 2000 -metsäalueet;
- b) maisemapiirteet, jotka myötävaikuttavat direktiivin 92/43/EY 10 artiklan täytäntöönpanoon; näiden alueiden osuus ei saa ylittää viittä prosenttia asianomaisen maaseudun kehittämisohjelman maantieteellisen soveltamisalan kattamaan Natura 2000 -verkkoon sisältyvistä alueista.

6. Tuki saa olla enintään 500 euroa hehtaaria kohti vuodessa aluksi enintään viiden vuoden ajan ja 200 euroa hehtaaria kohti vuodessa sen jälkeen.

Näitä määriä voidaan poikkeustapauksissa korottaa ottaen huomioon maaseudun kehittämissohjelmissa perusteltavat erityisolosuhteet.

Jäsenvaltioiden on vähennettävä tuesta tarvittava määrä, jotta vältetään asetuksen (EU) N:o 1307/2013 29 artiklassa tarkoitettujen käytänteiden kaksinkertainen rahoitus.

37 artikla

Metsätalouden ympäristö- ja ilmastopalvelut ja metsien suojele

1. Metsätalouden ympäristö- ja ilmastopalveluihin ja metsien suojeleluun tarkoitettu tuki, jota myönnetään yksityisille tai julkisille metsän haltijoille, yksityisoikeudellisille ja julkisille elimille ja näiden yhteenliittymille, on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tämän artiklan 2–9 kohdassa ja I luvussa vahvistetut edellytykset.

2. Tuen on täytettävä seuraavat edellytykset:

a) se on myönnettävä maaseudun kehittämissohjelman puitteissa asetuksen (EU) N:o 1305/2013 ja komission mainitun asetuksen nojalla hyväksymien delegeoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten mukaisesti joko

i) maaseuturahaston osarahoittamana tukena; tai

ii) i alakohdassa tarkoitetun tuen kansallisena lisärahoituksena;

ja

b) sen on vastattava a alakohdassa tarkoitettuun maaseudun kehittämissohjelmaan sisältyvää perusteena olevaa maaseudun kehittämistoimenpidettä.

3. Tuen oikeusperustassa on täsmennettävä, ettei tukea saa ottaa käyttöön ennen kuin komissio on hyväksynyt asianomaisen maaseudun kehittämissohjelman.

4. Kun kyseessä ovat metsätalouden ympäristö- ja ilmastopalvelut ja metsien suojelelu valtion omistamalla maalla, tukea saa myöntää vain, jos kyseistä maata käyttävä elin on yksityinen elin tai kunta.

5. Tiettyä, jäsenvaltioiden määrittelemää kokoa suurempien metsätilojen osalta tuen saamisen edellytyksenä on sellaiseen metsäsuunnitelmaan tai vastaavaan välineeseen perustuvien asiaankuuluvien tietojen esittäminen, joka noudattaa metsien kestävää hoitoa ja käyttöä sellaisena kuin se määriteltiin vuonna 1993 pidetyssä Euroopan metsien suojeleluun toisessa ministerikokouksessa.

6. Tuki myönnetään hehtaarilta metsämaata.

7. Tukea voivat saada ainoastaan sitoumukset, jotka ylittävät kansallisessa metsätalouksissa tai muussa asiaa koskevassa kansallisessa tai unionin lainsäädännössä vahvistetut pakolliset vaatimukset. Pakolliset kansalliset vaatimukset olisi eriteltävä selvästi.

Sitoumukset on tehtävä 5–7 vuoden ajaksi. Jäsenvaltiot voivat kuitenkin tarvittaessa ja asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa määritellä tietyntyyppisille sitoumuksille pidemmän kestoajan.

8. Tuella on katettava 7 kohdassa tarkoitetuista sitoumuksista tuensaajille aiheutuvat lisäkustannukset ja tulonmenetykset kokonaan tai osittain.

Tarvittaessa tuki voi kattaa myös transaktiokustannukset enintään 20 prosenttiin asti tuen arvosta.

Asianmukaisesti perustelluissa tapauksissa, kun toimet koskevat ympäristönsuojelua, tuki voidaan myöntää kiinteämääräisenä tai kertaluonteisena maksuna yksikköä kohti sitoumuksista, jotka koskevat puiden ja metsien kaupallisesta käytöstä luopumista, ja se lasketaan koituneiden lisäkustannusten ja tulonmenetysten perusteella.

9. Tuki saa olla enintään 200 euroa hehtaarilta vuodessa.

Kyseistä enimmäismäärää voidaan poikkeustapauksissa korottaa ottaen huomioon maaseudun kehittämissuunnitelmissa perusteltavat erityisolosuhteet.

38 artikla

Tietämyksen siirtoa ja tiedotusta koskeviin toimiin metsätalouseläällä tarkoitettu tuki

1. Tietämyksen siirtoa ja tiedotusta koskeviin toimiin metsätalouseläällä yrityksille maksettava tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tämän artiklan 2–6 kohdassa ja I luvussa vahvistetut edellytykset.

2. Tukea voi saada ammatillista koulutusta ja taitojen hankkimista (mukaan lukien koulutuskurssit, työpajat ja valmennus) koskeviin toimiin, esittelytoimintaan ja tiedotustoimiin.

Tuki voi kattaa myös lyhytaikaisen metsänhoitoa koskevan vaihdon ja metsävierailut.

Esittelytoimintaan myönnettävää tukea voi saada asianomaisiin investointikustannuksiin.

3. Tukea voi saada seuraaviin tukikelpoisiin kustannuksiin:

a) tietämyksen siirtoa tai tiedotusta koskevan toimen järjestämisestä ja toteuttamisesta aiheutuvat kustannukset;

b) jos kyseessä ovat investointeihin liittyvät esittelyhankkeet:

i) kiinteän omaisuuden rakentaminen, hankkiminen, leasingvuokraus mukaan luettuna, tai kunnostaminen; maa on tukikelpoista ainoastaan, jos määrä on enintään 10 prosenttia kyseisen toimen tukikelpoisista kokonaiskustannuksista;

ii) koneiden ja laitteiden hankkiminen tai ostoleasing enintään omaisuuserän markkina-arvoon asti;

iii) i ja ii alakohdassa tarkoitettuihin menoihin liittyvät yleiskulut, kuten arkkitehtien, insinöörien ja konsulttien palkkiot, ekologista ja taloudellista kestävyttä koskevaan neuvontaan liittyvät palkkiot, mukaan lukien toteutettavuustutkimukset; toteutettavuustutkimusten kustannukset säilyvät tukikelpoisina silloinkin, kun niiden tulosten perusteella i ja ii alakohdassa tarkoitettuja menoja ei aiheudu;

iv) tietokoneohjelmistojen hankkiminen tai kehittäminen ja patenttien, käyttöluoppien, tekijänoikeuksien ja tavaramerkkien hankkiminen;

c) osallistujien matka- ja majoituskulut sekä päivärahat.

4. Edellä 3 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuun tukeen ei saa liittyä suoria maksuja edunsaajille. Kyseinen tuki on maksettava tietämyksen siirtoa ja tiedotusta koskevien toimien tarjoajalle.

5. Tietämyksen siirtoa ja tiedotusta koskevia toimia tarjoavilla yksiköillä on oltava asianmukaiset valmiudet eli pätevä henkilöstö, ja henkilöstölle on tarjottava säännöllisesti koulutusta kyseisten tehtävien hoitamiseen.

6. Tuen enimmäisintensiteetti on 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

39 artikla

Neuvontapalveluihin metsätalouseläällä tarkoitettu tuki

1. Neuvontapalveluihin tarkoitettu metsän haltijoiden ja muiden maankäyttäjien hyväksi myönnettävä tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tämän artiklan 2–7 kohdassa ja I luvussa vahvistetut edellytykset.

2. Tuella autetaan metsän haltijoita ja muita maankäyttäjiä hyödyntämään neuvontapalveluja tilansa, yrityksensä tai investointinsa taloudellisen ja ympäristötehokkuuden parantamisessa sekä niiden ilmastoystävällisyyden ja ilmastonmuutoksen kestävyysparantamisessa.

3. Neuvonnan on katettava vähintään direktiivien 92/43/ETY, 2000/60/EY ja 2009/147/EY täytäntöönpanoon liittyvät seikat.

Neuvonnassa voidaan myös käsitellä metsätilojen taloudelliseen tilanteeseen ja ympäristötehokkuuteen liittyviä seikkoja.

4. Tukeen ei saa liittyä suoria maksuja edunsaajille. Tuki on maksettava neuvontapalvelujen tarjoajalle.

Neuvontapalvelujen tarjoajalla on oltava tarkoituksenmukaiset resurssit eli säännöllisesti koulutettavaa ja pätevää henkilöstöä sekä neuvontakokemusta, ja sen neuvontatoiminnan on oltava luotettavaa niillä aloilla, joilla se antaa neuvontaa.

5. Neuvoja antaessaan neuvontapalvelujen tarjoajan on noudatettava asetuksen (EU) N:o 1306/2013 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja salassapitovelvollisuuksia.

6. Perustelluissa ja asianmukaisissa tapauksissa neuvontaa voidaan antaa osittain ryhmissä ottaen samalla huomioon neuvontapalvelujen yksittäisten käyttäjien tilanne.

7. Tuki saa olla enintään 1 500 euroa annettua neuvontaa kohti.

40 artikla

Metsätalouden kehittämiseen, uudenaikaistamiseen ja mukauttamiseen liittyvään infrastruktuuriin tehtäviin investointeihin tarkoitettu tuki

1. Metsätalouden kehittämiseen, uudenaikaistamiseen tai mukauttamiseen liittyvään infrastruktuuriin tehtäviin investointeihin tarkoitettu metsätalouden yrityksille myönnettävä tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tämän artiklan 2–9 kohdassa ja I luvussa vahvistetut edellytykset.

2. Tuen on täytettävä seuraavat edellytykset:

a) se on myönnettävä maaseudun kehittämisohjelman puitteissa asetuksen (EU) N:o 1305/2013 ja komission mainitun asetuksen nojalla hyväksymien delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten mukaisesti joko

i) maaseuturahaston osarahoittamana tukena; tai

ii) i alakohdassa tarkoitetun tuen kansallisen lisärahoituksen;

ja

b) sen on vastattava a alakohdassa tarkoitettuun maaseudun kehittämisohjelmaan sisältyvää perusteena olevaa maaseudun kehittämistoimenpidettä.

3. Tuen oikeusperustassa on täsmennettävä, ettei tukea saa ottaa käyttöön ennen kuin komissio on hyväksynyt asianomaisen maaseudun kehittämisohjelman.

4. Investoinnin on oltava unionin lainsäädännön ja asianomaisen jäsenvaltion ympäristönsuojelua koskevan kansallisen lainsäädännön mukainen. Kun kyseessä on investointi, josta on direktiivin 2011/92/EU mukaan tehtävä ympäristövaikutusten arviointi, tuen edellytyksenä on oltava, että tällainen arviointi on tehty ja että asianomaiselle investointihankkeelle on myönnetty lupa ennen yksittäisen tuen myöntämispäivää.

5. Tukea voi saada aineelliseen ja aineettomaan omaisuuteen tehtäviin investointeihin, jotka koskevat metsien kehittämiseen, uudenaikaistamiseen tai mukauttamiseen liittyvää infrastruktuuria, mukaan lukien seuraavat:

a) metsämaalle pääsy;

b) tilusjärjestelyt ja maanparannus;

c) energia- ja vesihuolto.

6. Tukea voi saada seuraaviin tukikelpoisiin kustannuksiin:

a) kiinteän omaisuuden rakentaminen, hankkiminen, leasingvuokraus mukaan luettuna, tai kunnostaminen; maa on tukikelpoista ainoastaan, jos määrä on enintään 10 prosenttia kyseisen toimen tukikelpoisista kokonaiskustannuksista;

b) koneiden ja laitteiden hankkiminen tai ostoleasing enintään omaisuuserän markkina-arvoon asti;

c) a ja b alakohdassa tarkoitettuihin menoihin liittyvät yleiskulut, kuten arkkitehtien, insinöörien ja konsulttien palkkiot, ekologista ja taloudellista kestävyttä koskevaan neuvontaan liittyvät palkkiot, mukaan lukien toteutettavuustutkimukset; toteutettavuustutkimusten kustannukset säilyvät tukikelpoisina silloinkin, kun niiden tulosten perusteella a ja b alakohdassa tarkoitettuja menoja ei aiheudu;

d) tietokoneohjelmistojen hankkiminen tai kehittäminen ja patenttien, käyttöilupien, tekijänoikeuksien ja tavaramerkkien hankkiminen;

e) metsäsuunnitelmien ja vastaavien välineiden laatimiskustannukset.

7. Muut kuin 6 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin leasing sopimukseen liittyvät kustannukset, kuten vuokranantajan kate, korkojen jälleerahoituskulut, yleiskulut ja vakuutusmaksut, eivät ole tukikelpoisia.

Käyttöpääomaa ei pidetä tukikelpoisena kustannuksena.

8. Kun kyseessä ovat ei-tuotannolliset investoinnit, investoinnit, joiden yksinomaisena tarkoituksena on metsien ympäristöarvon parantaminen, ja investoinnit jotka tehdään metsäteihin, joilla liikkuminen on ilmaista ja jotka palvelevat metsien monitoiminnallisuuteen liittyviä näkökohtia, tuen enimmäisintensiteetti on 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

9. Jos investoinneilla parannetaan metsien lyhyen tai pitkän aikavälin taloudellista potentiaalia, tuen enimmäisintensiteetti on

a) 75 prosenttia investoinnin tukikelpoisista kustannuksista syrjäisimmillä alueilla;

b) 75 prosenttia investoinnin tukikelpoisista kustannuksista Egeanmeren pienillä saarilla;

c) 50 prosenttia investointien tukikelpoisista kustannuksista vähemmän kehittyneillä alueilla ja kaikilla alueilla, joiden asukaskohtainen BKT 1 päivän tammikuuta 2007 ja 31 päivän joulukuuta 2013 välisellä ajanjaksolla oli alle 75 prosenttia EU-25:n kyseisen viitekauden keskiarvosta, mutta joiden asukaskohtainen BKT on yli 75 prosenttia EU-27:n keskiarvosta;

d) 40 prosenttia investoinnin tukikelpoisista kustannuksista muilla alueilla.

41 artikla

Metsätalouden tekniikoihin sekä metsätuotteiden jalostukseen, käyttöönottoon ja kaupan pitämiseen tehtäviin investointeihin tarkoitettu tuki

1. Metsätalouden tekniikoihin sekä metsätuotteiden jalostukseen, käyttöönottoon ja kaupan pitämiseen tehtäviin investointeihin tarkoitettu tuki, joka myönnetään yksityisille metsän haltijoille, kunnille ja näiden yhteenliittymille, on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tämän artiklan 2–11 kohdassa ja I luvussa vahvistetut edellytykset.

2. Tuen on täytettävä seuraavat edellytykset:

a) se on myönnettävä maaseudun kehittämisohjelman puiteissa asetuksen (EU) N:o 1305/2013 ja komission mainitun asetuksen nojalla hyväksymien delegeoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten mukaisesti joko

i) maaseuturahaston osarahoittamana tukena; tai

ii) i alakohdassa tarkoitettujen tuen kansallisena lisärahoituksena;

ja

- b) sen on vastattava a alakohdassa tarkoitettuun maaseudun kehittämisohjelmaan sisältyvää perusteena olevaa maaseudun kehittämistoimenpidettä.
3. Tuen oikeusperustassa on täsmennettävä, ettei tukea saa ottaa käyttöön ennen kuin komissio on hyväksynyt asianomaisen maaseudun kehittämisohjelman.
4. Investoinnin on oltava unionin lainsäädännön ja asianomaisen jäsenvaltion ympäristönsuojelua koskevan kansallisen lainsäädännön mukainen. Kun kyseessä on investointi, josta on direktiivin 2011/92/EU mukaan tehtävä ympäristövaikutusten arviointi, tuen edellytyksenä on oltava, että tällainen arviointi on tehty ja että asianomaiselle investointihankkeelle on myönnetty lupa ennen yksittäisen tuen myöntämispäivää.
5. Azorien, Madeiran, Kanariansaarten, Egeanmeren pienten saarten ja Ranskan merentakaisien departementtien alueilla tukea voidaan myöntää myös muille yrityksille kuin pk-yrityksille.
6. Tukea voi saada seuraaviin tukikelpoisiin kustannuksiin:
- a) kiinteän omaisuuden rakentaminen, hankkiminen, leasingvuokraus mukaan luettuna, tai kunnostaminen; maa on tukikelpoista ainoastaan, jos määrä on enintään 10 prosenttia kyseisen toimen tukikelpoisista kokonaiskustannuksista;
- b) koneiden ja laitteiden hankkiminen tai ostoleasing enintään omaisuuserän markkina-arvoon asti;
- c) a ja b alakohdassa tarkoitettuihin menoihin liittyvät yleiskulut, kuten arkkitehtien, insinöörien ja konsulttien palkkiot, ekologista ja taloudellista kestävyyttä koskevaan neuvontaan liittyvät palkkiot, mukaan lukien toteutettavuustutkimukset; toteutettavuustutkimusten kustannukset säilyvät tukikelpoisina silloinkin, kun niiden tulosten perusteella a ja b alakohdassa tarkoitettuja menoja ei aiheudu;
- d) tietokoneohjelmistojen hankkiminen tai kehittäminen ja patenttien, käyttöilupien, tekijänoikeuksien ja tavaramerkkien hankkiminen;
- e) metsäsuunnitelmien ja vastaavien laatimiskustannukset.
7. Muut kuin 6 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin leasing sopimukseen liittyvät kustannukset, kuten vuokranantajan kate, korkojen jälleenrahoituskulut, yleiskulut ja vakuutusmaksut, eivät ole tukikelpoisia.

Käyttöpääomaa ei pidetä tukikelpoisena kustannuksena.

8. Metsien taloudellisen arvon parantamiseen liittyvät investoinnit on perusteltava yhdellä tai useammalla tilalla odotettavissa olevilla metsän parannuksilla, ja niihin voi sisältyä investointeja maaperää ja luonnonvaroja säästäviin metsänkorjuuvälineisiin ja -käytäntöihin.
9. Investoinnit, jotka liittyvät puun käyttöön raaka-aineena tai energialähteenä, on rajoitettava teollista jalostusta edeltäviin työvaiheisiin.

Uusiutuvaan energiaan liittyvään infrastruktuuriin tehtävissä, energiaa kuluttavissa tai tuottavissa investoinneissa on noudatettava energiatehokkuutta koskevia vähimmäisstandardeja, jos tällaisia standardeja on kansallisella tasolla.

Investoinnit järjestelmiin, joiden päätarkoitus on sähköntuotanto biomassasta, eivät ole tukikelpoisia, jollei lämpöenergiaa käytetä tiettyä vähimmäisprosentti, jonka jäsenvaltio määrittelee.

Tuki bioenergiaa koskeviin investointihankkeisiin on rajoitettava sellaiseen bioenergiaan, joka on unionin lainsäädännössä, muun muassa direktiivin 2009/28/EY 17 artiklan 2–6 kohdassa säädettyjen sovellettavien kestävyyskriteerien mukaista.

10. Tiettyä, jäsenvaltioiden määrittelemää kokoa suurempien metsätilojen osalta tuen saamisen edellytyksenä on sellaisen metsäsuunnitelmaan tai vastaavaan välineeseen perustuvien asiaankuuluvien tietojen esittäminen, joka noudattaa metsien kestävää hoitoa ja käyttöä sellaisena kuin se määriteltiin vuonna 1993 pidetyssä Euroopan metsien suojelun toisessa ministerikokouksessa.

11. Tuen enimmäisintensiteetti on
 - a) 75 prosenttia investoinnin tukikelpoisista kustannuksista syrjäisimmillä alueilla;
 - b) 75 prosenttia investoinnin tukikelpoisista kustannuksista Egeanmeren pienillä saarilla;
 - c) 50 prosenttia investointien tukikelpoisista kustannuksista vähemmän kehittyneillä alueilla ja kaikilla alueilla, joiden asukaskohtainen BKT 1 päivän tammikuuta 2007 ja 31 päivän joulukuuta 2013 välisellä ajanjaksolla oli alle 75 prosenttia EU-25:n kyseisen viitekauden keskiarvosta, mutta joiden asukaskohtainen BKT on yli 75 prosenttia EU-27:n keskiarvosta;
 - d) 40 prosenttia investoinnin tukikelpoisista kustannuksista muilla alueilla.

42 artikla

Metsätalouden geenivarojen säilyttäminen

1. Metsätalouden ympäristö- ja ilmastopalveluihin ja metsien suojeluun liittyvä, metsätalouden geenivarojen säilyttämiseen tarkoitettu julkisille tai yksityisille yksiköille myönnettävä tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tämän artiklan 2–6 kohdassa ja I luvussa vahvistetut edellytykset.
2. Tuen on täytettävä seuraavat edellytykset:
 - a) se on myönnettävä maaseudun kehittämisohjelman puiteissa asetuksen (EU) N:o 1305/2013 ja komission mainitun asetuksen nojalla hyväksymien delegeoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten mukaisesti joko
 - i) maaseuturahaston osarahoittamana tukena; tai
 - ii) i alakohdassa tarkoitetun tuen kansallisena lisärahoituksena;ja
 - b) sen on vastattava a alakohdassa tarkoitettuun maaseudun kehittämisohjelmaan sisältyvää perusteena olevaa maaseudun kehittämistoimenpidettä.
3. Tuen oikeusperustassa on täsmennettävä, ettei tukea saa ottaa käyttöön ennen kuin komissio on hyväksynyt asianomaisen maaseudun kehittämisohjelman.
4. Tässä artiklassa tarkoitetaan
 - a) ”*in situ* -säilyttämisellä” geenivarojen säilyttämistä ekosysteemeissä ja luontaisissa elinympäristöissä sekä lajien elinkyisten populaatioiden säilyttämistä ja elvyttämistä niiden luonnollisessa ympäristössä;
 - b) ”säilyttämisellä metsätalalla” *in situ* -säilyttämistä ja -kehittämistä metsätalalla tasolla;
 - c) ”*ex situ* -säilyttämisellä” metsätalouden geenivarojen säilyttämistä muussa kuin niiden luonnollisessa ympäristössä;
 - d) ”*ex situ* -kokoelmalla” metsätalouden geenivarojen kokoelmaa, jota säilytetään muualla kuin geenivarojen luonnollisessa ympäristössä.
5. Tukea voi saada seuraavista toimista aiheutuviin kustannuksiin:
 - a) kohdennetut toimet: toimet, joilla edistetään metsätalouden geenivarojen *in situ*- ja *ex situ*-säilyttämistä, kuvaamista, keräämistä ja käyttöä, mukaan lukien tällä hetkellä *in situ*-säilytettävien geenivarojen internetissä olevat tietokannat, joihin sisältyy säilyttäminen metsätalalla, sekä internetissä olevat *ex situ*-kokoelmat ja tietokannat;
 - b) yhteensovitettavat toimet: toimet, joilla edistetään tietojen vaihtoa jäsenvaltioiden toimivaltaisten laitosten kesken unionin metsätalouden geenivarojen säilyttämisestä, kuvaamisesta, keräämisestä ja käytöstä;
 - c) liittämissä toimet: tiedotus-, levittämis- ja neuvontatoimet valtiosta riippumattomien järjestöjen ja muiden sidosryhmien kanssa, koulutuskurssit ja teknisten kertomusten laatiminen.

6. Tuki voi olla enintään 100 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

43 artikla

Metsätalouden tilusjärjestelyihin tarkoitettu tuki

Metsätalouden tilusjärjestelyihin tarkoitettu tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää I luvussa vahvistetut edellytykset ja jos se myönnetään

- a) yksityisille metsän haltijoille, jotka ovat pk-yrityksiä; ja
- b) ainoastaan oikeudellisiin ja hallinnollisiin kustannuksiin, maanmittauskustannukset mukaan lukien; ja
- c) on enintään 100 prosenttia aiheutuneista tosiasiallisista kustannuksista.

6 JAKSO

Maaseutualueiden pk-yritysten hyväksi myönnettävät tuet, joita maaseuturahasto osarahoittaa tai jotka myönnetään tällaisiin osarahoitettuihin toimenpiteisiin tarkoitettuna kansallisena lisärahoituksena

44 artikla

Tuki investointeihin, jotka koskevat maataloustuotteiden jalostamista muiksi kuin maataloustuotteiksi tai puuvillan tuotantoa

1. Pk-yrityksille myönnettävä tuki investointeihin, jotka koskevat maataloustuotteiden jalostusta muiksi kuin maataloustuotteiksi tai puuvillan tuotantoa, mukaan lukien siementen poistaminen, on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tämän artiklan 2–10 kohdassa ja I luvussa vahvistetut edellytykset.

2. Tuen on täytettävä seuraavat edellytykset:

- a) se on myönnettävä maaseudun kehittämissuunnitelman puitteissa asetuksen (EU) N:o 1305/2013 ja komission mainitun asetuksen nojalla hyväksymien delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten mukaisesti joko
 - i) maaseuturahaston osarahoittamana tukena; tai
 - ii) i alakohdassa tarkoitetun tuen kansallisena lisärahoituksena;
- ja

b) sen on vastattava a alakohdassa tarkoitettuun maaseudun kehittämissuunnitelmaan sisältyvää perusteena olevaa maaseudun kehittämistoimenpidettä.

3. Tuen oikeusperustassa on täsmennettävä, ettei tukea saa ottaa käyttöön ennen kuin komissio on hyväksynyt asianomaisen maaseudun kehittämissuunnitelman.

4. Investoinnit, jotka liittyvät biopoltoainien tuotantoon tai energian tuotantoon uusiutuvista energialähteistä, eivät ole tämän artiklan nojalla tukikelpoisia.

5. Investoinnin on oltava unionin lainsäädännön ja asianomaisen jäsenvaltion ympäristönsuojelua koskevan kansallisen lainsäädännön mukainen. Kun kyseessä on investointi, josta on direktiivin 2011/92/EU mukaan tehtävä ympäristövaikutusten arviointi, tuen edellytyksenä on oltava, että tällainen arviointi on tehty ja että asianomaiselle investointihankkeelle on myönnetty lupa ennen yksittäisen tuen myöntämispäivää.

6. Tukea voi saada aineelliseen ja aineettomaan omaisuuteen tehtäviin investointeihin.

7. Tukea voi saada seuraaviin tukikelpoisiin kustannuksiin:

- a) kiinteän omaisuuden rakentaminen, hankkiminen, leasingvuokraus mukaan luettuna, tai kunnostaminen; maa on tukikelpoista ainoastaan, jos määrä on enintään 10 prosenttia kyseisen toimen tukikelpoisista kokonaiskustannuksista;

- b) koneiden ja laitteiden hankkiminen tai ostoleasing enintään omaisuuserän markkina-arvoon asti;
- c) a ja b alakohdassa tarkoitettuihin menoihin liittyvät yleiskulut, kuten arkkitehtien, insinöörien ja konsulttien palkkiot, ekologista ja taloudellista kestävyyttä koskevaan neuvontaan liittyvät palkkiot, mukaan lukien toteutettavuustutkimukset; toteutettavuustutkimusten kustannukset säilyvät tukikelpoisina silloinkin, kun niiden tulosten perusteella a ja b alakohdassa tarkoitettuja menoja ei aiheudu;
- d) tietokoneohjelmistojen hankkiminen tai kehittäminen ja patenttien, käyttöilupien, tekijänoikeuksien ja tavaramerkkien hankkiminen;
8. Muut kuin 7 kohdan a ja b alakohdassa tarkoitettuihin leasingisopimukseen liittyvät kustannukset, kuten vuokranantajan kate, korkojen jälleerahoituskulut, yleiskulut ja vakuutusmaksut, eivät ole tukikelpoisia.

Käyttöpääomaa ei pidetä tukikelpoisena kustannuksena.

9. Tuen enimmäisintensiteetti on

a) syrjäisimmillä alueilla:

- i) 80 prosenttia investoinnin tukikelpoisista kustannuksista alueilla, joiden asukaskohtainen BKT on enintään 45 prosenttia EU-27:n keskiarvosta;
- ii) 65 prosenttia investoinnin tukikelpoisista kustannuksista alueilla, joiden asukaskohtainen BKT on 45–60 prosenttia EU-27:n keskiarvosta;
- iii) 55 prosenttia investoinnin tukikelpoisista kustannuksista alueilla, joiden asukaskohtainen BKT on 60–75 prosenttia EU-27:n keskiarvosta;
- iv) 45 prosenttia investoinnin tukikelpoisista kustannuksista muilla syrjäisimmillä alueilla;

b) vähemmän kehittyneillä alueilla:

- i) 60 prosenttia investoinnin tukikelpoisista kustannuksista alueilla, joiden asukaskohtainen BKT on enintään 45 prosenttia EU-27:n keskiarvosta;
- ii) 45 prosenttia investoinnin tukikelpoisista kustannuksista alueilla, joiden asukaskohtainen BKT on 45–60 prosenttia EU-27:n keskiarvosta;
- iii) 35 prosenttia investoinnin tukikelpoisista kustannuksista alueilla, joiden asukaskohtainen BKT on yli 60 prosenttia EU-27:n keskiarvosta;

c) c-alueilla:

- i) 25 prosenttia investoinnin tukikelpoisista kustannuksista harvaan asutuilla alueilla ja niillä NUTS 3 -alueilla tai NUTS 3 -alueiden osilla, joilla on yhteinen maaraja Euroopan talousalueeseen tai Euroopan vapaakauppaliittoon kuulumattoman maan kanssa;
- ii) 20 prosenttia investoinnin tukikelpoisista kustannuksista ennalta määrittelemättömillä c-alueilla;
- iii) entisillä a-alueilla tuki-intensiteettejä voidaan korottaa enintään viisi prosenttiyksikköä 1 päivän heinäkuuta 2014 ja 31 päivän joulukuuta 2017 välisellä ajanjaksolla;
- iv) jos c-alue on a-alueen vieressä, niillä c-alueella olevilla NUTS 3 -alueilla tai NUTS 3 -alueiden osilla, jotka ovat a-alueen vieressä, sallittua tuen enimmäisintensiteettiä voidaan korottaa tarvittaessa niin, että näiden alueiden tuki-intensiteettien erotus ei ylitä 15:tä prosenttiyksikköä;

d) 10 prosenttia investoinnin tukikelpoisista kustannuksista kaikilla muilla alueilla.

10. Edellä 9 kohdassa säädettyjä tuen enimmäisintensiteettejä voidaan korottaa enintään 10 prosenttiyksikköä mikro- ja pienyritysten osalta.

45 artikla

Yrityksen perustamistuki muun kuin maataloustoiminnan aloittamiseksi maaseutualueilla

1. Pk-yrityksille myönnettävä yrityksen perustamistuki muun kuin maataloustoiminnan aloittamiseksi maaseutualueilla on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tämän artiklan 2–9 kohdassa ja I luvussa vahvistetut edellytykset.

2. Tuen on täytettävä seuraavat edellytykset:

a) se on myönnettävä maaseudun kehittämissuunnitelman puitteissa asetuksen (EU) N:o 1305/2013 ja komission mainitun asetuksen nojalla hyväksymien delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten mukaisesti joko

i) maaseuturahaston osarahoittamana tukena; tai

ii) i alakohdassa tarkoitettujen tuen kansallisen lisärahoituksen;

ja

b) sen on vastattava a alakohdassa tarkoitettuun maaseudun kehittämissuunnitelmaan sisältyvää perusteena olevaa maaseudun kehittämistoimenpidettä.

3. Tuen oikeusperustassa on täsmennettävä, ettei tukea saa ottaa käyttöön ennen kuin komissio on hyväksynyt asianomaisen maaseudun kehittämissuunnitelman.

4. Tuki myönnetään seuraavilaisille tuensaajille:

a) viljelijät tai maatilakotitalouden jäsenet maaseutualueilla, jos he laajentavat taloudellista toimintaansa maatalouden ulkopuolelle;

b) mikro- ja pienyrityksen maaseutualueilla; ja

c) luonnolliset henkilöt maaseutualueilla.

5. Jos 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettu maatilakotitalouden jäsen on oikeushenkilö tai tällaisten henkilöiden muodostama ryhmä, jäsenen on harjoitettava tilalla maataloutta tukihakemuksen esittämishetkellä.

6. Tuen edellytyksenä on liiketoimintasuunnitelman esittäminen asianomaisen jäsenvaltion toimivaltaiselle viranomaiselle. Liiketoimintasuunnitelman toteuttaminen on aloitettava yhdeksän kuukauden kuluessa tuen myöntämispäätöksen päivästä.

Liiketoimintasuunnitelmassa on kuvattava seuraavia:

a) tuensaajan taloudellinen lähtötilanne;

b) tuensaajan uusien toimintojen kehittämisen välietapit ja tavoitteet;

c) yksityiskohtaiset tiedot tuensaajan toimintojen kehittämiseksi tarvittavista toimista, kuten investoinneista, koulutuksesta tai neuvonnasta.

7. Tuki maksetaan vähintään kahdessa erässä enintään viiden vuoden aikana.

Erät voivat olla asteittain alenevia.

Viimeisen erän maksamisen edellytyksenä on, että 6 kohdassa tarkoitettu liiketoimintasuunnitelma on pantu asianmukaisesti täytäntöön.

8. Jäsenvaltioiden on tuen määrää määriteltessään otettava huomioon maaseudun kehittämisohjelman kattaman alueen sosioekonominen tilanne.
9. Tuki saa olla enintään 70 000 euroa tuensaajaa kohti.

46 artikla

Maaseutualueiden pk-yritysten neuvontapalveluihin tarkoitettu tuki

1. Neuvontapalveluihin tarkoitettu maaseutualueiden pk-yritysten hyväksi myönnettävä tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tämän artiklan 2–9 kohdassa ja I luvussa vahvistetut edellytykset.
2. Tuen on täytettävä seuraavat edellytykset:
 - a) se on myönnettävä maaseudun kehittämisohjelman puitteissa asetuksen (EU) N:o 1305/2013 ja komission mainitun asetuksen nojalla hyväksymien delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten mukaisesti joko
 - i) maaseuturahaston osarahoittamana tukena; tai
 - ii) i alakohdassa tarkoitettun tuen kansallisena lisärahoituksena;
 - ja
 - b) sen on vastattava a alakohdassa tarkoitettuun maaseudun kehittämisohjelmaan sisältyvää perusteena olevaa maaseudun kehittämistoimenpidettä.
3. Tuella autetaan maaseutualueiden pk-yrityksiä hyödyntämään neuvontapalveluja yrityksensä tai investointinsa taloudellisen ja ympäristötotehokkuuden parantamisessa sekä niiden ilmastoystävällisyyden ja ilmastomuutoksen kestävyysparantamisessa.
4. Neuvonnassa voidaan käsitellä tuensaajan taloudelliseen tilanteeseen ja ympäristönsuojelun tasoon liittyviä seikkoja.
5. Tukeen ei saa liittyä suoria maksuja edunsaajille. Tuki on maksettava neuvontapalvelujen tarjoajalle.
6. Neuvontapalvelujen tarjoajalla on oltava tarkoituksenmukaiset resurssit eli säännöllisesti koulutettavaa ja pätevää henkilöstöä sekä neuvontakokemusta, ja sen neuvontatoiminnan on oltava luotettavaa niillä aloilla, joilla se antaa neuvontaa.
7. Neuvoja antaessaan neuvontapalvelujen tarjoajien on noudatettava asetuksen (EU) N:o 1306/2013 13 artiklan 2 kohdassa tarkoitettuja salassapitovelvollisuuksia.
8. Soveltuvissa tapauksissa neuvontaa voidaan antaa osittain ryhmissä ottaen samalla huomioon neuvontapalvelujen yksittäisten käyttäjien tilanteet.
9. Tuki saa olla enintään 1 500 euroa annettua neuvontaa kohti.

47 artikla

Tietämyksen siirtoa ja tiedotusta koskeviin maaseutualueiden pk-yritysten hyväksi toteutettaviin toimiin tarkoitettu tuki

1. Tietämyksen siirtoa ja tiedotusta koskeviin toimiin maaseutualueiden pk-yritysten hyväksi myönnettävä tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tämän artiklan 2–7 kohdassa ja I luvussa vahvistetut edellytykset.
2. Tuen on täytettävä seuraavat edellytykset:
 - a) se on myönnettävä maaseudun kehittämisohjelman puitteissa asetuksen (EU) N:o 1305/2013 ja komission mainitun asetuksen nojalla hyväksymien delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten mukaisesti joko
 - i) maaseuturahaston osarahoittamana tukena; tai
 - ii) i alakohdassa tarkoitettun tuen kansallisena lisärahoituksena;
 - ja

b) sen on vastattava a alakohdassa tarkoitettuun maaseudun kehittämisohjelmaan sisältyvää perusteena olevaa maaseudun kehittämistoimenpidettä.

3. Tukea voi saada ammatillista koulutusta ja taitojen hankkimista (mukaan lukien koulutuskurssit, työpajat ja valmennus) koskeviin toimiin, esittelytoimintaan ja tiedotustoimiin.

Esittelytoimintaan myönnettävää tukea voi saada asianomaisiin investointikustannuksiin.

4. Tukea voi saada seuraaviin tukikelpoisiin kustannuksiin:

a) tietämyksen siirtoa tai tiedotusta koskevan toimen järjestämisestä ja toteuttamisesta aiheutuvat kustannukset;

b) jos kyseessä ovat investointeihin liittyvät esittelyhankkeet:

i) kiinteän omaisuuden rakentaminen, hankkiminen, leasingvuokraus mukaan luettuna, tai kunnostaminen; maa on tukikelpoista ainoastaan, jos määrä on enintään 10 prosenttia kyseisen toimen tukikelpoisista kokonaiskustannuksista;

ii) koneiden ja laitteiden hankkiminen tai ostoleasing enintään omaisuuserän markkina-arvoon asti;

iii) i ja ii alakohdassa tarkoitettuihin menoihin liittyvät yleiskulut, kuten arkkitehtien, insinöörien ja konsulttien palkkiot, ekologista ja taloudellista kestävyttä koskevaan neuvontaan liittyvät palkkiot, mukaan lukien toteutettavuustutkimukset; toteutettavuustutkimusten kustannukset säilyvät tukikelpoisina silloinkin, kun niiden tulosten perusteella i ja ii alakohdassa tarkoitettuja menoja ei aiheudu;

iv) tietokoneohjelmistojen hankkiminen tai kehittäminen ja patenttien, käyttöilupien, tekijänoikeuksien ja tavaramerkkien hankkiminen;

c) osallistujien matka- ja majoituskulut sekä päivärahat.

5. Tukeen ei saa liittyä suorja maksuja edunsaajille.

Kyseinen tuki on maksettava tietämyksen siirtoa ja tiedotusta koskevan toimien tarjoajalle.

Tietämyksen siirtoa ja tiedotusta koskevia toimia tarjoavilla yksiköillä on oltava asianmukaiset valmiudet eli pätevä henkilöstö, ja henkilöstölle on tarjottava säännöllisesti koulutusta kyseisten tehtävien hoitamiseen.

6. Kaikilla kyseisellä maaseutualueella toimivilla tukikelpoisilla yrityksillä on oltava mahdollisuus saada tätä tukea objektiivisesti määriteltyjen edellytysten perusteella.

7. Tuen enimmäisintensiteetti on

a) 60 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista, kun kyse on keskisuurista yrityksistä;

b) 70 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista, kun kyse on mikro- ja pienyrityksistä.

48 artikla

Aktiiviviljelijöiden liittymiseksi ensimmäisen kerran puuvillan tai elintarvikkeiden laatujärjestelmiin maksettava tuki

1. Aktiiviviljelijöiden ja aktiiviviljelijöiden ryhmien, jotka ovat pk-yrityksiä, liittymiseksi ensimmäisen kerran puuvillan tai elintarvikkeiden laatujärjestelmiin maksettava tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tämän artiklan 2–7 kohdassa ja I luvussa vahvistetut edellytykset.

2. Tuen on täytettävä seuraavat edellytykset:

a) se on myönnettävä maaseudun kehittämisohjelman puiteissa asetuksen (EU) N:o 1305/2013 ja komission mainitun asetuksen nojalla hyväksymien delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten mukaisesti joko

i) maaseuturahaston osarahoittamana tukena; tai

ii) i alakohdassa tarkoitettun tuen kansallisena lisärahoituksena;

ja

- b) sen on vastattava a alakohdassa tarkoitettuun maaseudun kehittämisohjelmaan sisältyvää perusteena olevaa maaseudun kehittämistoimenpidettä.
3. Tuen oikeusperustassa on täsmennettävä, ettei tukea saa ottaa käyttöön ennen kuin komissio on hyväksynyt asianomaisen maaseudun kehittämisohjelman.
4. Tukea myönnetään liittymiseksi ensimmäisen kerran seuraavankaltaisiin laatujärjestelmiin:
- a) asetuksen (EU) N:o 1151/2012 nojalla perustetut puuvillan ja elintarvikkeiden laatujärjestelmät;
- b) jäsenvaltioiden hyväksymät puuvillan ja elintarvikkeiden laatujärjestelmät, sertifiointiohjelmat mukaan luettuina, jotka täyttävät seuraavat perusteet:
- i) tällaisten laatujärjestelmien mukaisesti valmistettävien lopputuotteiden erityisyys johtuu selkeistä velvoitteista, joiden avulla voidaan taata
- tuotteen erityiset ominaisuudet,
 - erityiset viljely- tai tuotantomenetelmät, tai
 - kansanterveyden, eläinten tai kasvien terveyden, eläinten hyvinvoinnin tai ympäristönsuojelun kannalta huomattavasti laadukkaampi lopputuote kuin mitä kaupallista hyödykettä koskeissa standardeissa vaaditaan;
- ii) järjestelmä on avoin kaikille tuottajille;
- iii) järjestelmä sisältää sitovat lopputuotteiden tuote-eritelmiä, joiden noudattamista valvovat viranomaiset tai riippumaton tarkastuselin;
- iv) järjestelmä on läpinäkyvä ja varmistaa maataloustuotteiden täydellisen jäljitettävyyden;
- c) elintarvikkeiden vapaaehtoiset sertifiointiohjelmat, joiden asianomainen jäsenvaltio on tunnustanut olevan komission tiedonannossa *EU:n suuntaviivat maataloustuotteiden ja elintarvikkeiden vapaaehtoisia sertifiointiohjelmia koskevista parhaista käytännöistä* vahvistettujen vaatimusten mukaisia.
5. Tuki myönnetään vuotuisena kannustinpalkkiona, jonka taso määritellään tuettuihin laatujärjestelmiin osallistumisesta aiheutuvien kiinteiden kustannusten mukaan.
6. Tuki myönnetään enintään viiden vuoden ajaksi.
7. Tuen enimmäismäärä on 3 000 euroa tuensaajaa kohti vuodessa.

49 artikla

Laatujärjestelmän soveltamisalaan kuuluvaa puuvillaa tai elintarviketta koskeviin tiedotus- ja menekinedistämistoimiin tarkoitettu tuki

1. Laatujärjestelmän soveltamisalaan kuuluvaa puuvillaa tai elintarviketta koskeviin tiedotus- ja menekinedistämistoimiin tarkoitettu tuki on perussopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaisesti sisämarkkinoille soveltuvaa ja vapautettu perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta, jos se täyttää tämän artiklan 2–11 kohdassa ja I luvussa vahvistetut edellytykset.
2. Tuen on täytettävä seuraavat edellytykset:
- a) se on myönnettävä maaseudun kehittämisohjelman puitteissa asetuksen (EU) N:o 1305/2013 ja komission mainitun asetuksen nojalla hyväksymien delegoitujen säädösten ja täytäntöönpanosäädösten mukaisesti joko
- i) maaseuturahaston osarahoittamana tukena; tai
- ii) i alakohdassa tarkoitettun tuen kansallisena lisärahoituksena;
- ja

- b) sen on vastattava a alakohdassa tarkoitettuun maaseudun kehittämisohjelmaan sisältyvää perusteena olevaa maaseudun kehittämistoimenpidettä.
3. Tuen oikeusperustassa on täsmennettävä, ettei tukea saa ottaa käyttöön ennen kuin komissio on hyväksynyt asianomaisen maaseudun kehittämisohjelman.
4. Tuki myönnetään tiedotus- ja menekinedistämistoimia toteuttaville tuottajaryhmille.
5. Tukikelpoisia ovat ainoastaan sisämarkkinoilla toteutettavat tiedotus- ja menekinedistämistoimet.
6. Tukea myönnetään tämän asetuksen 48 artiklan mukaisesti tukea saavan laatujärjestelmän soveltamisalaan kuuluvaa puuvillaa tai elintarviketta koskeviin tiedotus- ja menekinedistämistöimiin.
7. Toimet ovat tukikelpoisia, jos niillä on seuraavat ominaisuudet:
- a) toimilla on tarkoitus kannustaa kuluttajia ostamaan elintarvikkeita tai puuvillaa, jotka kuuluvat tämän asetuksen 48 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuihin laatujärjestelmiin;
- b) toimilla pyritään korostamaan asianomaisten elintarvikkeiden tai puuvillan erityispiirteitä tai etuja, erityisesti asianomaiseen laatujärjestelmään liittyvien laadun, erityisen tuotantotavan, eläinten hyvinvointiin liittyvien korkeiden vaatimusten ja ympäristönsuojelun kannalta.
8. Tämän artiklan 6 kohdassa tarkoitetuissa toimissa ei saa kannustaa kuluttajia ostamaan jotakin elintarviketta tai puuvillaa sen erityisen alkuperän vuoksi, paitsi jos elintarvike tai puuvilla kuuluu asetuksen (EU) N:o 1151/2012 II osastossa vahvistettujen laatujärjestelmien soveltamisalaan.
9. Elintarvikkeen tai puuvillan alkuperä voidaan kuitenkin ilmoittaa edellyttäen, että viittaukset alkuperään ovat toissijaisia pääviestiin verrattuna.
10. Tukea ei voida myöntää tiedotus- ja menekinedistämistöimiin, jotka koskevat tiettyjä yrityksiä tai kaupallisia merkkejä.
11. Tuen enimmäisintensiiteetti on 70 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista.

IV LUKU

SIIRTYMÄ- JA LOPPUSÄÄNNÖKSET

50 artikla

Kumoaminen

1. Kumotaan asetus (EY) N:o 1857/2006.
2. Poiketen siitä, mitä tämän artiklan 1 kohdassa säädetään, asetusta (EY) N:o 1857/2006 sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2015 saakka tukeen, joka on myönnetty neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005⁽¹⁾ ja sen täytäntöönpanosääntöjen yhteydessä.

51 artikla

Siirtymäsäännökset

1. Tätä asetusta sovelletaan ennen tämän asetuksen voimaantuloa myönnettyyn yksittäiseen tukeen, jos kyseinen yksittäinen tuki täyttää tässä asetuksessa säädetty edellytykset, lukuun ottamatta 9 ja 10 artiklaa.
2. Komissio arvioi kaikki tuet, joita ei ole vapautettu perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta tämän asetuksen tai muiden, aiemmin voimassa olleen asetuksen (EY) N:o 994/98 1 artiklan mukaisesti annettujen asetusten nojalla, maa- ja metsätalouden ja maaseutualueiden valtiontukea koskevien vuosien 2014–2020 Euroopan unionin suuntaviivojen ja muiden asiaa koskevien puitteiden, suuntaviivojen, tiedonantojen ja ilmoitusten mukaisesti.

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1698/2005, annettu 20 päivänä syyskuuta 2005, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen (EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1).

3. Yksittäinen tuki, joka on myönnetty ennen 1 päivää tammikuuta 2015 minkä tahansa asetuksen (EU) N:o 994/98 1 artiklan nojalla hyväksytyn, tuen myöntämishetkellä voimassa olleen asetuksen mukaisesti, on sisämarkkinoille soveltuva ja vapautettu perussopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesta ilmoitusvelvollisuudesta.

4. Kun tämän asetuksen voimassaolo päättyy, asetuksen nojalla poikkeuksen saaneisiin tukijärjestelmiin sovelletaan edelleen poikkeusta kuuden kuukauden siirtymäkauden ajan.

Poiketen siitä, mitä ensimmäisessä alakohdassa säädetään, kun tämän asetuksen voimassaolo päättyy, tukijärjestelmät, jotka kuuluvat asetuksen (EU) N:o 1305/2013 soveltamisalaan ja joita joko osarahoitetaan maaseuturahastosta tai jotka myönnetään kansallisena lisärahoituksena tällaisiin osarahoitettuihin toimenpiteisiin, ovat edelleen vapautettuja ohjelmakauden ajan asetuksen (EU) N:o 1305/2013 ja sen täytäntöönpanosääntöjen mukaisesti.

52 artikla

Voimaantulo ja soveltaminen

Tämä asetus tulee voimaan 1 päivänä heinäkuuta 2014.

Sitä sovelletaan 31 päivään joulukuuta 2020.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 25 päivänä kesäkuuta 2014.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
José Manuel BARROSO

LIITE I

MIKROYRITYSTEN SEKÄ PIENTEN JA KESKISUURTEN YRITYSTEN MÄÄRITELMÄ

1 artikla

Yritys

Yrityksiksi katsotaan niiden oikeudellisesta muodosta riippumatta kaikki yksiköt, jotka harjoittavat taloudellista toimintaa. Yrityksiksi katsotaan erityisesti yksiköt, jotka harjoittavat käsiteollista toimintaa tai muuta toimintaa yksin tai perheen voimin, henkilöyhtiöt taikka taloudellista toimintaa säännöllisesti harjoittavat yhdistykset.

2 artikla

Yritysluokkien määrittelyssä käytettävät henkilöstömäärät ja rahamääräiset kynnyksarvot

1. Mikroyritysten sekä pienten ja keskisuurten yritysten (pk-yritysten) luokka koostuu yrityksistä, joiden palveluksessa on vähemmän kuin 250 työntekijää ja joiden vuosiliikevaihto on enintään 50 miljoonaa euroa tai taseen loppusumma on enintään 43 miljoonaa euroa.
2. Pk-yritysten luokassa pieni yritys määritellään yritykseksi, jonka palveluksessa on vähemmän kuin 50 työntekijää ja jonka vuosiliikevaihto tai taseen loppusumma on enintään 10 miljoonaa euroa.
3. Pk-yritysten luokassa mikroyritys määritellään yritykseksi, jonka palveluksessa on vähemmän kuin 10 työntekijää ja jonka vuosiliikevaihto tai taseen loppusumma on enintään 2 miljoonaa euroa.

3 artikla

Henkilöstömäärän ja rahamääräisten arvojen laskennassa huomioon otettavat yritystyyppit

1. Riippumattomia yrityksiä ovat kaikki yritykset, joita ei pidetä 2 kohdassa tarkoitettuina omistusyhteisyriyksiä tai 3 kohdassa tarkoitettuina sidosyriyksiä.
2. "Omistusyhteisyriyksiä" ovat kaikki yritykset, joita ei pidetä 3 kohdassa tarkoitettuina sidosyriyksiä ja joiden välillä on seuraava suhde: yritys (tuotantoketjun alkupäässä sijaitseva yritys) omistaa yksin tai yhdessä yhden tai useamman 3 kohdassa tarkoitettua sidosyriyksen kanssa vähintään 25 prosenttia toisen yrityksen (tuotantoketjun loppupäässä sijaitsevan yrityksen) pääomasta tai äänimäärästä.

Yritystä voidaan kuitenkin pitää riippumattomana eli sellaisena yrityksenä, jolla ei ole omistusyhteisyriyksiä, vaikka 25 prosentin kynnyksarvo saavutettaisiin tai ylitettäisiin, kun on kyse seuraavista sijoittajaluokista, edellyttäen että nämä sijoittajat eivät yksin tai yhdessä ole 3 kohdassa tarkoitettussa sidossuhteessa kyseiseen yritykseen:

- a) julkiset sijoitusyhtiöt, riskipääomayhtiöt, riskipääomasijoituksia säännöllisesti tekevät luonnolliset henkilöt tai luonnollisten henkilöiden ryhmät ("business angels"), jotka sijoittavat omia varoja muihin kuin pörssissä noteerattuihin yrityksiin, kuitenkin siten, että näiden samaan yritykseen tehtyjen sijoitusten kokonaismäärä saa olla enintään 1 250 000 euroa;
 - b) korkeakoulut tai voittoa tavoittelemattomat tutkimuskeskukset;
 - c) institutionaaliset sijoittajat, mukaan lukien aluekehitysrahastot;
 - d) paikalliset itsehallintoelimet, joiden vuosibudjetti on alle 10 miljoonaa euroa ja joissa on alle 5 000 asukasta.
3. Sidosyriyksiä ovat yritykset, joiden välillä vallitsee jokin seuraavista suhteista:
 - a) yrityksellä on enemmistö toisen yrityksen osakkeenomistajien tai jäsenten äänimäärästä;
 - b) yritys on oikeutettu asettamaan tai erottamaan toisen yrityksen hallinto-, johto- tai valvontaelimen jäsenten enemmistön;
 - c) yrityksellä on oikeus käyttää määräysvaltaa toisessa yrityksessä tämän kanssa tehdyn sopimuksen taikka tämän perustamiskirjan, yhtiöjärjestyksen tai sääntöjen määräyksen nojalla;
 - d) toisen yrityksen osakkeenomistajana tai jäsenenä olevan yrityksen hallinnassa on toisen yrityksen muiden osakkeenomistajien tai jäsenten kanssa tehdyn sopimuksen nojalla yksin enemmistö kyseisen yrityksen osakkeenomistajien tai jäsenten äänimäärästä.

Oletetaan, että määräävää vaikutusta asianomaiseen yritykseen ei ole, jos 2 kohdan toisessa alakohdassa mainitut sijoittajat eivät osallistu välittömästi tai välillisesti asianomaisen yrityksen johtamiseen, sanotun kuitenkin rajoittamatta kyseisten sijoittajien oikeuksia osakkeenomistajina tai jäseninä.

Yritykset, joilla on jokin ensimmäisessä alakohdassa tarkoitetuista suhteista yhden tai useamman muun yrityksen välityksellä tai 2 kohdassa tarkoitettujen sijoittajien kanssa, katsotaan myös sidosyrityksiksi.

Yritykset, joilla on jokin näistä suhteista luonnollisen henkilön tai yhdessä toimivien luonnollisten henkilöiden ryhmän kautta, katsotaan myös sidosyrityksiksi, jos ne harjoittavat toimintaansa tai osaa toiminnostaan samoilla merkityksellisillä markkinoilla tai lähimarkkinoilla.

Lähimarkkinoina pidetään tuotteen tai palvelun markkinoita, jotka välittömästi edeltävät tai seuraavat tuotantoketjussa merkityksellisiä markkinoita.

- Edellä 2 kohdan toisessa alakohdassa tarkoitettuja tapauksia lukuun ottamatta yritystä, jonka pääomasta tai äänimäärästä vähintään 25 prosenttia on yhden tai useamman yksin tai yhdessä toimivan julkisyhteisön tai -laitoksen hallinnassa, ei voida pitää pk-yrityksenä.
- Yritys voi antaa ilmoituksen siitä, että se määrittellään itsenäiseksi yritykseksi, omistusyhteyseritykseksi tai sidosyritykseksi, sekä 2 artiklan mukaisia kynnysarvoja koskevista tiedoista. Ilmoitus voidaan antaa vaikka yrityksen pääoma olisi jakautunut siten, että sen omistuksen täsmällinen määrittely ei ole mahdollista, jos yritys antaa vilpittömässä mielessä ilmoituksen oikeutetusta oletuksesta, jonka mukaan vähintään 25 prosentin osuutta yrityksestä ei ole yhden tai yhteisesti useamman yrityksen omistuksessa keskinäisen sidossuhteen tai luonnollisten henkilöiden tai niiden muodostaman ryhmän kautta. Ilmoituksen tekeminen ei rajoita kansallisen tai unionin tason sääntelyn mukaisten tarkastusten ja todentamisten suorittamista.

4 artikla

Henkilöstömäärän ja rahamääräisten arvojen laskennassa käytettävät tiedot ja tarkastelujakso

- Henkilöstömäärän ja rahamääräisten arvojen laskennassa käytettävät tiedot koskevat viimeistä päättynyttä tilikautta, ja ne lasketaan vuosittain. Laskennassa käytetään tilinpäätöshetken tietoja. Liikevaihdon määrä lasketaan ilman arvonsäveroä ja muita välillisiä veroja.
- Kun yrityksen vuotuiset tiedot tilinpäätöshetkellä ylittävät tai alittavat 2 artiklassa mainitut henkilöstömäärää koskevat tai rahamääräiset kynnysarvot, yritys saavuttaa tai menettää keskiuuren yrityksen, pienen yrityksen tai mikroyrityksen aseman ainoastaan siinä tapauksessa, että ylitys tai alitus toistuu kahtena peräkkäisenä tilivuotena.
- Kun kyseessä on sellainen vastikään perustettu yritys, jonka tilinpäätöstä ei ole vielä vahvistettu, tarkasteltavat tiedot vahvistetaan tilikauden kuluessa tehdyn luotettavan arvion perusteella.

5 artikla

Henkilöstömäärä

Henkilöstömäärä vastaa vuosityöyksiköiden (VTY) määrää, toisin sanoen kyseisessä yrityksessä tai tämän yrityksen lukuun työskennelleiden kokopäiväisten työntekijöiden määrää yhden vuoden aikana. Niiden henkilöiden tekemä työ, jotka eivät ole työskennelleet koko vuotta tai jotka ovat työskennelleet osa-aikaisesti, kestosta riippumatta, ja kausityö lasketaan VTY:n osina. Henkilöstömäärään luetaan:

- työntekijät;
- kyseisen yrityksen lukuun ja sen alaisuudessa työskentelevät henkilöt, jotka rinnastetaan palkansaajiin kansallisen lainsäädännön mukaan;
- yrityksen johtamiseen osallistuvat omistajat;
- yrityksessä säännöllisesti työskentelevät yhtiökumppanit, jotka saavat yritykseltä rahamääräisiä etuja.

Oppisopimussuhteessa tai ammatillisessa koulutuksessa olevia opiskelijoita, jotka ovat oppisopimus- tai ammatillista koulutusta koskevassa sopimussuhteessa, ei lueta henkilöstömäärään. Äitiyslomien ja vanhempainlomien kesto ei oteta huomioon laskennassa.

6 artikla

Yrityksen tietojen määräytyminen

1. Riippumattoman yrityksen tiedot, mukaan lukien henkilöstömäärää koskevat tiedot, määräytyvät tämän yhden yrityksen tilinpäätöksen perusteella.
2. Yrityksen, jolla on omistusyhteys- tai sidosyrityksiä, tiedot, mukaan lukien henkilöstömäärää koskevat tiedot, määräytyvät yrityksen tilinpäätös- ja muiden tietojen perusteella tai, jos sellainen on tehty, kyseisen yrityksen konsolidoidun tilinpäätöksen tai sellaisen konsolidoidun tilinpäätöksen perusteella, johon on lisätty yrityksen tiedot.

Ensimmäisessä alakohdassa tarkoitettuihin tietoihin lisätään asianomaisen yrityksen niiden omistusyhteisyritysten tiedot, jotka välittömästi edeltävät tai seuraavat tuotantoketjussa kyseistä yritystä. Lisääminen tehdään suhteessa pääoma- tai äänimääräosuuteen (suurempi näistä prosenttiosuuksista). Jos kyseessä on ristikkäinen omistusyhteys, käytetään näistä prosenttiosuuksista suurinta.

Ensimmäisessä ja toisessa alakohdassa tarkoitettuihin tietoihin lisätään 100 prosenttia niiden yritysten tiedoista, jotka ovat välittömästi tai välillisesti sidoksissa asianomaiseen yritykseen ja joita ei ole jo lisätty konsolidoituihin tilinpäätöstietoihin.

3. Edellä olevan 2 kohdan soveltamiseksi asianomaisen yrityksen omistusyhteisyritysten tiedot määräytyvät tilinpäätös- ja muiden tietojen perusteella, jotka on mahdollisesti konsolidoitu. Tietoihin lisätään 100 prosenttia näiden omistusyhteisyritysten sidosyritysten tiedoista, jos niitä ei ole jo lisätty konsolidoituihin tilinpäätöstietoihin.

Edellä olevan 2 kohdan soveltamiseksi asianomaisen yrityksen sidosyritysten tiedot määräytyvät tilinpäätös- ja muiden tietojen perusteella, jotka on mahdollisesti konsolidoitu. Näihin tietoihin lisätään suhteuttaen kyseisten sidosyritysten niiden omistusyhteisyritysten tiedot, jotka välittömästi edeltävät tai seuraavat tuotantoketjussa kyseistä yritystä, jollei näitä tietoja ole jo sisällytetty konsolidoituun tilinpäätökseen suhteessa, joka vastaa vähintään 2 kohdan toisessa alakohdassa määriteltyä prosenttiosuutta.

4. Jos konsolidoiduista tilinpäätöstiedoista ei käy ilmi tietyn yrityksen henkilöstömäärää, tämä määrä lasketaan lisäämällä suhteuttaen kyseisen yrityksen omistusyhteisyrityksiä koskevat tiedot sekä lisäämällä kyseisen yrityksen tietoihin sen sidosyrityksiä koskevat tiedot.

LIITE II

TÄMÄN ASETUKSEN NOJALLA VAPAUTUKSEN SAANUTTA VALTIONTUKEA KOSKEVAT TIEDOT

9 artiklan 1 kohta

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti ⁽¹⁾)

I OSA

Tuen viitenumero	<i>(komissio täyttää tämän kohdan)</i>	
Jäsenvaltio	
Jäsenvaltion viitenumero	
Alue	Alueen nimi (NUTS) ⁽¹⁾	Aluetukiluokitus ⁽²⁾
Myöntävä viranomainen	Nimi
	Postiosoite Internetosoite
Tukitoimenpiteen nimike	
Kansallinen oikeusperusta (mainitaan julkaisuviite)	
Linkki tukitoimenpidettä koskevaan koko tekstiin	
Toimenpidetyyppi	☐ Järjestelmä	
	☐ Tapauskohtainen tuki	Tuensaajan nimi ja konserni ⁽³⁾, johon se kuuluu
Voimassa olevan tukijärjestelmän tai tapauskohtaisen tuen muutos		Komission käyttämä tuen viitenumero
	☐ Pidentäminen
	☐ Muutos
Kesto ⁽⁴⁾	☐ Järjestelmä	pp.kk.vvvv – pp.kk.vvvv
Myöntämispäivä	☐ Tapauskohtainen tuki	pp.kk.vvvv
Toimiala(t)	Täsmennetään NACE:n kolminumerotasolla ⁽⁵⁾

⁽¹⁾ Sovelletaan ainoastaan metsätalouden tukeen ja tuotteisiin, joita ei ole lueteltu perussopimuksen liitteessä I.

Tuensajaajatyyppi	☐ Pk-yritys		
	☐ Suuret yritykset		
Talousarvio	☐ Järjestelmä Kokonaismäärä ⁽⁶⁾		
			Kansallisena valuuttana: ... (täytenä määränä)
	☐ Tapauskohtainen tuki Kokonaismäärä ⁽⁷⁾		
			Kansallisena valuuttana: ... (täytenä määränä)
Takaukset ⁽⁸⁾			Kansallisena valuuttana: ... (täytenä määränä)
Tukiväline	☐ Suora avustus ja korkotuki		
	☐ Tuetut palvelut		
	☐ Laina / Takaisinmaksettavat ennakot		
	☐ Takaus (tarvittaessa viittaus komission päätökseen ⁽⁹⁾)		
	☐ Veroetuus tai verovapautus		
	☐ Muu (täsmennettävä)		
	Ilmoitetaan, mihin seuraavista laajoista ryhmistä se soveltuisi parhaiten vaikutuksensa/tarkoituksena kannalta: ☐ Avustus ☐ Laina ☐ Takaus ☐ Veroetuus		
Jos EU:n rahastoista saadaan osarahoitusta	EU:n rahaston nimi:	Rahoituksen määrä (EU:n rahastoa kohden)	Kansallisena valuuttana: ... (täytenä määränä)
Muita tietoja			

(1) Tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistö (NUTS - Nomenclature of Territorial Units for Statistics). Yleensä käytetään tasoa 2.

(2) Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan a alakohta (a-alue), Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohta (c-alue), alueellisen tuen ulkopuolelle jäävä alue (n-alue).

(3) Sovellettaessa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen kilpailusääntöjä ja tätä asetusta yrityksellä tarkoitetaan kaikkia taloudellista toimintaa harjoittavia yksiköitä riippumatta niiden oikeudellisesta muodosta ja rahoitustavasta. Unionin tuomioistuimien on vahvistanut, että saman yksikön (oikeudellisessa tai tosiasiallisessa) valvonnassa olevat yksiköt olisi katsottava yhdeksi yritykseksi.

(4) Ajanjakso, jonka kuluessa myöntävä viranomainen voi sitoutua tuen myöntämiseen.

(5) NACE Rev. 2 on Euroopan unionin tilastollinen toimialaluokitus. Yleensä käytetään kolminumerotasoa.

(6) Jos kyseessä on tukijärjestelmä: Ilmoitetaan järjestelmän koko voimassaoloajalta kaikkien järjestelmään sisältyvien tukivälineiden osalta suunniteltu budjetin kokonaismäärä tai arvioitu vuotuinen verotulojen menetys.

(7) Jos kyseessä on tapauskohtainen tuki: Ilmoitetaan tuen tai verotulojen menetyksen kokonaismäärä.

(8) Takausten osalta ilmoitetaan takauksen kohteena olevien lainojen (enimmäis)määrä.

(9) Tarvittaessa viittaus komission päätökseen, jolla hyväksytään bruttoavustusekvivalentin laskentamenetelmä tämän asetuksen 5 artiklan 2 kohdan c alakohdan ii alakohdan mukaisesti.

II OSA

Ilmoitetaan, minkä tämän asetuksen säännöksen nojalla tuki on pantu täytäntöön.

Ensisijaiset tavoitteet ⁽¹⁾	Tuen enimmäis-intensiteetti prosentteina	Tuen enimmäis-määrä kansallisessa valuutassa (täytenä määränä)
☐ Maatiloilla maatalouden alkutuotantoon liittyviin, aineelliseen tai aineettomaan omaisuuteen tehtäviin investointeihin tarkoitettu tuki (14 artikla)		
☐ Maatalousmaan tilusjärjestelyihin tarkoitettu tuki (15 artikla)		
☐ Maatilarakennusten siirtämiseen uuteen paikkaan tehtäviin investointeihin tarkoitettu tuki (16 artikla)		
☐ Maataloustuotteiden jalostukseen ja maataloustuotteiden kaupan pitämiseen liittyvä investointituki (17 artikla)		
☐ Nuorten viljelijöiden aloitustuki sekä perustamistuki pientilojen kehittämiseksi (18 artikla)		
☐ Maatalousalan tuottajaryhmien ja -organisaatioiden perustamistuki (19 artikla)		
☐ Maataloustuotteiden tuottajien laatujärjestelmiin osallistumista varten maksettava tuki (20 artikla)		
☐ Tietämyksen siirtoa ja tiedotusta koskeviin toimiin tarkoitettu tuki maatalousalalla (21 artikla)		
☐ Tuki maatalousalan neuvontapalveluihin (22 artikla)		
☐ Tuki maatilojen lomituspalveluihin (23 artikla)		
☐ Maataloustuotteiden menekinedistämistoimiin tarkoitettu tuki (24 artikla)		
☐ Luonnonmullistukseen rinnastettavissa olevien epäsuotuisien sääolojen aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen tarkoitettu tuki (25 artikla)		
☐ Eläintautien tai kasvintuhoojien ennaltaehkäisystä, valvonnasta ja hävittämisestä aiheutuneisiin kustannuksiin tarkoitettu tuki sekä eläintautien tai kasvintuhoojien aiheuttamien vahinkojen korvaamiseen tarkoitettu tuki (26 artikla)		
☐ Kotieläintuotannon tuki (27 artiklan 1 kohdan a tai b alakohta)		
☐ Tuki kuolleiden eläinten poistamiseen (27 artiklan 1 kohdan c, d tai e alakohta)		
☐ Tuki vakuutusmaksujen suorittamiseen (28 artikla)		
☐ Maatiloilla kulttuuri- ja luonnonperinnön säilyttämiseksi tehtäviin investointeihin tarkoitettu tuki (29 artikla)		

Ensisijaiset tavoitteet ⁽¹⁾	Tuen enimmäis-intensiteetti prosentteina	Tuen enimmäis-määrä kansallisessa valuutassa (täytenä määränä)
☐ Luonnonmullistusten maatalousalalla aiheuttamien vahinkojen korjaamiseen tarkoitettu tuki (30 artikla)		
Luonnonmullistuksen tyyppi	☐ maanjäristys ☐ lumivyöry ☐ maanvyörymä ☐ tulva ☐ pyörremyrsky ☐ hurrikaani ☐ tulivuoren purkautuminen ☐ metsä- tai maastopalo	
Luonnonmullistuksen tapahtumispäivä	pp.kk.vvvv – pp.kk.vvvv	
☐ Maatalousalan tutkimus- ja kehitystyöhön tarkoitettu tuki (31 artikla)		
☐ Metsätalouden tutkimus- ja kehitystyöhön tarkoitettu tuki (31 artikla)		
☐ Metsitykseen ja puustoisien maan muodostamiseen tarkoitettu tuki (32 artikla)		
☐ Peltometsätalousjärjestelmien tuki (33 artikla)		
☐ Metsäpaloista, luonnonmullistuksista, epäsuotuisista sääoloista, kasvintuhoojista ja muista katastrofeista metsille aiheutuvien vahinkojen ennaltaehkäisyyn ja korjaamiseen tarkoitettu tuki (34 artikla)		
☐ Tuki investointeihin, joilla parannetaan metsäekosysteemien häiriönsietokykyä ja ympäristöarvoa (35 artikla)		
☐ Natura 2000 -metsäalueisiin liittyviin haittoihin tarkoitettu tuki (36 artikla)		
☐ Metsätalouden ympäristö- ja ilmastopalveluihin ja metsien suojeleluun tarkoitettu tuki (37 artikla)		
☐ Tietämyksen siirtoa ja tiedotusta koskeviin toimiin metsätaloudessa tarkoitettu tuki (38 artikla)		
☐ Neuvontapalveluihin metsätaloudessa tarkoitettu tuki (39 artikla)		
☐ Metsätalouden kehittämiseen, uudenaikaistamiseen ja mukauttamiseen liittyvään infrastruktuuriin tehtäviin investointeihin tarkoitettu tuki (40 artikla)		
☐ Metsätalouden tekniikoihin sekä metsätuotteiden jalostukseen, käyttöönottoon ja kaupan pitämiseen tehtäviin investointeihin tarkoitettu tuki (41 artikla)		
☐ Metsätalouden geenivarojen säilyttämiseen tarkoitettu tuki (42 artikla)		
☐ Metsätalouden tilusjärjestelyihin tarkoitettu tuki (43 artikla)		
☐ Tuki investointeihin, jotka koskevat maataloustuotteiden jalostusta muiksi kuin maataloustuotteiksi tai puuvillan tuotantoa (44 artikla)		

Ensisijaiset tavoitteet ⁽¹⁾	Tuen enimmäis-intensiteetti prosentteina	Tuen enimmäis-määrä kansallisessa valuutassa (täytenä määränä)
☐ Yrityksen perustamistuki muun kuin maataloustoiminnan aloittamiseksi maaseutualueilla (45 artikla)		
☐ Maaseutualueiden pk-yritysten neuvontapalveluihin tarkoitettu tuki (46 artikla)		
☐ Tietämyksen siirtoa ja tiedotusta koskeviin maaseutualueiden pk-yritysten hyväksi toteutettaviin toimiin tarkoitettu tuki (47 artikla)		
☐ Aktiiviviljelijöiden liittymiseksi ensimmäisen kerran puuvillan tai elintarvikkeiden laatujärjestelmiin maksettava tuki (48 artikla)		
☐ Laatujärjestelmän soveltamisalaan kuuluvaa puuvillaa tai elintarviketta koskeviin tiedotus- ja menekinedistämistoimiin tarkoitettu tuki (49 artikla)		
⁽¹⁾ Tuella voi olla useita tavoitteita. Ilmoittakaa tällöin kaikki tavoitteet.		

LIITE III

9 artiklan 2 kohdassa säädetyt tietojen julkaisemista koskevat säännökset

Jäsenvaltioiden on järjestettävä kattavat valtiontukien verkkosivustonsa, joilla 9 artiklan 2 kohdassa säädetyt tiedot julkaistaan, siten että tiedot löytyvät helposti. Tiedot on julkaistava taulukkotamumuodossa, esimerkiksi csv- tai xml-muodossa, jolloin tietoja voidaan hakea, poimia ja julkaista helposti internetissä. Kaikilla asiasta kiinnostuneilla osapuolilla on oltava rajoitukseton pääsy valtiontukisivustolle. Valtiontukisivustolle pääsy ei saa edellyttää käyttäjän aikaisempaa rekisteröitymistä.

Jokaisesta yksittäisestä tuesta on julkaistava seuraavat 9 artiklan 2 kohdan c alakohdassa säädetyt tiedot:

- a) tuen tunnistenumero ⁽¹⁾
- b) tuensaajan nimi
- c) yritystyyppi (pk/suuri) tuen myöntämispäivänä
- d) alue, jolle tuensaaja on sijoittautunut (NUTS-taso II ⁽²⁾)
- e) toimiala NACE:n kolminumerotasolla ⁽³⁾
- f) tukiosa, täytenä määränä kansallisessa valuutassa ⁽⁴⁾
- g) tukiväline ⁽⁵⁾ (avustus/korkotuki, laina/takaisinmaksettava ennakko/takaisinmaksettava avustus, takaus, veroetuus tai verovapautus, riskirahoitus, muu (täsmennettävä))
- h) tuen myöntämispäivä
- i) tuen tavoite ⁽⁶⁾
- j) myöntävä viranomainen.

⁽¹⁾ Sellaisena kuin komissio on sen antanut tämän asetuksen 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettussa menettelyssä.

⁽²⁾ Tilastollisten alueyksiköiden nimikkeistö (NUTS - Nomenclature of Territorial Units for Statistics). Yleensä käytetään tasoa 2.

⁽³⁾ Neuvoston asetus (ETY) N:o 3037/90, annettu 9 päivänä lokakuuta 1990, Euroopan yhteisön tilastollisesta toimialaluokituksesta (EYVL L 293, 24.10.1990, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 24 päivänä maaliskuuta 1993 annetulla komission asetuksella (ETY) N:o 761/93 (EYVL L 83, 3.4.1993, s. 1) ja oikaisulla (EYVL L 159, 11.7.1995, s. 31).

⁽⁴⁾ Bruttoavustusekvivalentti

⁽⁵⁾ Jos tuki myönnetään useammista tukivälineistä, ilmoitetaan tukivälinekohtainen tukimäärä.

⁽⁶⁾ Jos tuella on useita tavoitteita, tukimäärä on ilmoitettava tavoitteittain.